

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Kazenskega zakonika obsega:

- Kazenski zakonik – KZ-1 (Uradni list RS, št. 55/08 z dne 4. 6. 2008),
- Popravek Kazenskega zakonika – KZ-1 (Uradni list RS, št. 66/08 z dne 1. 7. 2008),
- Zakon o spremembi Kazenskega zakonika – KZ-1A (Uradni list RS, št. 39/09 z dne 26. 5. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1B (Uradni list RS, št. 91/11 z dne 14. 11. 2011),
- Kazenski zakonik – uradno prečiščeno besedilo – KZ-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 50/12 z dne 29. 6. 2012),
- Popravek Uradnega prečiščenega besedila Kazenskega zakonika – KZ-1-UPB2p (Uradni list RS, št. 6/16 z dne 29. 1. 2016),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1C (Uradni list RS, št. 54/15 z dne 20. 7. 2015),
- Zakon o spremembi Kazenskega zakonika – KZ-1D (Uradni list RS, št. 38/16 z dne 27. 5. 2016),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1E (Uradni list RS, št. 27/17 z dne 2. 6. 2017),
- Zakon o dopolnitvi Kazenskega zakonika – KZ-1F (Uradni list RS, št. 23/20 z dne 14. 3. 2020),
- Zakon o spremembi Kazenskega zakonika – KZ-1G (Uradni list RS, št. 91/20 z dne 26. 6. 2020),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1H (Uradni list RS, št. 95/21 z dne 15. 6. 2021),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1I (Uradni list RS, št. 186/21 z dne 30. 11. 2021),
- Zakon za zmanjšanje neenakosti in škodljivih posegov politike ter zagotavljanje spoštovanja pravne države – ZZNŠPP (Uradni list RS, št. 105/22 z dne 3. 8. 2022).

KAZENSKI ZAKONIK (KZ-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 11)

SPLOŠNI DEL

Prvo poglavje TEMELJNE DOLOČBE

Uveljavljanje kazenske odgovornosti

1. člen

(1) Kazenska odgovornost v Republiki Sloveniji se sme uveljavljati ob spoštovanju ustavno zagotovljenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin v demokratični ureditvi ter na načelih pravne države.

(2) Po tem zakoniku se kazenska odgovornost uveljavi s kaznovanjem polnoletnih oseb zaradi storjenih kaznivih dejanj na podlagi ugotovljene krivde.

(3) Kazenska odgovornost se ne uveljavi zoper osebo, katere krivda je izključena, ker ob storitvi ni bila prištevna. Taki osebi se za dejanje, ki ima znake kaznivega dejanja in je v nasprotju s pravom (protipravno dejanje), smejo izreči ukrepi, določeni s tem zakonikom.

Ni kaznivega dejanja in kazni brez zakona

2. člen

Nikomur ne sme biti izrečena kazen ali druga kazenska sankcija za dejanje, ki ga zakon ni določil kot kaznivo dejanje, še preden je bilo storjeno, in za katero ni bila z zakonom predpisana kazen ali druga kazenska sankcija.

Sistem kazenskih sankcij

3. člen

(1) Kazenske sankcije so: kazni, opozorilne sankcije in varnostni ukrepi.

(2) Za kaznivo dejanje je v zakonu vedno predpisana kazen, ki se izreče storilki oziroma storilcu (v nadaljnjem besedilu: storilec) v sorazmerju s težo dejanja in njegovo krivdo. Ob pogojih, določenih v splošnem delu tega zakonika, se storilcu smejo izreči namesto kazni opozorilne sankcije in poleg kazni ali opozorilne sankcije še varnostni ukrepi.

(3) Ob pogojih, določenih s tem zakonikom, se storilcu zaradi storjenega kaznivega dejanja izrečeta tudi odvzem premoženjske koristi in objava sodbe.

(4) Kadar predpisi določajo, naj se zaradi same obsodbe za kaznivo dejanje obsojenki oziroma obsojencu (v nadaljnjem besedilu: obsojenec) poleg izrečenih kazenskih sankcij odvzamejo ali omejijo kakšne pravice, velja tudi za take pravne posledice prepoved iz prejšnjega člena.

(5) Ob pogojih, določenih s tem zakonikom, se storilcu, ki ni kriv, ker ob storitvi protipravnega dejanja ni bil prišteven, smejo izreči varnostni ukrepi, odvzem premoženjske koristi in objava sodbe. Določbe o pravnih posledicah obsodbe veljajo tudi za te storilce.

Drugo poglavje VELJAVNOST KAZENSKEGA ZAKONIKA

1. Osebna veljavnost

Enaka veljavnost kazenskega zakona

4. člen

(1) Če v tem zakoniku ni izjemoma drugače določeno, velja kazenski zakonik enako za vse polnoletne osebe, ne glede na to, ali so državljanke oziroma državljani (v nadaljnjem besedilu: državljan) Republike Slovenije ali tujke oziroma tujci (v nadaljnjem besedilu: tujec).

(2) Kazenskopravna določba, ki se izjemoma nanaša le na državljane Republike Slovenije, se ne uporabi za državljane drugih držav članic Evropske unije in druge tujce.

(3) Če kazenskopravna določba izjemoma velja samo za tujce, je v njej tudi lahko določeno, kdaj se državljani drugih držav članic Evropske unije ne štejejo za tujce.

Posebna osebna veljavnost

5. člen

(1) Če je v zakonu določeno, da se za kaznivo dejanje kaznujejo le osebe s posebnimi lastnostmi, pravicami ali položajem, velja kazenski zakon enako za vse te osebe.

(2) Posebni kazenski zakoni določajo kazensko odgovornost mladoletnic oziroma mladoletnikov (v nadaljnjem besedilu: mladoletnik) in pravnih oseb.

(3) V posebnem zakonu, ki določa kazensko odgovornost mladoletnikov, je lahko tudi določeno, da se osebam, ki so bile ob storitvi kaznivega dejanja že polnoletne, vendar še niso bile stare enaindvajset let (mlajše polnoletnice oziroma mlajši polnoletniki), smejo namesto kazni glede na njihovo osebno razvojnost izreči kazenske sankcije za mladoletnike.

Izključitev osebne veljavnosti

6. člen

(1) Kazenski zakon se ne uporabi za dejanja oseb, katerih kazenska odgovornost je izključena zaradi imunitete po določbah ustave ali pravilih mednarodnega prava.

(2) Kadar je v zakonu določeno, da se storilec preganja za kaznivo dejanje na predlog ali na zasebno tožbo, se taka določba ne uporabi proti osebi, zoper katero oškodovanka oziroma oškodovanec (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec) ni dal predloga ali ni vložil zasebne tožbe ali jo je umaknil.

2. Časovna veljavnost

Uporaba poznejšega, za storilca milejšega zakona

7. člen

(1) Za storilca kaznivega dejanja se uporablja zakon, ki je veljal ob storitvi kaznivega dejanja.

(2) Če se po storitvi kaznivega dejanja zakon spremeni (enkrat ali večkrat), se uporablja zakon, ki je milejši za storilca.

Časovno omejeni zakoni

8. člen

Če zakon ali drug predpis, na katerega se kazenski zakon sklicuje, velja le za določen čas, se uporabi za kaznivo dejanje, storjeno v času njegove veljavnosti, tudi po poteku tega časa, če ni drugače določeno.

Sočasna veljavnost splošnega dela tega zakonika in drugih kazenskih zakonov

9. člen

(1) Določbe splošnega dela tega zakonika se uporabljajo tudi za kazniva dejanja, določena z drugimi zakoni ali ratificiranimi in objavljenimi mednarodnimi pogodbami ali akti Evropske unije, razen če s temi akti ni določeno drugače.

(2) Če zakoni, ki določajo kazensko odgovornost za mladoletnike, pravne osebe ali druge posebne vrste storilcev ali dejanj (posebni kazenski zakoni), v splošnih določbah omenjajo sočasno uporabo splošnega dela tega zakonika, se uporabi zadnji veljavni zakonik.

3. Krajevna veljavnost

Veljavnost kazenskega zakonika Republike Slovenije za vsakogar, ki stori kaznivo dejanje na njenem ozemlju

10. člen

(1) Kazenski zakon Republike Slovenije velja za vsakogar, ki stori kaznivo dejanje na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za vsakogar, ki stori kaznivo dejanje na domačem plovilu, ne glede na to, kje je bilo plovilo ob storitvi dejanja.

(3) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za vsakogar, ki stori kaznivo dejanje na domačem civilnem zrakoplovu med poletom ali na državnem zrakoplovu, ne glede na to, kje je bil zrakoplov ob storitvi dejanja.

Veljavnost kazenskega zakonika Republike Slovenije za nekatera kazniva dejanja, storjena v tujini

11. člen

Kazenski zakon Republike Slovenije velja za vsakogar, ki stori v tujini

- kaznivo dejanje iz 243. člena tega zakonika in kazniva dejanja iz 332., 333. in 334. člena tega zakonika, če so storjena v zaščitni ekološki coni ali epikontinentalnem pasu Republike Slovenije, ter
- kazniva dejanja iz 108. člena in 348. do 360. člena tega zakonika.

Veljavnost kazenskega zakona Republike Slovenije za državljana Republike Slovenije, ki stori kaznivo dejanje v tujini

12. člen

Kazenski zakon Republike Slovenije velja za državljana Republike Slovenije, tudi če stori v tujini kakšno drugo kaznivo dejanje poleg kaznivih dejanj, naštetih v prejšnjem členu.

Veljavnost kazenskega zakona Republike Slovenije za tujca, ki stori kaznivo dejanje v tujini

13. člen

(1) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za tujca, ki stori zunaj Republike Slovenije, proti njej ali njenemu državljanu kaznivo dejanje, čeprav to niso kazniva dejanja iz 11. člena tega zakonika.

(2) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za tujca, ki stori proti tuji državi ali proti tujcu v tujini kaznivo dejanje, če se zaloti na ozemlju Republike Slovenije, pa se ne izroči tuji državi. V takem primeru sodišče ne sme izreči hujše kazni od tiste, ki je predpisana z zakonom države, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno.

(3) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za vsakogar, ki stori v tujini kakšno drugo kaznivo dejanje, ki se po mednarodni pogodbi ali po splošnih pravnih načelih, ki jih priznava mednarodna skupnost, preganja v vseh državah, ne glede, kje je storjeno.

Posebni pogoji za pregon

14. člen

(1) Če se je v primerih iz 10. člena in prve alineje 11. člena tega zakonika kazenski postopek začel ali se je končal v tujini, se storilec preganja v Republiki Sloveniji z dovoljenjem ministrice oziroma ministra (v nadaljnjem besedilu: minister) za pravosodje z opozorilom, pod kakšnimi pogoji se s pregonom ne krši prepoved ponovnega sojenja v isti zadevi.

(2) V primerih iz 12. člena ter prvega in drugega odstavka 13. člena tega zakonika se storilec ne preganja:

- 1) če je kazen, za katero je bil v tujini obsojen, popolnoma prestal ali je bilo skladno z mednarodno pogodbo določeno, da bo v tujini izrečeno kazen prestal v Republiki Sloveniji;
- 2) če je bil v tujini s pravnomočno sodbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena ali je izvršitev kazni zastarala;

3) če se kaznivo dejanje po tujem zakonu preganja na zahtevo oškodovanca, taka zahteva pa ni bila vložena oziroma je bila umaknjena.

(3) V primerih iz 12. člena ter prvega in drugega odstavka 13. člena tega zakonika se storilec preganja samo, če je dejanje kaznivo tudi po zakonu države, v kateri je bilo storjeno.

(4) Če v primeru iz 12. člena tega zakonika dejanje po zakonu države, v kateri je bilo storjeno, ni kaznivo, je pa to dejanje, storjeno proti Republiki Sloveniji ali njenemu državljanu, se sme storilec preganjati samo z dovoljenjem ministra za pravosodje.

(5) V vseh drugih primerih razen primerov iz druge alineje 11. člena, tretjega odstavka 13. člena in četrtega odstavka tega člena tega zakonika, ko je dejanje storjeno v tujini, pa v državi, v kateri je bilo storjeno, ni kaznivo, se storilec sme preganjati z dovoljenjem ministra za pravosodje, če je dejanje takrat, ko je bilo storjeno, veljalo za kaznivo dejanje po splošnih pravnih načelih, ki jih priznava mednarodna skupnost.

(6) V primeru iz 10. člena tega zakonika se sme ob pogojih, določenih z zakonom, pregon tujca odstopiti tuji državi.

(7) V primerih iz tretjega odstavka 13. člena tega zakonika se storilec preganja samo z dovoljenjem ministra za pravosodje.

Vštevanje odvzete prostosti v tujini

15. člen

V tujini odrejeni pripor in vsak odvzem prostosti med izročitvenim postopkom se vštejeta v kazen iz obsodbe pred domačim sodiščem, enako pa se vanjo všteje tudi že prestana kazen iz sodbe tujega sodišča, če se zanjo izve pozneje. Če kazni nista iste vrste, sodišče presodi, kako naj se všteje. Če je prestal obsojenec skupaj več kazni, kot mu je bila izrečena v obsodbi pred domačim sodiščem, se v presežku šteje za neupravičeno obsojenega.

3.a Pregon kaznivih dejanj zoper mladoletne osebe

Način pregona storilcev kaznivih dejanj, izvršenih na škodo mladoletnih oseb

15.a člen

V primerih, ko je kaznivo dejanje iz poglavij zoper življenje in telo, zoper človekove pravice in svoboščine, zoper spolno nedotakljivost ali drugo kaznivo dejanje iz tega zakonika z znaki nasilja izvršeno zoper mladoletno osebo, se glede načina kazenskega pregona ne uporabljajo določbe tega zakonika o vložitvi predloga ali zasebne tožbe in se storilca preganja po uradni dolžnosti.

1. Kaznivo dejanje in storilec

Kaznivo dejanje

16. člen

Kaznivo dejanje je človekovo protipravno ravnanje, ki ga zakon zaradi nujnega varstva pravnih vrednot določa kot kaznivo dejanje in hkrati določa njegove znake ter kazen za krivega storilca.

Način storitve kaznivega dejanja

17. člen

(1) Kaznivo dejanje je lahko storjeno s storitvijo ali opustitvijo.

(2) Kaznivo dejanje je lahko storjeno z opustitvijo samo, če je storilec opustil dejanje, ki bi ga moral storiti.

(3) Z opustitvijo je lahko storjeno tudi kaznivo dejanje, ki ga zakon ne določa kot opustitveno kaznivo dejanje, če storilec ne prepreči prepovedane posledice. V takem primeru se storilec kaznuje za opustitev samo, če je moral preprečiti nastanek prepovedane posledice in če je opustitev za nastanek take posledice enakega pomena kot storitev.

Čas storitve kaznivega dejanja

18. člen

Kaznivo dejanje je storjeno takrat, ko je storilec delal ali bi moral delati, ne glede na to, kdaj nastane posledica.

Kraj storitve kaznivega dejanja

19. člen

(1) Kaznivo dejanje je storjeno na kraju, na katerem je storilec delal ali bi moral delati, kakor tudi na kraju, na katerem je nastala prepovedana posledica.

(2) Za poskus kaznivega dejanja se šteje, da je bilo storjeno na kraju, na katerem je storilec delal, kakor tudi na kraju, na katerem naj bi po njegovem naklepu nastala ali bi lahko nastala prepovedana posledica.

Storilec in sotorilec

20. člen

(1) Storilec kaznivega dejanja je vsak, ki ga stori osebno ali z izrabljanjem in vodenjem ravnatelj drugega (posredni storilec).

(2) Storilec kaznivega dejanja je tudi vsak, ki skupaj z drugim stori kaznivo dejanje, tako da zavestno sodeluje pri storitvi ali kako drugače odločilno prispeva k storitvi (sostorilka oziroma sosterilec (v nadaljnjem besedilu: sosterilec)).

Omejitve kazenske odgovornosti glede na starost storilcev

21. člen

Kdor je storil protipravno dejanje, ko še ni bil star štirinajst let (otrok), ne more biti storilec kaznivega dejanja.

Silobran

22. člen

(1) Dejanje, ki je storjeno v silobranu, ni protipravno.

(2) Silobran je obramba, ki je nujno potrebna, da storilec odvrne od sebe ali koga drugega istočasen protipraven napad.

(3) Storilec, ki je prekoračil meje silobrana, se sme kaznovati mileje; če je prekoračil silobran zaradi močne razdraženosti ali prestrašenosti, povzročene z napadom, se mu sme kazen tudi odpustiti.

Prisiljenost

23. člen

Dejanje, ki je bilo storjeno pod vplivom sile, ki se ji storilec ni mogel upreti, ni kaznivo dejanje.

2. Krivda in kaznivost storilcev

Krivda

24. člen

Kriv je storilec, ki je bil ob storitvi kaznivega dejanja prišteven in je ravnal z naklepom ali iz malomarnosti, pri tem pa se je zavedal ali bi se moral in mogel zavedati, da ravna v nasprotju s pravom, in če niso podani razlogi, ki izključujejo krivdo.

Naklep

25. člen

Kaznivo dejanje je storjeno z naklepom, če se je storilec zavedal svojega dejanja in ga je hotel storiti (direktni naklep), ali če se je zavedal, da lahko stori dejanje, pa je v to privolil (eventualni naklep).

Malomarnost

26. člen

Kaznivo dejanje je storjeno iz malomarnosti, če storilec ni ravnal s potrebno pazljivostjo, čeprav se je zavedal, da lahko stori dejanje, pa je lahkomišlno mislil, da se to ne bo zgodilo ali da bo to lahko preprečil (zavestna malomarnost), ali če se ni zavedal, da lahko stori dejanje, pa bi se bil po okoliščinah in po svojih osebnih lastnostih tega moral in mogel zavedati (nezavestna malomarnost).

Kaznivost malomarnosti

27. člen

(1) Za kaznivo dejanje, storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje samo, če zakon tako določa.

(2) Sodišče sme storilcu, ki je storil kaznivo dejanje iz malomarnosti, odpustiti kazen, če posledice dejanja storilca toliko prizadevajo, da kaznovanje v takem primeru očitno ne bi bilo upravičeno.

Odgovornost za hujšo posledico

28. člen

Če je iz kaznivega dejanja nastala hujša posledica, za katero predpisuje zakon hujšo kazen, se sme ta kazen izreči, če je storilec glede na to posledico ravnal malomarno.

Neprištevnost

29. člen

(1) Kdor ob storitvi protipravnega dejanja ni bil prišteven, ni kriv.

(2) Ni prišteven storilec, ki ob storitvi protipravnega dejanja ni mogel razumeti pomena svojega dejanja ali ni mogel imeti v oblasti svojega ravnanja zaradi duševne motnje ali duševne manjrazvitosti.

(3) Storilec kaznivega dejanja, čigar zmožnost razumeti pomen svojega dejanja ali zmožnost imeti v oblasti svoje ravnanje je bila bistveno zmanjšana zaradi kakšnega stanja iz prejšnjega odstavka ali zaradi kakšne druge trajne in hude duševne motenosti, se sme mileje kaznovati.

(4) Kriv je storilec kaznivega dejanja, ki si je z uporabo alkohola, drog, drugih psihoaktivnih snovi ali kako drugače sam povzročil neprištevnost, če je bila pred tem za kaznivo dejanje podana njegova krivda, ki jo zakon določa za to dejanje.

Dejanska zmot

30. člen

(1) Kdor v dejanski zmoti stori dejanje, ki ga zakon določa kot naklepno kaznivo dejanje, ni kriv.

(2) Kaznivo dejanje je storjeno v dejanski zmoti, če se storilec ob storitvi ni zavedal okoliščin, ki jih zakon določa kot znake kaznivega dejanja, ali je zmotno mislil, da so okoliščine take, da bi bilo dejanje dopustno.

(3) Za kaznivo dejanje, ki se stori iz malomarnosti, krivda storilca ne more biti izključena, če je bil v zmoti glede okoliščin, ki bi se jih v mejah potrebne pazljivosti moral in mogel zavedati.

Pravna zmot

31. člen

(1) Storilec kaznivega dejanja, ki iz upravičenih razlogov ni vedel, da je to dejanje v nasprotju s pravom, ni kriv.

(2) Ni upravičenih razlogov iz prvega odstavka tega člena, če storilec ni vedel za pravna pravila, s katerimi bi se lahko seznanil pod enakimi pogoji kot drugi v širšem njegovem okolju ali pa je moral glede na svoje delo, vlogo ali siceršnji položaj poznati posebna pravna pravila.

(3) Če je storilec storil kaznivo dejanje v pravni zmoti, ki bi se ji lahko izognil, se sme kaznovati mileje.

Skrajna sila

32. člen

(1) Dejanje, ki je storjeno, da bi storilec od sebe ali koga drugega odvrnil istočasno nevarnost, ki je ni bilo mogoče odvrniti drugače, ni protipravno, če je povzročeno zlo manjše od zla, ki je grozilo (upravičljiva skrajna sila).

(2) Ni kriv storilec, ki stori protipravno dejanje, da bi od sebe ali koga drugega odvrnil istočasno nezakrivljeno nevarnost za življenje, telesno celovitost ali osebno svobodo, ki je ni bilo mogoče odvrniti drugače, če povzročeno zlo ni bilo nesorazmerno večje od zla, ki je grozilo, in če se storilec ni bil dolžan izpostaviti nevarnosti (opravičljiva skrajna sila).

(3) Storilec, ki je ravnal v izogibni zmoti, da so podane okoliščine skrajne sile iz prejšnjega odstavka, odgovarja za kaznivo dejanje iz malomarnosti, če zakon za to dejanje določa kaznivost malomarnosti.

(4) Če je v primeru iz drugega odstavka tega člena storilec sam povzročil nevarnost, toda iz malomarnosti, ali če je v primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena storilec prekoračil meje skrajne sile, se sme kaznovati mileje, če pa je prekoračil meje skrajne sile v posebno olajševalnih okoliščinah, se mu sme kazen odpustiti.

Izključitev kaznivosti

33. člen

(1) Z zakonom se lahko določi, da se zaradi osebnih razmerij, lastnosti ali posebnih okoliščin storilec protipravnega dejanja ne kaznuje.

(2) Izključitev pregona zaradi nekaznivosti ni ovira, da se za storjeno dejanje zoper storilca ne uveljavi drugačna pravna odgovornost.

3. Poskus kaznivega dejanja

Poskus

34. člen

(1) Kdor je naklepno kaznivo dejanje začel, pa ga ni dokončal, se kaznuje za poskus, če je to kaznivo dejanje, za katero se smejo po zakonu izreči tri leta zapora ali hujša kazen; za poskus drugih kaznivih dejanj pa samo, če zakon izrecno predpisuje, da je kazniv tudi poskus.

(2) Storilec se kaznuje za poskus v mejah kazni, predpisane za kaznivo dejanje, lahko pa tudi mileje.

Neprimeren poskus

35. člen

Storilcu, ki poskuša storiti kaznivo dejanje z neprimernim sredstvom ali proti neprimernemu predmetu, se sme odpustiti kazen.

Prostovoljni odstop

36. člen

(1) Storilcu, ki je poskušal storiti kaznivo dejanje, pa je prostovoljno odstopil od njegove storitve, se sme odpustiti kazen.

(2) Če storilec prostovoljno odstopi od storitve kaznivega dejanja, se kaznuje za tista dejanja, ki pomenijo kakšno drugo samostojno kaznivo dejanje.

(3) Storilcu se sme odpustiti kazen, če si je iskreno in primerno prizadeval preprečiti posledico, tudi če ta potem ni nastala iz drugega razloga.

4. Udeležba pri kaznivem dejanju

Udeleženec

36.a člen

Določbe tega zakonika, ki veljajo za storilca, se uporabljajo tudi za udeleženko oziroma udeleženca (v nadaljnjem besedilu: udeleženec), ki v okviru napeljevanja oziroma pomoči sodeluje pri kaznivem dejanju, razen če zakon določa drugače.

Napeljevanje

37. člen

(1) Kdor drugega naklepoma napelje, da stori kaznivo dejanje, se kaznuje, kakor da bi ga storil sam.

(2) Kdor drugega naklepoma napeljuje k storitvi kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči tri leta zapora ali hujša kazen, se kaznuje kakor za poskus kaznivega dejanja, tudi če ni bilo poskusa storitve dejanja.

Pomoč

38. člen

(1) Kdor naklepoma pomaga storilcu pri naklepnem kaznivem dejanju, se kaznuje, kakor da bi ga sam storil, sme pa se kaznovati tudi mileje.

(2) Kot pomoč pri storitvi kaznivega dejanja se šteje zlasti: če da kdo storilcu nasvet ali navodila, kako naj stori kaznivo dejanje, če mu da na razpolago sredstva ali odstrani ovire za storitev, če vnaprej obljubi, da bo prikril kaznivo dejanje, storilca, sredstva, s katerimi bo kaznivo dejanje storjeno, sledi kaznivega dejanja, predmete, nastale s kaznivim dejanjem ali premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem.

Kaznovanje napeljevalca in pomagača za poskus

39. člen

Če ostane kaznivo dejanje pri poskusu, se napeljevalka oziroma napeljevalec (v nadaljnjem besedilu: napeljevalec) in pomagačka oziroma pomagač (v nadaljnjem besedilu: pomagač) kaznujeta kakor za poskus.

Meje kaznivosti storilcev in udeležencev

40. člen

(1) Storilec in sotorilec se kaznujeta za kazniva dejanja v mejah svojega naklepa ali malomarnosti, napeljevalec in pomagač pa v mejah njunega naklepa.

(2) Napeljevalcu ali pomagaču se sme odpustiti kazen, če je prostovoljno preprečil kaznivo dejanje.

(3) Enako velja, če si je napeljevalec ali pomagač iskreno in primerno prizadeval preprečiti posledico, pa tudi če ta potem ni nastala iz drugega razloga.

(4) Osebna razmerja, lastnosti in posebne okoliščine, zaradi katerih zakon izključuje krivdo ali kaznivost ali dopušča odpustitev, zmanjšanje ali povečanje kazni, se smejo upoštevati samo pri tistem storilcu ali udeležencu, pri katerem so taka razmerja, lastnosti in okoliščine ugotovljene.

Odgovornost članov in vodij hudodelske združbe

41. člen

(1) S hujšo kaznijo, predpisano za kaznivo dejanje, storjeno v hudodelski združbi, se kaznuje članica oziroma član (v nadaljnjem besedilu: član) združbe najmanj treh oseb, če stori kaznivo dejanje zaradi izvedbe hudodelskega načrta te združbe v povezavi z najmanj še enim članom kot sotorilcem ali udeležencem.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se enako kot storilec kaznuje tudi vodja združbe, ki je vodil izvedbo hudodelskega načrta ali razpolagal s protipravno premoženjsko koristjo te združbe ob storitvi kaznivega dejanja, izhajajočega iz tega hudodelskega načrta, ne glede na to, ali je pri njegovi izvedbi neposredno sodeloval kot storilec ali udeleženec po 20. ali 37. in 38. členu tega zakonika.

5. Kaznivost pravnih oseb

Odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja

42. člen

(1) Kazenska odgovornost se uveljavi zoper pravno osebo za kaznivo dejanje, ki ga je storilec storil v imenu, na račun ali v korist pravne osebe in je v zakonu, ki ureja odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja navedeno, da je pravna oseba zanj odgovorna.

(2) Kazenska odgovornost pravnih oseb ne izključuje odgovornosti fizičnih oseb kot storilcev, napeljevalcev ali pomagačev pri istem kaznivem dejanju.

(3) Zakon, ki ureja odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, določa pogoje za kazensko odgovornost pravnih oseb, kazni, opozorilne sankcije oziroma varnostne ukrepe ter pravne posledice obsodbe za pravne osebe.

Četrto poglavje KAZNI

1. Vrste kazni in pogoji za njihovo izrekanje

Vrste kazni

43. člen

Za kazniva dejanja se smejo krivim storilcem izreči te kazni:

- zapor;
- denarna kazen;
- prepoved vožnje motornega vozila;
- izgon tujca iz države.

Glavne in stranske kazni

44. člen

- (1) Zapor se sme izreči samo kot glavna kazen.
- (2) Denarna kazen se sme izreči kot glavna in tudi kot stranska kazen.
- (3) Prepoved vožnje motornega vozila in izgon tujca iz države se smeta izreči samo kot stranska kazen ob kazni zavora, denarni kazni ali pogojni obsodbi.
- (4) Poleg glavne kazni se sme izreči ena ali obe stranski kazni.

Zakonitost pri izrekanju kazni

45. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja se izreče kazen, ki je predpisana za storjeno kaznivo dejanje; milejša kazen od predpisane se sme izreči le ob pogojih, ki jih določa ta zakonik.

(2) Za kazniva dejanja, storjena iz koristoljubnosti, se sme izreči denarna kazen kot stranska kazen tudi, kadar ni predpisana z zakonom ali kadar je z zakonom predpisano, da bo storilec kaznovan z zaporom ali denarno kaznijo, sodišče pa izreče kot glavno kazen zapor.

Namen kaznovanja

45.a člen

S kaznovanjem po določbah tega zakonika država varuje temeljne vrednote in načela pravnega reda, vzpostavlja zavedanje storilca kaznivega dejanja in drugih o nedopustnosti izvršitve kaznivih dejanj, predvsem pa ob spoštovanju človeškega dostojanstva in osebnosti storilca kaznivega dejanja omogoča, da se storilcu z ustrezno sankcijo omogoči dostojna vključitev v skupno družbeno okolje.

Zapor

46. člen

- (1) Zapor ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od tridesetih let.
- (2) Za kazniva dejanja genocida, hudodelstva zoper človečnost, vojnega hudodelstva in agresijo ter pod pogoji iz 1. točke drugega odstavka 53. člena tega zakonika za dve ali več kaznivih dejanj po petem odstavku 108. člena, po 116. členu, po 352. členu, po drugem odstavku 360. člena, po četrtem odstavku 371. člena in po tretjem odstavku 373. člena, se sme izreči kazen dosmrtnega zapora.
- (3) Kazen zapora do dveh let se predpiše brez najnižje mere te kazni.
- (4) Zapor se izreka za cela leta in cele mesece, do šestih mesecev pa tudi na cele dni.

Denarna kazen

47. člen

- (1) Denarna kazen se izreka tako, da se v sodbi določeno število dnevnih zneskov, ki jih mora storilec plačati, pomnoži z višino dnevnega zneska, ki ga sodišče določi glede na premoženjske razmere storilca.
- (2) Število dnevnih zneskov ne more biti manjše od deset in ne večje od tristo šestdeset, za kazniva dejanja, storjena iz koristoljubnosti, pa ne večje od tisoč petsto. Sodišče ga določi z upoštevanjem splošnih pravil o odmeri kazni, razen okoliščin, ki se nanašajo na premoženjske razmere storilca.
- (3) Višino dnevnega zneska sodišče določi glede na premoženjske razmere storilca na podlagi podatkov o njegovem zaslužku, drugih prihodkih, vrednosti njegovega premoženja, povprečnih stroškov njegovega preživljanja in njegovih družinskih obveznosti. Dnevni znesek ne more biti višji od 1.000 eurov.
- (4) Pri določanju višine dnevnega zneska sodišče upošteva podatke, ki ob izrekanju kazni niso stari več kot eno leto. Če sodišče podatkov za določitev višine dnevnega zneska ne more pridobiti ali bi bila njihova pridobitev povezana z nesorazmernimi težavami ali zamudo ali če gre za izdajo kaznovalnega naloga, višino dnevnega zneska določi na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in drugih ugotovljenih okoliščin o premoženjskih razmerah storilca.
- (5) V sodbi sodišče določi rok za plačilo denarne kazni, ki ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od treh mesecev. Sodišče sme v upravičenih primerih do poteka roka za plačilo dovoliti, da lahko obsojenec plača denarno kazen v obrokih, pri čemer rok za plačilo ne sme biti daljši od dveh let. Če storilec zamudi s plačilom posameznega obroka, lahko sodišče s sklepom odredi takojšnjo plačilo v roku, ki ne sme biti daljši od treh mesecev.

Prepoved vožnje motornega vozila

48. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja, ki je storil kaznivo dejanje zoper varnost javnega prometa kot voznica oziroma voznik (v nadaljnjem besedilu: voznik) motornega vozila, sme sodišče izreči prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Sodišče določi čas trajanja kazni iz prejšnjega odstavka, ki ne sme biti krajši od šest mesecev in ne daljši od dveh let, računajoč od dne pravnomočnosti sodbe. Čas, prestan v zaporu oziroma v zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja te kazni.

(3) Če je kazen iz prvega odstavka tega člena izrečena osebi, ki ima tuje dovoljenje za vožnjo motornega vozila, vključuje ta kazen prepoved uporabe tega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Z zakonom se lahko določi obvezen izrek prepovedi vožnje motornega vozila.

(5) Sodišče ne izreče oziroma ne izvrši prepovedi vožnje motornega vozila, če je vozniku motornega vozila izreklo varnostni ukrep odvzema voziškega dovoljenja.

Izgon tujca iz države

48.a člen

(1) Sodišče sme izreči tujcu izgon z ozemlja Republike Slovenije za čas od enega do petih let, če mu je izreklo kazen za kaznivo dejanje, za katero se sme izreči kazen več kot dveh let zapora, in če je na podlagi njegovih osebnih okoliščin podana resna grožnja za javni red ali javno varnost.

(2) Trajanje izgona se šteje od dneva pravnomočnosti sodbe. Čas, prebit v zaporu, se ne všteva v čas trajanja te kazni.

(3) Če se kazen izgona tujca iz države izvrši več kot dve leti po pravnomočnosti sodbe, s katero je bil izgon izrečen, sodišče pred izgonom ponovno oceni, ali so še podane osebne okoliščine, ki so bile podlaga za odločitev o izgonu.

2. Odmera kazni

Splošna pravila za odmero kazni

49. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja odmeri sodišče kazen v mejah, ki so z zakonom predpisane za to dejanje glede na težo storjenega dejanja in storilčevo krivdo.

(2) Pri tem upošteva sodišče vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazen manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: stopnjo storilčeve krivde, nagibe, iz katerih je dejanje storil, stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane pravne vrednote, okoliščine, v katerih je bilo dejanje storjeno, prejšnje življenje storilca, njegove osebne in premoženjske razmere, njegovo obnašanje po storjenem dejanju, zlasti, ali je poravnal škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem, in druge okoliščine, ki se nanašajo na storilčevo osebnost ter pričakovani učinek kazni na prihodnje življenje storilca v družbenem okolju.

(3) Pri odmeri kazni storilcu, ki je storil kaznivo dejanje, potem ko je že bil pravnomočno obsojen ali pa je kazen prestal oziroma je zastarala ali pa mu je bila odpuščena (povratek), sodišče upošteva zlasti, ali je bilo prejšnje dejanje iste vrste kot novo, ali sta bili obe dejanji storjeni iz enakih nagibov, in koliko časa je poteklo od prejšnje obsodbe oziroma od prestane, odpuščene ali zastarane kazni.

Omititev kazni

50. člen

Sodišče sme storilcu odmeriti kazen pod mejo, ki je predpisana z zakonom, ali pa uporabiti milejšo vrsto kazni:

- če zakon določa, da se sme storilec mileje kaznovati;
- če ugotovi posebne olajševalne okoliščine, ki utemeljujejo izrek omiljene kazni.

Meje omilitve kazni zapora

51. člen

(1) Kadar so dani pogoji za omilitev kazni iz prejšnjega člena, jo sodišče omili v teh mejah:

- 1) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisanih petnajst let zapora, jo sme omiliti do deset let zapora;
- 2) če so za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisana tri ali več let zapora, jo sme omiliti do enega leta zapora;
- 3) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisano eno leto zapora, jo sme omiliti do treh mesecev zapora;
- 4) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisano manj kot eno leto zapora, jo sme omiliti do enega meseca zapora;
- 5) če je za kaznivo dejanje predpisana kazen zapora in pri tem ni določena najnižja kazen, sme namesto zapora izreči denarno kazen.

(2) Storilcu, ki po zakonu, ki ureja kazenski postopek, prizna krivdo, ko se prvič izjavi o obtožnem aktu, v katerem je za tak primer predlagana omilitev kazni, ali jo prizna v sporazumu z državnim tožilcem, sodišče kazen omili v teh mejah:

- 1) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisanih deset ali več let zapora, jo sme omiliti do treh let zapora;
- 2) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisanih tri do deset let zapora, jo sme omiliti do treh mesecev zapora;
- 3) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisanih manj kot tri leta zapora, jo sme omiliti do enega meseca zapora;
- 4) če je za kaznivo dejanje kot najnižja kazen predpisano manj kot eno leto zapora, sme namesto zapora izreči denarno kazen.

Odpustitev kazni

52. člen

(1) Sodišče sme storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, kadar to zakon posebej določa.

(2) Kadar ima sodišče pravico storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, mu jo sme omiliti brez omejitev, ki so predpisane za omilitev kazni.

Stek kaznivih dejanj

53. člen

(1) Če je storilec z enim dejanjem ali več dejanji storil dve ali več kaznivih dejanj, za katera se mu hkrati sodi, določi sodišče najprej kazen za vsako posamezno kaznivo dejanje, nato pa izreče za vsa ta kazniva dejanja enotno kazen.

(2) Enotno kazen izreče sodišče po naslednjih pravilih:

- 1) če je za kakšno kaznivo dejanje v steku določilo kazen dosmrtnega zapora, ali če je za dve ali več kaznivih dejanj iz drugega odstavka 46. člena tega zakonika v steku določilo kazen zapora tridesetih let, izreče enotno kazen dosmrtnega zapora;
- 2) če je za kakšno kaznivo dejanje v steku določilo kazen tridesetih let zapora in ne gre za primer iz točke 1), izreče le to kazen;
- 3) če je za kazniva dejanja v steku določilo kazen zapora, mora biti enotna kazen večja od vsake posamezne določene kazni, vendar ne sme doseči seštevka posameznih kazni in ne preseči tridesetih let zapora;
- 4) če so za vsa kazniva dejanja v steku predpisane kazni zapora do enega leta, enotna kazen ne sme biti daljša od petih let zapora;
- 5) če je za kazniva dejanja v steku določilo le denarne kazni, zviša najvišjo določeno denarno kazen, ki pa ne sme preseči seštevka določenih denarnih kazni in ne tristo šestdeset dnevni zneskov, če je bilo eno ali več kaznivih dejanj storjenih iz koristoljubnosti, pa ne sme presegati tisoč petsto dnevni zneskov;
- 6) če je za nekatera kazniva dejanja v steku določilo kazen zapora, za druga kazniva dejanja pa denarne kazni, izreče eno kazen zapora in eno denarno kazen po točki 2), 3), 4) in 5) tega odstavka;
- 7) če je za kazniva dejanja v steku določilo več istovrstnih stranskih kazni, izreče enotno stransko kazen tako, da ne sme doseči njihovega seštevka in ne preseči najvišje splošne meje kazni.

(3) Stransko kazen izreče sodišče, čeprav je bila določena le za eno samo kaznivo dejanje v steku; če pa je določilo več denarnih kazni, izreče eno samo denarno kazen po točki 5) drugega odstavka tega člena.

Nadaljevano kaznivo dejanje

54. člen

(1) Kdor iz koristoljubnosti ali oškodovalnih nagibov istočasno ali zaporedoma stori ali poskusi storiti dve ali več istih ali istovrstnih premoženjskih kaznivih dejanj, ki glede na kraj, način ali druge enake okoliščine pomenijo enotno dejavnost, stori nadaljevano kaznivo dejanje.

(2) Za nadaljevano kaznivo dejanje se ne uporabijo določbe o steku iz prejšnjega člena tega zakonika, temveč se storilcu za vsa kazniva dejanja skupaj izreče ena kazen v mejah kazni, predpisane za najhujše kaznivo dejanje.

(3) Storilcu, ki si z dejavnostjo po prvem odstavku tega člena skupaj pridobi večjo ali veliko premoženjsko korist ali povzroči večjo ali veliko premoženjsko škodo, zaradi katere

je za kaznivo dejanje predpisana hujša kazen, se po drugem odstavku tega člena izreče ta hujša kazen, če mu je šlo za to, da si z istočasno ali zaporedoma storjenimi kaznivimi dejanji pridobi tako korist ali povzroči tako škodo.

Odmera kazni obsojencu

55. člen

(1) Če sodi sodišče obsojenca zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil, preden je začel prestajati kazen po prejšnji obsodbi, ali zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil med prestajanjem zapora, izreče za vsa kazniva dejanja enotno kazen po 53. členu; pri tem upošteva, da je prej izrečena kazen že določena. Kazen ali del kazni, ki jo je obsojenec že prestal, se mu všteje v izrečeno kazen zapora.

(2) Za kaznivo dejanje, ki ga je storil med prestajanjem zapora, izreče sodišče storilcu kazen ne glede na prej izrečene kazni, če bi bil neprestani del prej izrečene kazni pri uporabi določb 53. člena nesorazmerno majhen.

Vštevavanje pripora in prejšnje kazni

56. člen

(1) Čas, prestan v priporu, ter kakršen koli odvzem prostosti v zvezi s kaznivim dejanjem, se všteva v izrečeno kazen zapora in denarno kazen.

(2) Če je uveden kazenski postopek za več kaznivih dejanj in pripor ni odrejen za vsako od njih, se čas, prestan v priporu, všteva v izrečeno kazen zapora in denarno kazen za kaznivo dejanje, za katero je obdolženka oziroma obdolženec (v nadaljnjem besedilu: obdolženec) obsojen.

(3) Globa, odvzem prostosti ali kakšna druga sankcija, ki jo je obsojenec prestal oziroma plačal za prekršek, ter kazen ali disciplinski odvzem prostosti, ki ga je prestal zaradi kršitve vojaške discipline, se mu všteje v kazen, izrečeno za kaznivo dejanje, katerega znaki imajo tudi znake prekrška oziroma kršitve vojaške discipline.

(4) Dan pripora, dan odvzema prostosti, dan zapora in dva dnevna zneska denarne kazni ter 42 eurov globe, izrečene za prekršek, so pri vsakem vštevavanju izenačeni.

Peto poglavje OPOZORILNE SANKCIJE

1. Pogojna obsodba

Splošne določbe o pogojni obsodbi

57. člen

(1) Sodišče sme ob pogojih, ki so določeni s tem zakonikom, izreči storilcu kaznivega dejanja pogojno obsodbo namesto kazni.

(2) S pogojno obsodbo določi sodišče storilcu kaznivega dejanja kazen, ki pa ne bo izrečena, če obsojenec v času, ki ga določi sodišče in ne sme biti manj kot eno leto in ne več kot pet let (preizkusna doba), ne bo storil novega kaznivega dejanja.

(3) V pogojni obsodbi lahko sodišče določi, da bo določena kazen izrečena tudi, če obsojenec v določenem roku ne vrne premoženjske koristi, do katere je prišel s kaznivim dejanjem, ne povrne škode, ki jo je povzročil s kaznivim dejanjem, ali ne izpolni drugih, v kazenskoopravnih določbah predvidenih obveznosti. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi sodišče v mejah preizkusne dobe.

(4) Varnostni ukrepi, izrečeni ob pogojni obsodbi, se izvršijo.

Izrek pogojne obsodbe

58. člen

(1) Pogojna obsodba se sme izreči, če je sodišče storilcu določilo kazen zapora do dveh let ali denarno kazen.

(2) Pogojna obsodba se ne sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen zapora najmanj treh let.

(3) Sodišče izreče pogojno obsodbo, če glede na osebnost storilca, njegovo prejšnje življenje, njegovo obnašanje po storjenem kaznivem dejanju, stopnjo krivde in glede na druge okoliščine, v katerih je dejanje storil, spozna, da je mogoče pričakovati, da ne bo več ponavljal kaznivih dejanj.

(4) Če sodišče v pogojni obsodbi določi stranske kazni, sme izreči, da se vse ali posamezne stranske kazni izvršijo.

(5) Storilcu, ki po zakonu, ki ureja kazenski postopek, prizna krivdo, ko se prvič izjavi o obtožnem aktu, v katerem je za tak primer predlagan izrek pogojne obsodbe, ali jo prizna v sporazumu z državnim tožilcem, sme sodišče izreči pogojno obsodbo tudi za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen zapora najmanj petih let, določiti kazen zapora do petih let, preizkusno dobo pa do desetih let.

Preklic pogojne obsodbe zaradi novega kaznivega dejanja

59. člen

(1) Sodišče preklicuje pogojno obsodbo, če stori obsojenec v preizkusni dobi eno ali več kaznivih dejanj, za katera je izreklo kazen zapora dveh let ali daljšo kazen.

(2) Če stori obsojenec v preizkusni dobi eno ali več kaznivih dejanj, za katera je sodišče določilo kazen zapora manj kot dve leti ali denarno kazen, odloči sodišče, ali bo preklicalo pogojno obsodbo, ko presodi vse okoliščine, ki se nanašajo na storjena kazniva dejanja in storilca, zlasti pa na sorodnost storjenih kaznivih dejanj, njihov pomen in nagibe, iz katerih so bila storjena. Pri tem je vezano na prepoved, da ne sme izreči pogojne obsodbe, če je treba storilcu za kazniva dejanja, ugotovljena v pogojni obsodbi, in za nova kazniva

dejanja izreči kazen več kot dveh let zapor (prvi odstavek prejšnjega člena), v primerih priznanj krivde in sporazumov o krivdi pa več kot petih let zapor (peti odstavek prejšnjega člena).

(3) Če sodišče prekliče pogojno obsodbo, izreče po 53. členu tega zakonika enotno kazen za prej storjeno in novo kaznivo dejanje; pri tem upošteva, da je kazen iz preklicane pogojne obsodbe že določena.

(4) Če sodišče ne prekliče pogojne obsodbe, sme za novo kaznivo dejanje izreči pogojno obsodbo ali kazen. Če spozna, da je treba tudi za novo kaznivo dejanje izreči pogojno obsodbo, določi po 53. členu tega zakonika enotno kazen za prej storjeno in novo kaznivo dejanje in določi novo preizkusno dobo, ki ne sme biti krajša od enega leta in ne daljša od petih let, v primerih priznanj krivde in sporazumov o krivdi pa ne daljša od desetih let, in se šteje od pravnomočnosti nove sodbe. Obsojencu, ki mu je za novo kaznivo dejanje izrečen zapor, se čas prestajanja te kazni ne šteje v preizkusno dobo, določeno s pogojno obsodbo za prejšnje kaznivo dejanje.

Preklic pogojne obsodbe zaradi prej storjenega kaznivega dejanja

60. člen

(1) Sodišče prekliče pogojno obsodbo, če po njenem izreku ugotovi, da je obsojenec storil kaznivo dejanje, preden je bil pogojno obsojen, in če sodi, da ne bi bilo podlage za pogojno obsodbo, če bi se vedelo za to dejanje. V takem primeru ravna po tretjem odstavku prejšnjega člena.

(2) Če sodišče ne prekliče pogojne obsodbe, ravna po četrtem odstavku prejšnjega člena.

Preklic pogojne obsodbe zaradi neizpolnitve naloženih obveznosti

61. člen

(1) Če je bilo s pogojno obsodbo obsojencu naloženo, da izpolni kakšno obveznost iz tretjega odstavka 57. člena tega zakonika, pa je ni izpolnil v roku, ki mu je bil določen v sodbi, sme sodišče v mejah preizkusne dobe podaljšati rok za izpolnitev obveznosti ali pa preklicati pogojno obsodbo in izreči kazen, ki je bila določena v pogojni obsodbi. Če spozna, da obsojenec iz upravičenih razlogov ne more izpolniti naložene obveznosti, mu sodišče lahko odpusti njeno izpolnitev ali pa jo nadomesti z drugo ustrezno obveznostjo, določeno v zakonu.

(2) Če se je v roku za izpolnitev obveznosti iz tretjega odstavka 57. člena tega zakonika, ki je bil obsojencu določen v sodbi, nad njim začel osebni stečaj, se tek roka za izpolnitev te obveznosti za čas trajanja osebnega stečaja prekine, rok, v katerem lahko sodišče sprejme odločitve iz prejšnjega odstavka, pa se ne glede na prejšnji odstavek za čas takšne prekinitve podaljša tudi čez mejo določene preizkusne dobe.

Roki za preklic pogojne obsodbe

62. člen

(1) Pogojna obsodba se sme preklicati v preizkusni dobi. Če stori obsojenec v tem času kaznivo dejanje, ki ima za posledico preklic pogojne obsodbe, pa se to s sodbo ugotovi šele po poteku preizkusne dobe, se sme pogojna obsodba preklicati najpozneje v enem letu po poteku preizkusne dobe.

(2) Če obsojenec v danem roku ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 57. člena tega zakonika, sme sodišče najpozneje v enem letu po poteku preizkusne dobe oziroma po poteku roka iz drugega odstavka prejšnjega člena preklicati pogojno obsodbo in izreči kazen, ki je bila določena v pogojni obsodbi.

2. Pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom

Varstveno nadzorstvo

63. člen

(1) Ob pogojih, določenih v tem zakoniku, sme sodišče določiti, da bo storilec, ki mu je bila izrečena pogojna obsodba, za določen čas med preizkusno dobo pod varstvenim nadzorstvom.

(2) Varstveno nadzorstvo vključuje z zakonom določeno pomoč, nadzor ali varstvo.

Pogoji za izrek varstvenega nadzorstva

64. člen

(1) Sodišče izreče ukrep varstvenega nadzorstva, če spozna, da je storilcu med preizkusno dobo potrebna kakšna oblika takega nadzorstva (drugi odstavek prejšnjega člena). Ta ukrep izreče sodišče za določen čas v mejah preizkusne dobe, določene s pogojno obsodbo.

(2) Če sodišče ugotovi, da varstveno nadzorstvo ni več potrebno, sme izvedbo tega ukrepa ustaviti še pred potekom preizkusne dobe.

Izbira navodil

65. člen

(1) Ko izreče ukrep varstvenega nadzorstva, lahko odredi sodišče tudi eno ali več navodil, po katerih se mora ravnati obsojenec.

(2) Pri izbiri navodil upošteva sodišče zlasti storilčevo starost, njegove psihične lastnosti, nagibe, iz katerih je storil dejanje, osebne razmere, njegovo prejšnje življenje, okoliščine, v katerih je storil dejanje, ter njegovo obnašanje po storjenem kaznivem dejanju. Posebej mora paziti, da z izbiro navodil ne bo prizadelo obsojenčevega človeškega dostojanstva ali mu povzročilo posebnih težav.

(3) Navodila sodišča smejo vključevati te naloge:

- 1) zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu, s soglasjem tudi zdravljenje odvisnosti od alkohola ali drog;
- 2) obiskovanje ustrezne poklicne, psihološke ali druge posvetovalnice;
- 3) usposabljanje za poklic ali sprejetje zaposlitve, ki ustreza obsojenčevemu zdravju, sposobnostim in nagnjenju;
- 4) poraba dohodkov v skladu s preživninskimi dolžnostmi;
- 5) prepoved druženja z nekaterimi osebami;
- 6) prepoved navezovanja neposrednih ali posrednih stikov z eno ali več določenimi osebami, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev;
- 7) prepoved približevanja žrtvi ali kakšni drugi oseb;
- 8) prepoved dostopa na posamezne kraje;
- 9) vključitev v eno ali več socialnovarstvenih storitev centra za socialno delo.

(4) Med preizkusno dobo sme sodišče spremeniti ali odpraviti navodila po uradni dolžnosti, na predlog svetovalke oziroma svetovalca (v nadaljnjem besedilu: svetovalec) ali obsojenca.

Dejavnost svetovalca

66. člen

(1) Varstveno nadzorstvo opravlja svetovalec, ki ga določi organ, pristojen za probacijo.

(2) Svetovalec obsojencu v skladu z zakonom, ki ureja probacijo, nudi pomoč in varstvo ter nadzira izpolnjevanje navodil, ki jih je sodišče izreklo obsojencu.

Posledice neizpolnjevanja navodil

67. člen

(1) Če obsojenec med preizkusno dobo ne izpolnjuje navodil, se izmika stikom s svetovalcem ali kako drugače krši osebni načrt, pripravljen v skladu z zakonom, ki ureja probacijo, ga sme sodišče posvariti, spremeniti navodila, podaljšati varstveno nadzorstvo tudi čez mejo določene preizkusne dobe za čas neizpolnjevanja navodil, izmikanja stikom ali drugačne kršitve osebne načrta ali preklicati pogojno obsodbo in izreči kazen, ki je bila določena v pogojni obsodbi.

(2) Če obsojenec tudi v času podaljšanega varstvenega nadzorstva iz prejšnjega odstavka ne izpolnjuje navodil, se izmika stikom s svetovalcem ali kako drugače krši osebni načrt, pripravljen v skladu z zakonom, ki ureja probacijo, sme sodišče preklicati pogojno obsodbo in izreči kazen, ki je bila določena v pogojni obsodbi.

3. Sodni opomin

Pogoji za izrek sodnega opomina

68. člen

(1) Sodni opomin se sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana denarna kazen ali zapor do enega leta, če so storjena v takih olajševalnih okoliščinah, ki jih delajo posebno lahka.

(2) Za določena kazniva dejanja se sme izreči sodni opomin ob pogojih, ki jih določa zakon, tudi kadar je zanje predpisan zapor do treh let.

(3) Sodni opomin sme sodišče izreči za več kaznivih dejanj, storjenih v steku, če so za vsako od teh dejanj dani pogoji iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Pri odločanju, ali naj izreče sodni opomin, upošteva sodišče osebnost storilca, njegovo prejšnje življenje, njegovo obnašanje po storjenem kaznivem dejanju, stopnjo krivde in druge okoliščine, v katerih je dejanje storil.

(5) Storilcu, ki po zakonu, ki ureja kazenski postopek, prizna krivdo, ko se prvič izjavi o obtožnem aktu, v katerem je za tak primer predlagan izrek sodnega opomina, ali jo prizna v sporazumu z državnim tožilcem, sme sodišče izreči sodni opomin tudi za kazniva dejanja, za katera je predpisan zapor do treh let.

Šesto poglavje VARNOSTNI UKREPI

Vrste varnostnih ukrepov

69. člen

Storilcem kaznivih dejanj se smejo izrekati ti varnostni ukrepi:

- 1) obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu;
- 2) obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti;
- 3) prepoved opravljanja poklica;
- 4) prepoved približevanja ali komuniciranja z žrtvijo;
- 5) odvzem vozniškega dovoljenja;
- 6) odvzem predmetov.

Izrekanje varnostnih ukrepov

70. člen

(1) Sodišče sme izreči storilcu kaznivega dejanja enega ali več varnostnih ukrepov, kadar so zanje dani s tem zakonikom določeni pogoji.

(2) Pri izrekanju varnostnega ukrepa sodišče po načelu sorazmernosti upošteva težo storjenega kaznivega dejanja in dejanj, za katera utemeljeno sklepa, da bi jih storilec lahko storil, če mu ne bi izreklo varnostnega ukrepa.

(3) Obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu in obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti se samostojno izrečeta neprištevnemu storilcu protipravnega dejanja, če ni mogoče drugače zagotoviti varnosti ljudi. Poleg teh dveh ukrepov sme sodišče izreči tudi prepoved opravljanja poklica, odvzem vozniškega dovoljenja in odvzem predmetov.

(4) Odvzem voziškega dovoljenja in odvzem predmetov se smeta izreči, če so bili storilcu izrečeni kazen, pogojna obsodba, sodni opomin ali mu je bila odpuščena kazen.

(5) Prepoved opravljanja poklica se sme izreči, če je bila storilcu izrečena kazen zapora ali v pogojni obsodbi določena kazen zapora.

(6) Prepoved približevanja ali komuniciranja z žrtvijo se sme izreči, če je bila storilcu izrečena kazen, opozorilna sankcija ali mu je bila kazen odpuščena.

Obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu

70.a člen

(1) Storilcu, ki je storil protipravno dejanje v stanju neprištevnosti ali kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti in se sme zanj izreči kazen zapora enega leta ali več, izreče sodišče obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu, če na podlagi teže storjenega dejanja in stopnje storilčeve duševne motenosti ugotovi, da bi na prostosti lahko storil kakšno hudo kaznivo dejanje zoper življenje, telo, spolno nedotakljivost ali premoženje in da je tako nevarnost mogoče odpraviti le z zdravljenjem in varstvom v forenzičnem psihiatričnem oddelku zdravstvenega zavoda, ki ustreza posebnim varnostnim pogojem, določenim z zakonom.

(2) Sodišče ustavi ukrep iz prejšnjega odstavka ali ga nadomesti z ukrepom iz 70.b člena tega zakonika, ko ugotovi, da zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu nista več potrebni. Sodišče po preteku šestih mesecev vsakokrat znova odloči, ali sta nadaljnje zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu še potrebni.

(3) Ukrep iz prvega odstavka tega člena traja za neprištevnega storilca največ pet let.

(4) Če stori oseba med prestajanjem kazni kaznivo dejanje, za katerega ji sodišče v skladu s prvim odstavkom tega člena izreče varnostni ukrep, se prestajanje kazni prekine dokler traja izvrševanje varnostnega ukrepa.

(5) Storilcu, ki je storil kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti in je bil obsojen na zapor, se izvrševanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena ustavi, ko je v zdravstvenem zavodu prestal čas, za katerega mu je bila izrečena kazen. Čas, prestan v zdravstvenem zavodu, se všteje v čas prestajanja kazni. Če je ta čas krajši od izrečene kazni, lahko sodišče odredi, da mora obsojenec prestati ostanek kazni, ali da naj bo izpuščen na pogojni odpust. Pri odločanju o pogojnem odpustu obsojenca sodišče upošteva zlasti uspeh zdravljenja, njegovo zdravstveno stanje, čas, ki ga je prestal v zdravstvenem zavodu, in ostanek kazni, ki je ni prestal.

Obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti

70.b člen

(1) Storilcu, ki je storil protipravno dejanje v stanju neprištevnosti, izreče sodišče obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti, če ugotovi, da je to potrebno in da zadostuje za to, da storilec ne bo ponavljal hujših kaznivih dejanj.

(2) Sodišče sme izreči obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti tudi storilcu, čigar prištevnost je bistveno zmanjšana in je bil po petem odstavku prejšnjega člena izpuščen na pogojni odpust.

(3) Obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti sme trajati najdalj dve leti. Sodišče po preteku šestih mesecev vsakokrat znova odloči o tem, ali je obvezno zdravljenje na prostosti še potrebno.

(4) Če se storilec noče zdraviti na prostosti, ali če zdravljenje samovoljno opusti, ali če zdravljenje ni uspešno, lahko sodišče ob pogojih iz prvega odstavka prejšnjega člena odredi, da se ta ukrep izvršuje v zdravstvenem zavodu. Tudi v takem primeru sme ta ukrep skupaj trajati največ dve leti. Sodišče po preteku šestih mesecev ponovno odloči o tem, ali je ta ukrep še potreben.

Prepoved opravljanja poklica

71. člen

(1) Sodišče sme storilcu kaznivega dejanja prepovedati opravljanje poklica, samostojne dejavnosti ali kakšne dolžnosti, če je zlorabil svoj poklic, položaj, dejavnost ali dolžnost za kaznivo dejanje in če sodišče utemeljeno sklepa, da bi bilo zaradi tega nevarno, če bi še naprej opravljal tako dejavnost.

(2) Sodišče določi, koliko časa naj traja ukrep iz prejšnjega odstavka; ta ne sme trajati manj kot eno leto in ne več kot pet let, šteto od pravnomočnosti odločbe, pri čemer se čas, prestan v zaporu ali zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(3) Kadar izreče pogojno obsodbo, sme sodišče določiti, da bo ta obsodba preklicana, če storilec prekrši prepoved opravljanja poklica.

(4) Sodišče sme odločiti, da ta varnostni ukrep preneha, če sta potekli dve leti od začetka njegovega izvajanja. O tem odloči sodišče na prošnjo obsojenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi za izrek tega ukrepa.

Prepoved približevanja ali komuniciranja z žrtvijo kaznivega dejanja

71.a člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja zoper življenje in telo, zoper čast in dobro ime, zoper spolno nedotakljivost, zoper človekovo zdravje ali drugega kaznivega dejanja z znaki nasilja sme sodišče izreči prepoved približevanja ali komuniciranja z žrtvijo katerega od teh kaznivih dejanj za čas od enega meseca do treh let.

(2) V okviru ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko sodišče določi:

- prepoved približevanja žrtvi ali njenim bližnjim,
- prepoved navezovanja neposrednih ali posrednih stikov ali komuniciranja z žrtvijo ali njenimi bližnjimi, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev,
- prepoved dostopa na posamezne kraje, na katerih se redno giba žrtev ali njeni bližnji, ali
- prepoved druženja z žrtvijo ali njenimi bližnjimi.

(3) Sodišče sme izreči ta ukrep, če je storilec s kaznivim dejanjem prizadel telesno ali duševno celovitost žrtve in če oceni, da bi storilčevi stiki ali komuniciranje z žrtvijo ali njenimi bližnjimi pomenili nevarnost za ponovitev istovrstnega ali storitev drugega kaznivega dejanja zoper žrtev ali njene bližnje. Sodišče izbere enega ali več načinov izvršitve ukrepa iz prejšnjega odstavka in ob tem zlasti natančno opredeli osebe, na katere se ukrep nanaša, in razmerje med storilcem in žrtvijo ali njenim bližnjim, primerne razdalje storilca do žrtve ali njenega bližnjega ali krajev, ki se morajo spoštovati, opredeli posamezne načine prepovedanih oblik komuniciranja ali določi prepovedane oblike druženja.

(4) Kadar izreče pogojno obsodbo, sme sodišče odločiti, da bo obsodba preklicana, če storilec prekrši prepoved približevanja ali komuniciranja z žrtvijo ali njenim bližnjim.

(5) Trajanje prepovedi približevanja ali komuniciranja se šteje od pravnomočnosti sodbe. Čas prebit v zaporu oziroma v zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo se ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(6) Sodišče sme odločiti, da ta varnostni ukrep preneha, če je poteklo šest mesecev od začetka izvajanja. O tem odloči sodišče na prošnjo obsojenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi za izrek tega ukrepa.

Odvzem voznškega dovoljenja

72. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa sme sodišče odvzeti voznško dovoljenje za posamezne vrste motornih vozil in pri tem določiti, da se mu ne sme izdati novo dovoljenje za eno do pet let. Če storilec voznškega dovoljenja nima, sodišče izreče, da se mu dovoljenje ne sme izdati.

(2) Sodišče sme izreči ta ukrep, če spozna, da bi storilčeva nadaljnja udeležba v javnem prometu pomenila nevarnost za javni promet zaradi njegovega obnašanja, osebnih lastnosti ali nesposobnosti za varno upravljanje motornih vozil.

(3) Vozniško dovoljenje preneha veljati s pravnomočnostjo sodne odločbe. Čas, prestan v zaporu ali zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(4) Po poteku časa, ki ga je določilo sodišče v okviru najnižje in najvišje mere tega ukrepa, sme storilec na novo pridobiti voznško dovoljenje ob splošnih pogojih, ki so predpisani za pridobitev posameznih vrst voznških dovoljenj.

(5) Sodišče sme odločiti, da ta varnostni ukrep preneha in da sme storilec na novo pridobiti voznško dovoljenje, če sta potekli dve leti od začetka njegovega izvajanja. O tem odloči sodišče na prošnjo obsojenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi za izrek tega ukrepa.

Odvzem predmetov

73. člen

(1) Predmeti, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za kaznivo dejanje ali so nastali s kaznivim dejanjem, se smejo vzeti, če so storilčeva last.

(2) Predmeti iz prejšnjega odstavka se smejo vzeti tudi, kadar niso storilčeva last, če to zahteva splošna varnost ali moralni razlogi, vendar pa pravica drugih terjati od storilca odškodnino s tem ni prizadeta.

(3) Z zakonom se sme določiti obvezen odvzem predmetov, tudi če niso storilčeva last.

Sedmo poglavje ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PRIDOBLENE S KAZNIVIM DEJANJEM

Razlog za odvzem premoženjske koristi

74. člen

(1) Nihče ne more obdržati premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

(2) Korist iz prejšnjega odstavka tega člena se odvzame s sodno odločbo, s katero je bilo ob pogojih, določenih v tem zakoniku, ugotovljeno kaznivo dejanje.

Način odvzema premoženjske koristi

75. člen

(1) Storilcu ali drugi prejemnici oziroma prejemniku (v nadaljnjem besedilu: prejemnik) koristi se odvzamejo denar, dragocenosti in vsaka druga premoženjska korist, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, če pa mu jih ni mogoče odvzeti, se mu odvzame premoženje, ki ustreza premoženjski koristi.

(2) Če storilcu ali drugemu prejemniku koristi ni mogoče odvzeti premoženjske koristi ali premoženja, ki ustreza premoženjski koristi, se mu naloži, da mora plačati denarni znesek, ki ustreza tej premoženjski koristi. Sodišče sme v upravičenih primerih dovoliti, da se lahko denarni znesek, ki ustreza premoženjski koristi, plača tudi v obrokih, pri čemer pa rok plačila ne sme biti daljši od dveh let.

(3) Premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, se lahko odvzame tudi tistim, na katere je bila prenesena brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, če so vedeli ali bi bili mogli vedeti, da je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

(4) Če je bila premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, prenesena na bližnje sorodnike storilca kaznivega dejanja (razmerja iz 224. člena tega zakonika), ali če je bilo zaradi onemogočanja odvzema premoženjske koristi po prvem odstavku tega člena na te osebe preneseno kakšno drugo njegovo premoženje, se jim odvzame, razen če dokažejo, da so zanj plačali dejansko vrednost.

(5) Če je premoženjsko korist pridobilo več oseb skupaj, se odvzame vsaki osebi delež, ki ga je pridobila; če se ta delež ne more natančneje ugotoviti, ga določi sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin zadeve.

Varstvo oškodovanca

76. člen

(1) Če je bil oškodovancu v kazenskem postopku prisojen premoženjskopравни zahtevek, izreče sodišče odvzem premoženjske koristi, kadar presega oškodovancu prisojeni premoženjskopравни zahtevek.

(2) Oškodovanec, ki ga je sodišče v kazenskem postopku glede premoženjskoprnega zahtevka napotilo na pravdo, lahko zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti, če začne pravdo v šestih mesecih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil napoten na pravdo, in če zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ugotovljen njegov zahtevek.

(3) Oškodovanec, ki ni prijavil premoženjskoprnega zahtevka v kazenskem postopku, lahko zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti, če je pravdo za ugotovitev svojega zahtevka začel v treh mesecih od dne, ko je izvedel za odločbo, s katero je bila odvzeta premoženjska korist, najpozneje pa v dveh letih od pravnomočnosti te odločbe, in če v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ugotovljen njegov zahtevek, zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti.

Odvzem premoženjske koristi pravni osebi

77. člen

Če je bila s kaznivim dejanjem ali zaradi njega pridobljena premoženjska korist pravni osebi, se ji taka korist odvzame. Pravni osebi se odvzame tudi premoženjska korist ali premoženje, ki ustreza premoženjski koristi, če ga osebe, navedene v prvem odstavku 75. člena tega zakonika, prenesejo nanjo brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti.

Odvzem premoženja zaradi kaznivih dejanj, storjenih v hudodelski združbi

77.a člen

(1) Po določbah tega poglavja se odvzame tudi premoženjska korist ali premoženje, ki ga je s kaznivim dejanjem ali zaradi njega pridobila ali s katerim razpolaga hudodelska združba.

(2) Storilcu, ki je storil kaznivo dejanje v hudodelski združbi, se kot premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, odvzame tudi premoženje, za katero sodišče ugotovi, da izhaja iz kriminalnih dejavnosti, storjenih v tej združbi.

Odvzem premoženja, pridobljenega v zvezi s kaznivim dejanjem

77.b člen

Po določbah tega poglavja se kot premoženje, pridobljeno v zvezi s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, odvzame tudi premoženje, ki ga storilec ali druge osebe, ki se jim premoženje odvzame, uporabljajo v svojo izključno ali pretežno korist s privolitvijo oseb, ki jim premoženje pripada, če so te osebe vedele ali bi bile mogle vedeti, da je premoženje pridobljeno s kaznivim dejanjem ali zaradi njega ali da je z njim bilo pripravljeno, storjeno ali prikrito kaznivo dejanje ali da je bilo pridobljeno z namenom, da se uporabi za kaznivo dejanje.

Domneva brezplačnosti

77.c člen

(1) Ne glede na pravno podlago prenosa se domneva, da je bila premoženjska korist oziroma premoženje, ki je predmet odvzema po določbah tega poglavja, preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, če so jih storilec ali njegovi bližnji sorodniki (razmerja iz 224. člena tega zakonika) neposredno ali posredno prenesli na gospodarsko družbo ali drugo pravno osebo, ki je v njihovi večinski lasti ali imajo v njej pravico izvajati prevladujoč vpliv ali nadzor.

(2) Družbi ali osebi iz prejšnjega odstavka se premoženjska korist ali premoženje ne odvzame, če dokaže, da je zanj plačala dejansko vrednost.

Osmo poglavje PRAVNE POSLEDICE OBSODBE

Nastanek pravnih posledic obsodbe

78. člen

(1) Obsodbe za posamezna kazniva dejanja ali posamezne kazni imajo lahko za pravno posledico prenehanje oziroma izgubo posameznih pravic ali prepoved pridobitve posameznih pravic.

(2) Pravne posledice obsodbe ne morejo nastati, če je bila storilcu za kaznivo dejanje izrečena denarna kazen, pogojna obsodba ali sodni opomin ali če mu je bila kazen odpuščena.

(3) Pravne posledice obsodbe se smejo predpisati samo z zakonom in nastanejo po samem zakonu, s katerim so predpisane.

(4) Za storilca se sme uporabiti samo tista pravna posledica obsodbe, ki je bila z zakonom določena ob storitvi kaznivega dejanja.

Vrste pravnih posledic obsodbe

79. člen

(1) Pravna posledica obsodbe, ki se nanaša na prenehanje ali izgubo posameznih pravic, je prenehanje opravljanja določenih javnih funkcij ali pooblastil uradne osebe ali prenehanje delovnega razmerja ali izguba pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji.

- (2) Pravne posledice, ki so v prepovedi pridobitve posameznih pravic, so:
- 1) prepoved opravljanja posameznih javnih funkcij ali pooblastil uradne osebe;
 - 2) prepoved pridobitve posameznega poklica ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi;
 - 3) prepoved pridobitve posameznih dovoljenj ali odobritev, ki jih dajejo državni organi s svojo odločbo.

Začetek in trajanje pravnih posledic obsodbe

80. člen

- (1) Pravne posledice učinkujejo od dne pravnomočnosti obsodbe.
- (2) Pravne posledice obsodbe, ki so v prepovedi pridobitve posameznih pravic, smejo trajati največ pet let od dne, ko je bila kazen prestana, odpuščena ali zastarana, če ni za posamezne pravne posledice z zakonom določen krajši ali daljši rok.
- (3) Po poteku dveh let od dne, ko je bila kazen prestana, zastarana ali odpuščena, sme sodišče na prošnjo obsojenca odrediti, da preneha pravna posledica obsodbe, ki se nanaša na prepoved pridobitve posamezne pravice.
- (4) Pri presoji, ali naj odredi prenehanje pravne posledice obsodbe, upošteva sodišče vedenje obsojenca po obsodbi, ali je povrnil škodo, ki jo je povzročil s kaznivim dejanjem, in tudi druge okoliščine, ki kažejo, da je prenehanje pravne posledice obsodbe utemeljeno.
- (5) S prenehanjem pravnih posledic obsodbe niso prizadete tiste pravice drugih, ki se opirajo na obsodbo.
- (6) Z izbrisom obsodbe prenehajo njene pravne posledice.

Deveto poglavje REHABILITACIJA, IZBRIS OBSODBE IN POGOJI ZA DAJANJE PODATKOV IZ KAZENSKÉ EVIDENCE

Pravni položaj obsojenca po prestani kazni

81. člen

- (1) Po prestani, plačani ali na drug način v skladu z zakonom izvršeni, odpuščeni ali zastarani kazni imajo nekdanji obsojenci vse pravice, ki so določene v ustavi, zakonih in drugih predpisih, in lahko pridobivajo vse pravice, razen tistih, ki so jim omejene zaradi izrečenega varnostnega ukrepa ali zaradi nastalih pravnih posledic obsodbe.
- (2) Prejšnji odstavek velja tudi za tiste, ki so na pogojnem odpustu.

Zakonska rehabilitacija in izbris obsodbe

82. člen

(1) Z zakonsko rehabilitacijo se izbriše obsodba iz kazenske evidence in prenehajo vse njene pravne posledice, obsojenec pa velja za neobsojenega.

(2) Za obsodbo velja pravnomočna odločba kakor tudi spremembe te odločbe z amnestijo ali pomilostitvijo.

(3) Obsodba se izbriše iz kazenske evidence v določenem roku, od takrat ko je bila kazen izvršena, zastarana ali odpuščena, če obsojenec v tem roku ne stori novega kaznivega dejanja.

(4) Roki iz prejšnjega odstavka so:

- 1) za obsodbo, s katero je bil storilcu izrečen sodni opomin, in za obsodbo, s katero mu je bila odpuščena kazen – eno leto od pravnomočnosti sodne odločbe;
- 2) za pogojno obsodbo – eno leto, od takrat ko je potekla preizkusna doba oziroma rok iz drugega odstavka 61. člena oziroma 67. člena tega zakonika;
- 3) za obsodbo na denarno kazen, stransko kazen ali kazen zapora do enega leta – tri leta;
- 4) za obsodbo na kazen zapora nad eno leto do treh let – pet let;
- 5) za obsodbo na kazen zapora nad tri leta do petih let – osem let;
- 6) za obsodbo na kazen zapora nad pet do deset let – deset let;
- 7) za obsodbo na kazen zapora nad deset do petnajst let – petnajst let.

(5) Obsodba na kazen zapora nad petnajst let se ne izbriše.

(6) Obsodba se ne more izbrisati iz kazenske evidence, dokler trajajo varnostni ukrepi.

(7) Varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, ki je bil izrečen samostojno, se izbriše v treh letih od takrat, ko se je prenehal izvrševati ali je izvrševanje zastaralo.

Sodna rehabilitacija

83. člen

Sodišče sme na prošnjo obsojenca odločiti, da se obsodba izbriše iz kazenske evidence in da obsojenec velja za neobsojenega, če je potekla polovica z zakonom določenega roka, po poteku katerega se obsodba izbriše, če obsojenec v tem času ni storil novega kaznivega dejanja. Pri odločanju o izbrisu upošteva sodišče vedenje obsojenca po prestani kazni, naravo kaznivega dejanja in druge okoliščine, pomembne za izbris obsodbe.

Dajanje podatkov iz kazenske evidence

84. člen

(1) Podatki o izrečenih sodbah se vodijo v kazenskih evidencah. Z zakonom se določita obseg podatkov in dajanje podatkov iz kazenskih evidenc pred izbrisom.

(2) Na zahtevo vrtcev, varuhov predšolskih otrok, šol, drugih zavodov, ustanov ali društev, ki so jim otroci ali mladoletniki zaupani v učenje, vzgojo, varstvo ali oskrbo, se zaradi

preverjanja izpolnjevanja pogojev za njihovega delavca ali drugo osebo, ki za njih opravlja ali bo opravljala delo, dajo podatki iz kazenskih evidenc tudi za izbrisane obsodbe za kazniva dejanja po 170. členu, po 171. členu, po 172. členu, po 173. členu, po 173.a členu, po drugem odstavku 174. člena, izvršena proti mladoletni osebi, po drugem odstavku 175. člena in po 176. členu tega zakonika ter za izbrisane obsodbe za primerljiva kazniva dejanja, ki jih državljanom Republike Slovenije izrečejo tuja sodišča.

(3) Z zakonom se določi, da se obsodbe za kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka vpišejo v evidenco izbranih obsodb za kazniva dejanja zoper spolno nedotakljivost in se predpišejo pogoji, omejitve in postopek za dajanje podatkov o takih obsodbah; v primerih, ki niso zajeti v prejšnjem odstavku, se obsodba kljub ohranitvi v tej evidenci šteje za izbrisano (prvi odstavek tega člena).

Deseto poglavje TEMELJNE DOLOČBE O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ

Položaj obsojenca na prestajanju kazni zapora

85. člen

(1) Z ustavo in zakoni zajamčene pravice tistih, proti katerim se izvršujejo kazenske sankcije, se smejo v skladu z zakonom odvzeti ali omejiti samo, kolikor je nujno, da se izvrši posamezna kazenska sankcija.

(2) Oseba, proti kateri se izvršuje kazenska sankcija, ne sme biti mučena in se z njo tudi na drug način ne sme okrutno, nečloveško ali ponižujoče ravnati. Če se je z njo ravnalo tako, ji mora biti zagotovljeno sodno varstvo.

(3) Z obsojenci je treba ravnati človeško, spoštovati njihovo osebno dostojanstvo ter varovati njihovo telesno in duševno celovitost.

(4) Obsojencem je treba zagotoviti ustrezno zdravstveno oskrbo, z njihovim soglasjem tudi z zdravljenjem odvisnosti od alkohola ali drog.

Način izvršitve kazni zapora

86. člen

(1) Obsojenci prestajajo kazen zapora v zavodih za prestajanje kazni (v nadaljnjem besedilu: zavod), ki jih določa zakon.

(2) Obsojenci se razvrščajo v zavode glede na to, koliko mora biti omejena njihova prostost.

(3) Če je obsojencu izrečena kazen zapora do petih let, lahko sodišče odredi, da jo prestaja v odprtem ali polodprtem zavodu ali oddelku; če mu je bila izrečena kazen zapora do osmih let, pa lahko sodišče odredi, da jo prestaja v polodprtem zavodu ali oddelku.

(4) Kazen zapora do treh let, razen za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost, se za obsojenca, ki izpolnjuje pogoje, določene v zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, lahko izvršuje tudi tako, da obsojenec med prestajanjem kazni zapora še naprej dela

ali se izobražuje in prebiva doma, razen v prostih dneh, praviloma ob koncu tedna, ko mora biti v zavodu. Natančnejše pogoje izvrševanja določi zavod.

(5) Kazen zavora do devetih mesecev se lahko izvršuje tudi s hišnim zavorom, če glede na nevarnost obsojenca, možnost ponovitve dejanja ter osebne, družinske in poklicne razmere obsojenca v času izvrševanja kazni ni potrebe po prestajanju kazni v zavodu ali če je zaradi bolezni, invalidnosti ali ostarelosti obsojenca kazen treba in jo je mogoče izvrševati v ustreznem javnem zavodu.

(6) V času prestajanja kazni se obsojenec ne sme oddaljiti iz stavbe ali posameznega dela stavbe, kjer se izvršuje hišni zavor, razen če sodišče za določen čas to izjemoma dovoli, kadar je neizogibno potrebno, da si obsojenec zagotovi najnujnejše življenjske potrebščine ali zdravstveno pomoč, ali za opravljanje dela. Sodišče v sodbi, s katero je določilo, da se kazen izvrši s hišnim zavorom, po določbah tega zakonika o pogojni obsodbi določi tudi varstveno nadzorstvo, lahko pa tudi eno ali več navodil. Sodišče lahko obsojencu omeji ali prepove stike z osebami, ki z njim ne prebivajo oziroma ga ne zdravijo ali oskrbujejo in podrobneje določi način izvrševanja hišnega zavora.

(7) Če se obsojenec brez dovoljenja sodišča oddalji iz stavbe ali posameznega dela stavbe, kjer se izvršuje hišni zavor, ali pa to stori zunaj dovoljenega časa ali ne upošteva omejitve ali prepovedi stikov ali krši druga pravila, ki jih sodišče določi glede izvrševanja hišnega zavora, lahko sodišče s sklepom odloči, da se preostanek izrečene kazni izvrši v zavodu.

(8) Kazen zavora do dveh let, razen za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost, se lahko izvrši tudi tako, da obsojenec namesto kazni zavora opravi v obdobju največ treh let od izvršljivosti sodbe delo v splošno korist. Obseg dela se določi tako, da se en dan zavora nadomesti z dvema urama dela. Organ, pristojen za izvrševanje, pri določitvi dela obsojencu v okviru razpoložljivih del pri izvajalskih organizacijah upošteva obsojenčevo strokovno znanje in sposobnosti, lahko pa tudi tiste njegove nujne interese glede neodložljivih družinskih, izobraževalnih ali poklicnih obveznosti, katerih neupoštevanje bi povzročilo težko popravljivo ali nepopravljivo škodo za uresničevanje teh obveznosti. Delo v splošno korist se opravlja brez nadomestila.

(9) Sodišče pri odločanju o izvršitvi kazni zavora na način iz prejšnjega odstavka upošteva zlasti vedenje obsojenca v času odločanja, nevarnost ponovitve dejanja na prostosti, možnost in sposobnost za opravljanje primerne dela ter osebne in družinske razmere obsojenca v času predvidenega izvrševanja kazni.

(10) Sodišče v sodbi, v kateri je določilo, da se kazen izvrši z delom v splošno korist, po določbah tega zakonika o pogojni obsodbi določi tudi varstveno nadzorstvo, lahko pa tudi eno ali več navodil.

(11) Če obsojenec v celoti ali deloma ne izpolnjuje nalog v okviru dela v splošno korist ali v pomembnem delu ne izpolnjuje navodil v okviru varstvenega nadzorstva ali se izmika stiku s svetovalcem ali drugače krši obveznosti iz dela v splošno korist, sodišče s sklepom odloči, da se izrečena kazen zavora izvrši v obsegu neopravljenega dela.

(12) O dopustnosti izvršitve kazni zavora na načine, določene s tem členom, odloča sodišče na predlog obdolženca s sodbo, s katero izreče kazen zavora, ali na predlog obsojenca s posebnim sklepom.

(13) O dopustnosti izvršitve kazni zavora na načine, določene s tem členom, za obdolženca, ki po zakonu, ki ureja kazenski postopek, prizna krivdo, ko se prvič izjavi o obtožnem aktu, v katerem je za tak primer predlagan način izvršitve kazni, ali jo prizna v

sporazumu z državnim tožilcem, sodišče odloči v skladu s tem predlogom oziroma sporazumom.

Način izvršitve denarne kazni

87. člen

(1) Če se denarna kazen ne da niti prisilno izterjati, jo sodišče izvrši tako, da se za vsaka začeta dva dnevna zneska denarne kazni določi en dan zavora, pri čemer zavora ne sme biti daljši od šestih mesecev.

(2) Če obsojenec plača samo del denarne kazni, se mu ostanek sorazmerno spremeni v zavora, če plača še ostanek, pa se izvrševanje kazni zavora ustavi.

(3) Po obsojenčevi smrti se denarna kazen ne izvrši.

(4) Denarna kazen do tristo šestdeset dnevnih zneskov se lahko izvrši tudi tako, da obsojenec v obdobju največ enega leta namesto plačila denarne kazni opravi delo v splošno korist brez nadomestila. Obseg dela se določi tako, da se en dnevni znesek nadomesti z eno uro dela.

(5) Glede vprašanj, ki niso urejena v prejšnjem odstavku, se smiselno uporabljajo določbe osmega do trinajstega odstavka 86. člena tega zakonika.

Pogojni odpust

88. člen

(1) Obsojenec, ki je prestal polovico kazni zavora, sme biti odpuščen s prestajanja kazni s pogojem, da do poteka časa, za katerega je izrečena kazen, ne stori novega kaznivega dejanja.

(2) Obsojenec, ki mu je sodišče izreklo kazen nad petnajst let zavora, sme biti pogojno odpuščen s prestajanja kazni, ko je prestal tri četrtine kazni.

(3) Obsojenec, ki mu je sodišče izreklo kazen dosmrtnega zavora, sme biti pogojno odpuščen s prestajanja kazni, ko je prestal petindvajset let zavora.

(4) Organ, ki odloča o pogojnem odpustu, in postopek za odločanje o pogojnem odpustu določa zakon.

(5) Obsojenec je lahko pogojno odpuščen, če je mogoče utemeljeno pričakovati, da ne bo ponovil kaznivega dejanja. Pri presoji, ali naj se obsojenec pogojno odpusti, se upoštevajo predvsem povratništvo, morebitni kazenski postopki, ki tečejo zoper obsojenca za kazniva dejanja, storjena pred nastopom kazni zavora, odnos obsojenca do storjenega kaznivega dejanja in oškodovanca, njegovo vedenje med prestajanjem kazni, uspehi pri zdravljenju odvisnosti in pogoji za vključitev v življenje na prostosti.

(6) Izjemoma sme biti pogojno odpuščen tudi obsojenec, ki je prestal le tretjino kazni, če je izpolnjen pogoj iz petega odstavka tega člena in če posebne okoliščine, ki se nanašajo na obsojenčev osebno, kažejo, da ne bo ponovil kaznivega dejanja.

(7) Obsojenca, ki bo pogojno odpuščen, lahko organ, ki odloča o pogojnem odpustu, postavi pod varstveno nadzorstvo. Varstveno nadzorstvo opravlja svetovalec, ki ima enake naloge kot pri pogojni obsodbi z varstvenim nadzorstvom.

(8) Obsojencu, ki je pogojno odpuščen, lahko organ, ki odloča o pogojnem odpustu, naloži te naloge:

- 1) zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu, z njegovim soglasjem tudi zdravljenje odvisnosti od alkohola ali drog;
- 2) obiskovanje ustrezne poklicne, psihološke ali druge posvetovalnice;
- 3) usposabljanje za poklic ali sprejetje zaposlitve, ki ustreza obsojenčevemu zdravju, sposobnostim ali nagnjenju;
- 4) poraba dohodka v skladu s preživitvinskimi dolžnostmi;
- 5) prepoved druženja z nekaterimi osebami;
- 6) prepoved navezovanja neposrednih ali posrednih stikov z eno ali več določenimi osebami, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev;
- 7) prepoved približevanja žrtvi ali kakšni drugi osebi;
- 8) prepoved dostopa na posamezne kraje.

(9) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za pogojni odpust iz hišnega zapora. Pri presoji, ali naj se obsojenec pogojno odpusti, se za čas hišnega zapora namesto vedenja med prestajanjem kazni upošteva spoštovanje omejitev pri njegovem izvrševanju.

Preklic pogojnega odpusta

89. člen

(1) Sodišče prekliče pogojni odpust, če obsojenec na pogojnem odpustu stori eno ali več kaznivih dejanj, za katera je izreklo kazen zapora nad eno leto.

(2) Sodišče lahko prekliče pogojni odpust, če stori pogojno odpuščeni eno ali več kaznivih dejanj, za katera je izreklo kazen zapora do enega leta. Pri presoji, ali naj prekliče pogojni odpust, upošteva sodišče zlasti sorodnost storjenih kaznivih dejanj, njihov pomen, nagibe, iz katerih so bila storjena, in druge okoliščine, ki kažejo, da je preklic pogojnega odpusta utemeljen. Sodišče lahko prekliče pogojni odpust tudi, če pogojno odpuščeni ne opravlja nalog, ki mu jih je naložil organ, ki odloča o pogojnem odpustu.

(3) Kadar sodišče prekliče pogojni odpust, izreče kazen po 53. členu in drugem odstavku 55. člena tega zakonika; pri tem vzame kot določen tisti del prej izrečene kazni, ki ga obsojenec še ni prestal.

(4) Prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se uporabljajo tudi, kadar sodišče pogojno odpuščenega obsodi za dejanje, ki ga je storil, preden je bil pogojno odpuščen.

(5) Če je pogojno odpuščeni obsojenec na kazen zapora do enega leta in sodišče ne prekliče pogojnega odpusta, se pogojni odpust podaljša za čas, ko je obsojenec prestajal kazen zapora.

(6) Če stori obsojenec med pogojnim odpustom kaznivo dejanje, ki ima za posledico preklic pogojnega odpusta, pa se to s sodbo ugotovi šele po njegovem poteku, se sme pogojni odpust preklicati najpozneje v enem letu od takrat, ko je čas pogojnega odpusta potekel.

Enajsto poglavje
ZASTARANJE

Zastaranje kazenskega pregona

90. člen

(1) Če ni v tem zakoniku drugače določeno, kazenski pregon ni več dovoljen, če je poteklo:

- 1) petdeset let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor tridesetih let, razen če ni nezastarljivo kaznivo dejanje;
- 2) trideset let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad deset let;
- 3) dvajset let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad pet let;
- 4) deset let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad eno leto;
- 5) šest let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor do enega leta ali denarna kazen.

(2) Če je za kaznivo dejanje predpisanih več kazni, se zastaralni rok določi po najhujši predpisani kazni.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena pri kaznivih dejanjih zoper spolno nedotakljivost in kaznivih dejanjih zoper zakonsko zvezo, družino in mladino, storjenih proti mladoletni osebi, začne rok za zastaranje kazenskega pregona teči od polnoletnosti oškodovanca.

Tek in pretrganje zastaranja kazenskega pregona in roka za novo sojenje

91. člen

(1) Zastaranje kazenskega pregona se začne tistega dne, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno.

(2) Če je pravnomočna sodba v postopku z izrednim pravnim sredstvom ali z ustavno pritožbo razveljavljena, je rok za novo sojenje pet let od razveljavitve pravnomožne sodbe.

(3) Zastaranje in rok za novo sojenje ne tečeta v času, ko se po zakonu pregon ne sme začeti ali nadaljevati ali ko je storilec nedosegljiv za državne organe.

(4) Zastaranje in rok za novo sojenje se pretrgata, če storilec v času, ko teče zastaralni rok ali rok za novo sojenje, stori enako hudo ali hujše kaznivo dejanje, po pretrganju pa začne zastaranje ali rok za novo sojenje znova teči.

Zastaranje izvršitve kazni

92. člen

Če ni v tem zakoniku drugače določeno, se izrečena kazen ne sme več izvršiti, ko je poteklo:

- 1) petdeset let od obsodbe na trideset let zavora, razen če ni nezastarljivo kaznivo dejanje;
- 2) trideset let od obsodbe na zavor nad deset let;
- 3) dvajset let od obsodbe na zavor nad pet let;
- 4) deset let od obsodbe na zavor nad eno leto;
- 5) šest let od obsodbe na zavor do enega leta ali na denarno kazen.

Zastaranje izvršitve stranskih kazni in varnostnih ukrepov

93. člen

(1) Izvršitev denarne kazni kot stranske kazni zastara, ko potečejo štiri leta od pravnomočnosti sodbe, s katero je bila ta kazen izrečena.

(2) Izvršitev prepovedi vožnje motornega vozila kot stranske kazni zastara, ko zastara glavna kazen.

(3) Izvršitev varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti prepovedi približevanja ali komuniciranja z žrtvijo, in, odvzema vozniškega dovoljenja in odvzema predmetov zastara, ko preteče šest let od pravnomočnosti odločbe, s katero so bili ti ukrepi izrečeni.

(4) Izvršitev varnostnega ukrepa prepovedi opravljanja poklica zastara, ko poteče čas, za katerega je bil ukrep izrečen.

Tek in prekinitev zastaranja

94. člen

(1) Zastaranje izvršitve kazni se začne tistega dne, ko postane sodba pravnomočna; če je pogojna obsodba preklicana, pa tistega dne, ko postane pravnomočna odločba o preklicu.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu kazen ne sme izvršiti.

(3) Zastaranje izvršitve kazni ne teče v času, ko se obsojenec na poziv za prestajanje kazni ni odzval ali nastopa kazni ni mogoče zagotoviti, ker je na begu, se skriva ali se kako drugače izmika izvršitvi kazni ali je kako drugače nedosegljiv državnim organom, ali ko je začetek izvrševanja kazni odložen v skladu z zakonom.

(4) Zastaranje izvršitve kazni zavora preneha teči z dnem nastopa kazni. Če obsojenec pobegne s prestajanja kazni, izvršitev preostanka kazni ne zastara.

(5) Drugi in tretji odstavek tega člena veljata tudi za zastaranje varnostnih ukrepov.

Nezastarljivost kaznivih dejanj in posebni zastaralni rok

95. člen

(1) Kazenski pregon in izvršitev kazni ne zastarata za kazniva dejanja, za katera se sme po tem zakoniku izreči kazen dosmrtnega zapora, za kazniva dejanja iz 100. do 105. člena tega zakonika in tudi ne za tista kazniva dejanja, za katera po mednarodnih pogodbah zastaranje ni mogoče.

(2) Izvršitev kazni dosmrtnega zapora ne zastara.

(3) Kazenski pregon za kazniva dejanja iz 170. do 173. člena ter drugega odstavka 174. člena, drugega odstavka 175. člena in drugega odstavka 176. člena tega zakonika ni več dovoljen, če je od storitve kaznivega dejanja potekel čas, ki je enak trikratniku roka, ki ga za zastaranje kazenskega pregona določa prvi odstavek 90. člena tega zakonika.

Dvanajsto poglavje AMNESTIJA IN POMILOSTITEV

Amnestija

96. člen

Z amnestijo se osebam, ki so je deležne, odpusti pregon, popolnoma ali delno odpusti izvršitev kazni, izrečena kazen spremeni v milejšo, izbriše obsodba ali odpravi pravna posledica obsodbe.

Pomilostitev

97. člen

S pomilostitvijo se po imenu posamezni osebi odpusti pregon ali popolnoma ali delno odpusti izvršitev kazni, izrečena kazen spremeni v milejšo ali v pogojno obsodbo ali izbriše obsodba ali odpravi oziroma skrajša trajanje pravne posledice obsodbe.

Uporaba splošnega dela pri amnestiji in pomilostitvi

98. člen

(1) Če se z amnestijo ali pomilostitvijo spremeni določba o kazenski sankciji, se uporablja splošni del tega zakonika.

(2) Če je izrečena kazen dosmrtnega zapora, se s pomilostitvijo ali na podlagi amnestije izreče kazen zapora od petindvajset do trideset let.

(3) Z amnestijo ali pomilostitvijo niso prizadete tiste pravice drugih, ki se opirajo na obsodbo.

Trinajsto poglavje

Pomen izrazov v tem zakoniku

99. člen

- (1) Uradna oseba po tem zakoniku je lahko:
- 1) poslanec državnega zbora, član državnega sveta in član lokalnega ali pokrajinskega predstavniškega telesa;
 - 2) sodnik ustavnega sodišča, sodnik, sodnik porotnik, državni tožilec ali višji državni odvetnik;
 - 3) oseba, ki pri državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti ali pri drugi osebi javnega prava opravlja uradne naloge ali ima uradno funkcijo z vodstvenimi pooblastili in odgovornostmi;
 - 4) druga oseba, ki opravlja posamezne uradne naloge na podlagi pooblastil, ki jih ji daje zakon ali na podlagi zakona izdani predpisi (javno pooblastilo) ali na podlagi zakona sklenjena pogodba o arbitraži;
 - 5) vojaška oseba, ki je kot taka določena s posebnimi predpisi, kadar gre za posebna kazniva dejanja, pri katerih je navedena uradna oseba, pa niso določena kot kazniva dejanja zoper vojaško dolžnost;
 - 6) oseba, ki v tuji državi na kateri koli ravni opravlja zakonodajno, izvršilno ali sodno nalogo oziroma drugo uradno dolžnost in po vsebini izpolnjuje pogoje iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka;
 - 7) oseba, ki ji mednarodna javna organizacija daje položaj uradne osebe in po vsebini izpolnjuje pogoje iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka;
 - 8) oseba, ki pri mednarodnem sodišču opravlja sodniško, tožilsko ali drugo uradno dolžnost ali nalogo.

(2) Za vojaško osebo po tem zakoniku se štejejo: vojak, častnik, podčastnik in vojaški uslužbenec, ki poklicno opravlja vojaško službo, vojak na obveznem ali prostovoljnem služenju vojaškega roka ter obveznik obvezne ali pogodbene rezerve, ko opravlja vojaško službo.

(3) Za volitve in glasovanje po tem zakoniku se štejejo volitve predsednika republike, poslancev državnega zbora, članov državnega sveta, poslancev evropskega parlamenta, lokalne ali pokrajinske volitve ter zakonodajni referendum in drugi z ustavo predpisani referendumi.

(4) Za zunajzakonsko skupnost po tem zakoniku se šteje dalj časa trajajoča življenjska skupnost moškega in ženske, ki nista sklenila zakonske zveze.

(5) Listina je vsako pisanje, nosilec podatkov ali drug predmet, primeren in namenjen za dokaz kakšnega dejstva, ki ima vrednost za pravna razmerja.

(6) Za premično stvar po tem zakoniku se šteje tudi vsaka pridobljena ali zbrana energija za svetlobo, toploto, obsevanje, pogon, premikanje ali prenos glasu, slike ali besedila na daljavo ter virtualna valuta.

(7) Za silo se šteje tudi uporaba hipnoze, drog ali drugih posebnih sredstev za to, da nekdo proti svoji volji postane nezavesten ali onesposobljen za odpor.

(8) Za motorno vozilo se šteje vsako prometno sredstvo na motorni pogon v kopnem, vodnem in zračnem prometu.

(9) Za premoženjsko korist, škodo ali vrednost se šteje znesek med storitvijo kaznivega dejanja, ki

- 1) pri majhni ne presega 500 eurov;
- 2) pri večji presega 5000 eurov;
- 3) pri veliki presega 50.000 eurov.

(10) Za gospodarsko dejavnost po tem zakoniku se šteje:

- 1) vsaka dejavnost, ki se opravlja proti plačilu na trgu;
- 2) vsaka dejavnost, ki se za dogovorjeno ali predpisano plačilo opravlja poklicno ali organizirano.

(11) Za opravljanje gospodarske dejavnosti oziroma gospodarsko poslovanje po tem zakoniku se štejejo:

- 1) izvajanje, upravljanje, odločanje, zastopanje, vodenje in nadziranje v okviru dejavnosti iz desetega odstavka tega člena;
- 2) upravljanje nepremičnin, premičnin, denarnih sredstev, dohodkov, terjatev, kapitalskih naložb, drugih oblik finančnega premoženja ter drugih sredstev pravnih oseb javnega ali zasebnega prava, razpolaganje s temi sredstvi in nadzorstvo nad njimi.

(12) Za veliko količino ponarejenega denarja, vrednotnic in vrednostnih papirjev po tem zakoniku se šteje nominalna vrednost, ki presega 50.000 eurov.

(13) Za blagovno promptno pogodbo po tem zakoniku se šteje pogodba za dobavo blaga, razen energetskih proizvodov na debelo, s katerim se trguje na promptnem trgu in ki se dostavi takoj ob poravnavi posla, in pogodba za dobavo blaga, ki ni finančni instrument, vključno s fizično poravnano terminsko pogodbo.

POSEBNI DEL

Štirinajsto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČLOVEČNOST

Genocid

100. člen

(1) Kdor ukaže ali stori z namenom, da bi v celoti ali delno uničil neko narodnostno, etnično, rasno ali versko skupino, naslednja dejanja:

- pobijanje pripadnikov takšne skupine,
 - povzročanje hudih telesnih poškodb ali okvar duševnega zdravja pripadnikom takšne skupine,
 - naklepno izpostavljanje takšne skupine življenjskim razmeram, ki naj privedejo do njenega popolnega ali delnega fizičnega uničenja,
 - izvajanje ukrepov, ki preprečujejo rojstva v takšni skupini,
 - prisilno preseljevanje otrok ene skupine v drugo skupino,
- se kaznuje z zaporem najmanj petnajstih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti kakšni skupini zaradi razlogov iz osme alineje 101. člena.

Hudodelstva zoper človečnost

101. člen

Kdor ukaže ali stori dejanja, ki so sestavni del velikega ali sistematičnega napada na civilno prebivalstvo ob vednosti storilca, da gre za tak napad:

- umor;
- iztrebljanje, ki pomeni ustvarjanje takih življenjskih razmer, med drugim kratenje dostopa do hrane in zdravil, ki naj privedejo do delnega uničenja prebivalstva;
- zaslužnjevanje, ki pomeni izvajanje posameznega ali vseh upravičenj, ki izhajajo iz lastninske pravice nad osebo in vključujejo tudi izvajanje takih upravičenj pri trgovanju z ljudmi, zlasti z ženskami in otroki;
- deportacija ali prisilna preselitev prebivalstva, ki pomeni prisilno odstranitev oseb z izgonom ali drugimi prisilnimi dejanji z območja, na katerem zakonito prebivajo, brez razlogov, dovoljenih po mednarodnem pravu;
- zapor ali drug strog odvzem prostosti ob kršitvi temeljnih pravil mednarodnega prava;
- mučenje, ki pomeni naklepno povzročitev hude bolečine, telesnega ali duševnega trpljenja osebi, ki jo je storilec pridržal, pri čemer mučenje ne vključuje bolečine ali trpljenja, ki je izključno posledica izvrševanja zakonitih sankcij ali je z njimi povezano;
- posilstvo, spolno suženjstvo, vsiljena prostitucija, prisilna nosečnost, ki pomeni protipravno pridržanje ženske, ki je zanosila pod prisilo, z namenom vplivati na etnično sestavo katerega koli prebivalstva ali izvajati druge hude kršitve mednarodnega prava, prisilna sterilizacija ali katera koli druga oblika primerljivo hudega spolnega nasilja;
- preganjanje, ki pomeni naklepno ali hudo kratenje temeljnih pravic v nasprotju z mednarodnim pravom zaradi prepoznavne lastnosti skupine ali skupnosti, in sicer zaradi političnih rasnih, narodnih, kulturnih, verskih razlogov, razlogov, povezanih s spolom, ali drugih razlogov, ki so po mednarodnem pravu splošno priznani kot nedopustni, če je tako preganjanje povezano s kaznivimi dejanji po tem členu ter po 100., 102. in 103. členu;
- prisilno izginotje oseb, ki pomeni prijetje, pridržanje, ugrabitev ali vsako drugo obliko odvzema prostosti osebi po nalogu države ali politične organizacije ali z njenim pooblastilom, podporo ali soglasjem, ki potem takega odvzema prostosti ne prizna ali noče dati podatkov o usodi teh oseb ali o tem, kje so, in s tem odvzame tem osebam pravno varstvo;
- apartheid, ki pomeni nečlovečna dejanja, podobna navedenim v tem členu, storjena v okviru institucionaliziranega režima sistematičnega zatiranja in nadvlade ene rasne skupine nad kakšno drugo rasno skupino ali skupinami z namenom, da se ohrani tak režim;
- druga podobna nečlovečna ravnanja, s katerimi se naklepno povzroča veliko trpljenje ali hude telesne poškodbe ali okvare duševnega ali telesnega zdravja, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

Vojna hudodelstva

102. člen

Kdor ukaže ali stori vojna hudodelstva, zlasti če so storjena kot sestavni del načrta ali politike ali kot del obsežnega izvrševanja takih hudodelstev, ki so:

- 1) hude kršitve ženevskih konvencij z dne 12. avgusta 1949 (Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Sveta Evrope, Ženevskih konvencij in dodatnih protokolov o zaščiti žrtev vojne in mednarodnih sporazumov s področja kontrole oborožitve, za katere so depozitarji tri glavne jedrske sile, (Uradni list RS, št. 14/1992)) in sicer katero koli navedeno dejanje zoper osebe ali premoženje, ki jih varujejo ustrezne ženevske konvencije:
 - naklepno pobijanje;

- mučenje ali nečloveško ravnanje, tudi biološki poskusi;
 - naklepno povzročanje velikega trpljenja ali hudih telesnih poškodb ali okvar zdravja;
 - obsežno uničevanje ali prilaščanje premoženja, ki ga vojaške potrebe ne opravičujejo in je izvedeno protipravno in samovoljno;
 - prisiljenje vojnega ujetnika ali druge zaščitene osebe, da služi v sovražnikovih oboroženih silah;
 - naklepen odvzem pravice vojnemu ujetniku ali drugi zaščiteni osebi do poštenega in pravičnega sojenja;
 - protipravna deportacija ali protipravno pridržanje;
 - jemanje talcev;
- 2) druge kršitve zakonov in običajev, ki se uporabljajo v mednarodnih oboroženih spopadih po veljavnem mednarodnem pravu, in sicer katero koli navedeno dejanje:
- naklepni napadi na civilno prebivalstvo na splošno ali na posamezne civilne osebe, ki neposredno ne sodelujejo pri sovražnostih;
 - naklepni napadi na civilne objekte, to je na objekte, ki niso vojaški cilji;
 - naklepni napadi na osebe, objekte in naprave, material, enote ali vozila, vključena v človekoljubno pomoč ali mirovno misijo v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov, dokler so po mednarodnem pravu oboroženih spopadov upravičeni do enakega varstva kot civilne osebe ali civilni objekti;
 - naklepna sprožitve napada z vednostjo, da bo tak napad povzročil tudi smrt in telesne poškodbe civilnih oseb ali civilnih objektov ali obsežno, dolgoročno in hudo škodo za naravno okolje, ki bi bila čezmerna v primerjavi s skupnimi pričakovanimi, konkretnimi in neposrednimi vojaškimi prednostmi;
 - napad ali bombardiranje nebranih mest, vasi bivališč ali zgradb, ki niso vojaški cilji, s kakršnimi koli sredstvi;
 - umor ali ranitev borca, ki se je vdal na milost ali nemilost, potem ko je odložil orožje ali nima več sredstev za obrambo;
 - zloraba bele zastave ali zastave ali vojaških oznak ali uniforme sovražnika ali Združenih narodov, znamenja ali zastave Rdečega križa ali znamenj, ki tem ustrezajo ter drugih razpoznavnih znakov po ženevskih konvencijah ali zaznamovanj kulturnih dobrin po haaški konvenciji (Konvencija o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada s Pravilnikom za njeno izvajanje (Uradni list FLRJ – Mednarodne pogodbe, št. 4/56) in Drugi protokol k Haaški konvenciji iz leta 1954 o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada (Uradni list RS, št. 22/2003)), katere posledica je smrt ali huda poškodba osebe;
 - neposredna ali posredna premestitev dela civilnega prebivalstva zasedbene sile na zasedeno ozemlje ali deportacija ali preselitev vsega ali dela prebivalstva zasedenega ozemlja na to ozemlja ali zunaj njega;
 - naklepni napadi na zgradbe, namenjene veri, izobraževanju, umetnosti, znanosti ali dobrodelni dejavnosti, kulturne ali zgodovinske spomenike, kulturne dobrine s posebnim spoznavnim znamenjem, naravne znamenitosti, bolnišnice in kraje, kjer se zbirajo bolniki in ranjenci, če ti objekti niso vojaški cilji;
 - izpostavljanje oseb, ki jih ima nasprotna stran pod svojo oblastjo, telesnemu pohabljanju ali kakršnim koli medicinskim ali znanstvenim poskusom, ki niso upravičeni kot zdravstvena, zobozdravstvena ali bolnišnična oskrba prizadetih oseb, niti niso storjeni v interesu teh oseb in povzročajo smrt ali resno ogrozijo zdravje take osebe ali oseb;
 - zahrbtni umor ali ranitev posameznikov, ki pripadajo sovražni državi ali vojski;
 - protipravno jemanje stvari ubitim in ranjenim na bojišču;
 - izjava, da ne bo nikomur prizaneseno;
 - uničenje ali zaseg sovražnikovega premoženja, razen če takega uničenja ali zasega neizogibno ne zahtevajo vojne nujnosti;
 - izjava, da so pravice in tožbe državljanov sovražne strani na sodišču odpravljene, začasno ustavljene ali nedopustne;

- prisiljevanje državljanov sovražne strani, da sodelujejo pri vojnih operacijah proti svoji lastni državi, tudi če so bili pred začetkom vojne pripadniki njenih oboroženih sil;
 - plenjenje mesta ali kraja, tudi če je bilo zavzeto z napadom;
 - uporaba strupa ali zastrupljenega orožja;
 - uporaba dušljivih, strupenih ali drugih plinov in vseh podobnih tekočin, sredstev ali naprav;
 - uporaba krogel, ki se v človeškem telesu hitro razpršijo ali sploščijo, kot so krogle s trdim ovojem, ki ne pokriva jedra v celoti ali je narezan;
 - uporaba takega orožja, izstrelkov ter sredstev in načinov vojskovanja, ki povzročijo odvečne poškodbe ali nepotrebno trpljenje ali že po svoji naravi učinkujejo brez razločevanja in s tem kršijo mednarodno pravo oboroženih spopadov, če so tako orožje, izstrelki in sredstva in načini vojskovanja v celoti prepovedani;
 - napadi na osebno dostojanstvo, še posebej poniževalno in zaničevalno ravnanje;
 - posiljevanje, spolno suženjstvo, vsiljena prostitucija, prisilna nosečnost, ki pomeni protipravno pridržanje ženske, ki je zanosila pod prisilo, z namenom vplivati na narodno sestavo katerega koli prebivalstva ali izvajati druge hude kršitve mednarodnega prava, prisilna sterilizacija ali katera koli druga oblika spolnega nasilja, ki je tudi huda kršitev ženevskih konvencij;
 - izraba navzočnosti civilne ali kakšne druge zaščitene osebe za odvrnitev vojaških operacij od določenih točk, območij ali vojaški enot;
 - uporaba kulturnih dobrin pod razširjenim varstvom ali njihovo neposredno okolico v podporo vojaškemu delovanju;
 - naklepni napadi na zgradbe, material, sanitetne enote in prevoze ter osebje, ki uporablja razpoznavne znake po ženevskih konvencijah;
 - naklepno stradanje civilnih oseb kot način vojskovanja, tako da se jim odvzamejo stvari, nujne za njihovo preživetje, vključno z naklepnim preprečevanjem dobav pomoči, kot so predvidene po ženevskih konvencijah;
 - nabor ali vključevanje otrok, mlajših od petnajst let, v državne oborožene sile ali njihovo izrabljanje za dejavno sodelovanje pri sovražnostih;
- 3) v oboroženem spopadu, ki ni mednarodni, vendar ne pomeni notranjih nemirov in napetosti, kot so neredi, posamična in občasna dejanja nasilja ali druga podobna dejanja, ob hudih kršitvah 3. člena, skupnega štirim ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949, in sicer katero koli od navedenih dejanj, storjenih zoper osebe, ki pri sovražnostih ne sodelujejo dejavno, vključno s pripadniki oboroženih sil, ki so odložili orožje, in tistimi, ki ne morejo sodelovati v boju zaradi bolezni, ran, pridržanja ali drugega vzroka:
- napadi na življenje in telo, še posebej umori vseh vrst, pohabljenje, okrutno ravnanje in mučenje;
 - napadi na osebno dostojanstvo, še posebej zaničevalno in poniževalno ravnanje;
 - jemanje talcev;
 - izrekanje obsodb in izvrševanje smrtnih kazni brez predhodne sodbe pravilno ustanovljenega sodišča, ki zagotavlja vsa pravna jamstva, ki so splošno priznana kot nujna;
- 4) druge hude kršitve zakonov in običajev, ki se po veljavnem mednarodnem pravu uporabljajo v oboroženih spopadih, ki niso mednarodni, in sicer katero koli navedeno dejanje:
- naklepni napadi na civilno prebivalstvo na splošno ali na posamezne civilne osebe, ki ne sodelujejo neposredno pri sovražnostih;
 - naklepni napadi na zgradbe, material, sanitetne enote in prevoze ter osebje, ki uporablja razpoznavne znake po ženevskih konvencijah v skladu z mednarodnim pravom;
 - naklepni napadi na osebje, objekte in naprave, material, enote ali vozila, vključena v človekoljubno pomoč ali mirovno misijo v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov (Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij za katere je depozitar vlada ZDA, haaških konvencij in konvencij o intelektualni lastnini (Uradni list RS, št. 24/1992)), dokler so po

mednarodnem pravu oboroženih spopadov upravičeni do enakega varstva kot civilne osebe ali civilni objekti;

- naklepni napadi na zgradbe, namenjeni veri, izobraževanju, umetnosti, znanosti ali dobrodelni dejavnosti, kulturne spomenike, bolnišnice in kraje, kjer se zbirajo bolniki in ranjenci, če ti niso vojaški cilji;
- plenjenje mesta ali kraja, tudi če je bilo zavzeto z napadom;
- posiljevanje, spolno suženjstvo, vsiljena prostitucija, prisilna nosečnost, ki pomeni protipravno pridržanje ženske, ki je zanosila pod prisilo, z namenom vplivati na narodno sestavo katerega koli prebivalstva, prisilna sterilizacija ter katera koli druga oblika spolnega nasilja, ki je tudi huda kršitev 3. člena, skupnega štirim ženevskim konvencijam;
- nabor ali vključevanje otrok, mlajših od petnajst let, v oborožene sile ali skupine ali njihovo izrabljanje za dejavno sodelovanje pri sovražnostih;
- ukaz o izselitvi civilnega prebivalstva zaradi razlogov, ki so povezani s spopadom, razen če tega ne zahteva varnost vpletenih civilnih oseb ali nujni vojaški razlogi;
- zahrbtnen umor ali ranitev borca nasprotne strani;
- izjava, da ne bo nikomur prizaneseno;
- izpostavljanje oseb, ki jih ima druga stran v spopadu pod svojo oblastjo, telesnemu pohabljenju ali kakršnim koli medicinskim ali znanstvenim poskusom, ki niso upravičeni kot zdravstvena, zobozdravstvena ali bolnišnična oskrba prizadetih oseb, niti niso storjeni v njihovem interesu in povzročijo smrt ali resno ogrozijo zdravje take osebe ali oseb;
- uničenje ali zaseg nasprotnikovega premoženja, razen če takega uničenja ne zahtevajo nujnosti spopada;
- uporaba strupa ali zastrupljenega orožja;
- uporaba dušljivih, strupenih ali drugih plinov in vseh podobnih tekočin, sredstev ali naprav;
- uporaba krogel, ki se v človeškem telesu hitro razpršijo ali sploščijo, kot so krogle s trdim ovojem, ki ne pokriva jedra v celoti ali je narezan, se kaznuje z zaporem najmanj petnajstih let.

Agresija

103. člen

(1) Uradna ali druga oseba s položajem učinkovitega nadzora ali možnosti odrejanja političnega ali vojaškega delovanja države, ki načrtuje, pripravi, sproži ali izvrši dejanje agresije, ki je po naravi, teži in obsegu očitna kršitev Ustanovne listine Združenih narodov, se kaznuje z zaporem najmanj petnajstih let.

(2) Dejanje agresije je uporaba vojaške sile, ki je usmerjana zoper suverenost, ozemeljsko celovitost ali politično neodvisnost druge države ali na kakršen koli drug način, ki ni združljiv z Ustanovno listino Združenih narodov. Za agresijo, ne glede na napoved vojne, štejejo naslednja dejanja:

- 1) invazija ali oborožen napad na ozemlje, morje, zrakoplove, pristanišča ali plovila druge države, z začasno ali trajno vojaško zasedbo ali nasilno priključitvijo ozemlja te države ali njegovega dela;
- 2) bombardiranje ali uporaba katerega koli orožja zoper ozemlje druge države;
- 3) blokada pristanišč ali obale druge države;
- 4) uporaba oboroženih sil, ki so na ozemlju druge države z njenim privoljenjem, v nasprotju s pogoji te privolitve ali zadrževanje teh sil po izteku časa, določenega v tej privolitvi;
- 5) dopuščanje drugi državi, da uporabi ozemlje Republike Slovenije, ki je na razpolago tej državi, za izvršitev agresije na drugo državo;

- 6) pošiljanje oboroženih skupin, plačancev ali paravojaških enot z namenom izvajanja takih dejanj, ki po teži ustrezajo prej naštetim dejanjem.

Odgovornost vojaških poveljnikov in drugih nadrejenih

104. člen

(1) Vojaški poveljnik se za kazniva dejanja iz 100. do 103. člena ali tretjega odstavka 134. člena tega zakonika, ki so jih storile enote pod njegovim dejanskim poveljstvom in nadzorom, ker ni pravilno opravljaj nadzora nad temi enotami in ni izvedel vseh primernih in potrebnih ukrepov v okviru svojih pooblastil za preprečitev ali ustavitev teh kaznivih dejanj ali za predložitev zadeve pristojnim organom v preiskavo in pregon, čeprav je vedel, da so njegove enote storile ali da bi v danih okoliščinah lahko storile taka kazniva dejanja, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Za dejanja iz prejšnjega odstavka se enako kaznuje oseba, ki dejansko nastopa kot vojaški poveljnik, ali oseba, ki v civilni organizaciji ali podjetju dejansko izvaja vodstveno oblast in nadzorstvo.

(3) Za dejanja iz prvega in drugega odstavka tega člena se vojaški poveljnik ali oseba, ki dejansko nastopa kot vojaški poveljnik, ali oseba, ki v civilni organizaciji ali podjetju dejansko izvaja vodstveno oblast in nadzorstvo, ki bi moral ali mogel vedeti, da so njegove enote ali drugi podrejeni storili ali bi v danih okoliščinah lahko storili kazniva dejanja iz 100. do 103. člena ali tretjega odstavka 134. člena tega zakonika, kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Združevanje in ščuvanje h genocidu, k hudodelstvom zoper človečnost ali agresiji

105. člen

(1) Kdor ustanovi hudodelsko združbo za izvrševanje kaznivih dejanj in 100. do 103. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Kdor postane član združbe iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Storilec kaznivega dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prepreči storitev kaznivih dejanj, določenih v prvem odstavku ali jih pravočasno naznani, se kaznuje z zaporom do treh let, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

(4) Kdor poziva ali ščuva k neposredni storitvi kaznivih dejanj iz 100. do 103. člena, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Novačenje vojaških najemnikov in oseb, mlajših od osemnajst let

106. člen

(1) Kdor med vojno, oboroženim spopadom ali zasedbo ali kdor pri izvajanju ali v podporo politiki kakšne države ali organizacije kot del velikega sistematičnega napada ukaže novačenje ali novači osebe, ki še niso stare osemnajst let, v državne ali druge oborožene sile

in jih izrablja ali ukaže njihovo izrabljanje za dejavno sodelovanje pri sovražnostih, se kaznuje za zaporom od desetih do petnajstih let.

(2) Kdor novači, uri ali financira urjenje vojaških najemnikov, se kaznuje z zaporno kaznijo do treh let.

Neupravičena odložitev repatriacije vojnih ujetnikov ali civilnih oseb

107. člen

Kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava po končani vojni ali oboroženem spopadu ukaže odložiti ali sam odloži repatriacijo vojnih ujetnikov ali civilnih oseb, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Terorizem

108. člen

(1) Kdor z namenom, da bi uničil ali hudo ogrozil ustavne, gospodarske, socialne ali politične temelje Republike Slovenije ali druge države ali mednarodne organizacije, da bi hudo zastrašil prebivalstvo oziroma da bi prisilil vlado Republike Slovenije ali druge države ali mednarodno organizacijo, da nekaj stori ali opusti, stori ali grozi, da bo storil, eno ali več od naslednjih dejanj:

- napad na življenje in telo ali na človekove pravice in svoboščine,
- ugrabitev ali zajetje talcev,
- precejšnje uničenje državnih ali javnih objektov ali predstavništev tujih držav, prevoznega sistema, infrastrukture, javnega kraja ali zasebne lastnine,
- neupravičeno poseganje v informacijski sistem, ki pomeni resno oviranje ali prekinjanje njegovega delovanja z vnosom, prenosom, poškodovanjem, brisanjem ali spreminjanjem podatkov ali s preprečevanjem ali onemogočanjem dostopa do podatkov, in ki povzroči resno škodo ali je bilo storjeno z uporabo računalniškega programa, gesel ali kod za dostop, zasnovanih ali prilagojenih za namene storitve dejanja, ali neupravičeno poseganje v informacijski sistem kritične infrastrukture, ki pomeni resno oviranje ali prekinjanje njegovega delovanja z vnosom, prenosom, poškodovanjem, brisanjem ali spreminjanjem podatkov ali preprečevanjem ali onemogočanjem dostopa do podatkov,
- neupravičeno brisanje, poškodovanje ali spreminjanje podatkov v informacijskem sistemu kritične infrastrukture ali preprečevanje ali onemogočanje dostopa do takih podatkov,
- zajetje ali prevzem nadzora nad pritrjeno ploščadjo v epikontinentalnem pasu z uporabo sile ali grožnje ali drugega načina ustrahovanja ali nasilno vedenje proti osebi na ploščadi, če tako dejanje ogroža njeno varnost, ali uničenje pritrjene ploščadi v epikontinentalnem pasu oziroma povzročitev škode na njej, ki lahko ogrozi njeno varnost, ali postavitve naprave zaradi uničenja pritrjene ploščadi ali ogrožanja varnosti na njej, ali poškodovanje ali povzročitev smrti osebe v povezavi s katerim od prej navedenih dejanj,
- ugrabitev zrakoplova, plovila, sredstev tovornega prevoza ali javnega prevoznega sredstva,
- proizvodnjo, posest, pridobitev, prevoz, dobavo ali uporabo orožja, razstreliva, jedrskega, biološkega ali kemičnega orožja,
- raziskovanje in razvoj jedrskega, biološkega ali kemičnega orožja,
- ogrožanje varnosti s spuščanjem nevarnih snovi oziroma povzročanjem požarov, poplav ali eksplozij,

- motnjo ali prekinitev oskrbe z vodo, elektriko ali drugimi za življenje ljudi osnovnimi naravnimi viri, ki lahko ogrozijo življenje ljudi, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(2) Kdor hoče doseči namen iz prejšnjega odstavka s tem, da uporabi ali grozi z uporabo jedrske ali druge radioaktivne snovi ali naprave, s poškodovanjem jedrskega objekta, tako da izpušča radioaktivno snov ali omogoča njen izpust, z grožnjo ali uporabo sile zahteva jedrsko ali drugo radioaktivno snov, napravo ali jedrski objekt, se kaznuje z zaporom do petnajstih let.

(3) Kdor pripravlja ali pomaga pri pripravljanju kaznivih dejanjih iz prejšnjih odstavkov, tako da protipravno pridobi ali da na razpolago za storitev teh kaznivih dejanj potrebna materialna sredstva ali z izsiljevanjem pripravi drugega, da pri teh kaznivih dejanjih sodeluje, ali ponaredi uradne ali javne listine, potrebne pri storitvi teh kaznivih dejanj, ali take listine uporabi, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od osmih do petnajstih let.

(5) Če storilec pri storitvi dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena naklepoma vzame življenje eni ali več oseb, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

(6) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi ali skupini, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja (v nadaljevanju teroristična hudodelska združba ali skupina), navedena v teh odstavkih, se storilec kaznuje z zaporom od osmih do petnajstih let.

(7) Kdor sodeluje v teroristični hudodelski združbi ali skupini, ki ima namen storiti kazniva dejanja iz prvega, drugega, četrtega ali petega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom do osmih let.

(8) Kdor ustanovi ali vodi hudodelsko združbo iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom najmanj petnajst let.

Potovanje v tujino z namenom terorizma

108.a člen

(1) Kdor odpotuje iz države svojega državljanstva ali dejanskega prebivališča z namenom storitve dejanj iz 108. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Kdor odpotuje iz države svojega državljanstva ali dejanskega prebivališča z namenom storitve dejanj iz drugega ali tretjega odstavka 111. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom do osmih let.

(3) Kdor ob vedenju, da gre za namen iz prvega ali drugega odstavka tega člena, organizira ali drugače omogoča potovanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Financiranje terorizma

109. člen

(1) Kdor zagotovi ali zbere denar ali premoženje z namenom ali za katerega ve, da bo deloma ali v celoti uporabljeno za storitev dejanja iz 108., 108.a, 110., 111., 307., 329., 330., 352., 353., 354., 355., 371. in 373. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Enako se kaznuje storilec dejanja iz prejšnjega odstavka tudi, če z namenom zagotovljen ali zbran denar ali premoženje ni bil dejansko uporabljen za storitev v prejšnjem odstavku navedenih kaznivih dejanj.

(3) Če je bilo dejanje iz prejšnjih odstavkov storjeno v teroristični hudodelski združbi ali skupini za izvrševanje terorističnih kaznivih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(4) Denar in premoženje iz prejšnjih odstavkov se vzameta.

Ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj

110. člen

(1) Kdor ščuva k storitvi kaznivih dejanj iz 108. člena tega zakonika s tem da razširja sporočila ali jih daje na razpolago drugim osebam na kakšen drug način in tako povzroči nevarnost za storitev enega ali več takih kaznivih dejanj, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor neposredno ali posredno javno poveličuje ali zagovarja kazniva dejanja iz 108. člena ali kaznivo dejanje iz prejšnjega odstavka s tem, da razširja sporočila ali jih daje na razpolago javnosti in s tem povzroči nevarnost za storitev enega ali več takih dejanj.

(3) Pregon za kazniva dejanja iz prejšnjih odstavkov se začne z dovoljenjem ministra za pravosodje.

Novačenje in usposabljanje za terorizem

111. člen

(1) Kdor novači za terorizem s tem, da spodbuja drugo osebo k storitvi kaznivega dejanja iz 108. člena tega zakonika ali k sodelovanju pri naročilu takega terorističnega kaznivega dejanja ali k priključitvi k teroristični hudodelski združbi ali skupini za izvrševanje terorističnih kaznivih dejanj, ki jih stori ta hudodelska združba ali skupina, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor usposablja druge za izdelavo in uporabo razstreliva, strelnega ali drugega orožja, škodljivih ali nevarnih snovi ali za druge posebne metode in tehnike z namenom storitve ali sodelovanja pri storitvi kaznivega dejanja iz 108. člena tega zakonika.

(3) Enako se kaznuje, kdor se z aktivnim sodelovanjem usposablja za izdelavo in uporabo razstreliva, strelnega ali drugega orožja, škodljivih ali nevarnih snovi ali za druge

posebne metode in tehnike z namenom storitve ali sodelovanja pri storitvi kaznivega dejanja iz 108. člena tega zakona.

Spravljanje v suženjsko razmerje

112. člen

(1) Kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava spravi drugega v suženjsko ali njemu podobno razmerje ali ga ima v takem razmerju, kupi, proda, izroči drugi osebi ali posreduje pri nakupu, prodaji ali izročitvi take osebe ali ščuva drugega, naj proda svojo svobodo ali svobodo osebe, ki jo preživlja ali zanjo skrbi, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Kdor prevaža osebe v suženjskem ali njemu podobnem razmerju iz ene države v drugo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena proti mladoletni osebi, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

Trgovina z ljudmi

113. člen

(1) Kdor zaradi izkoriščanja prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva, storitve kaznivih dejanj ali trgovine z organi, človeškimi tkivi ali krvjo drugo osebo kupi, prevzame, nastani, prepelje, proda, izroči oziroma z njo kako drugače razpolaga ali tako osebo novači, menjava ali prenaša nadzor nad njo ali pri teh ravnanjih posreduje, se, ne glede na morebitno privolitev te osebe, kaznuje z zaporom od enega do desetih let in denarno kaznijo.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno proti mladoletni osebi ali pa s silo, grožnjo, preslepitvijo, ugrabitvijo ali zlorabo podrejenega ali odvisnega položaja ali z dajanjem ali prejemanjem plačil ali koristi, da se doseže soglasje osebe, ki ima nadzor nad drugo osebo, ali z namenom prisiljevanja k nosečnosti ali umetni oploditvi, se storilec kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(3) Kdor z namenom izvršitve dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena zadrži, odvzame, skrije, poškoduje ali uniči javno listino, s katero se izkazuje identiteta žrtve trgovine z ljudmi, se kaznuje z zaporom do treh let in denarno kaznijo.

(4) Kdor ve, da je oseba žrtev trgovine z ljudmi, pa uporablja njene storitve, ki so posledica izkoriščanja te osebe, opisanega v prvem in drugem odstavku tega člena, se kaznuje z zaporom do treh let in denarno kaznijo.

(5) Kdor stori dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena kot član hudodelske združbe za izvedbo takih dejanj ali če je bila s tem dejanjem pridobljena velika premoženjska korist, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let in denarno kaznijo.

Prepovedana tvorba živih bitij

114. člen

(1) Kdor izdeluje ali sodeluje pri izdelovanju ali poskusih izdelovanja ali križanja človeka ali drugih vrst, kar je za človeštvo škodljivo in prepovedano po predpisih in po mednarodnem pravu, se kaznuje z zapornom od petih do petnajstih let.

(2) Če gre pri dejanjih iz prejšnjega odstavka za ustvaritev človeškega bitja, ki je genetsko istovetno z drugim živim ali mrtvim človeškim bitjem, za ustvarjanje človeških zarodkov v raziskovalne, industrijske ali komercialne namene ali za zamenjevanje pomembnih človeških delov telesa ali organov, kar po predpisih in po mednarodnem pravu ni dovoljeno, se storilec kaznuje z zapornom od desetih do petnajstih let.

(3) Kdor opravlja genetske preiskave, ki lahko napovejo dedne bolezni ali omogočajo določitev nosilstva gena, odgovornega za bolezen, ali odkrijejo genetsko nagnjenost ali dovzetnost za bolezen, vendar se te preiskave ne opravljajo izključno v zdravstvene namene ali kot zdravstvene raziskave v zdravstvene namene, ali kdor pri opravljanju preiskav opusti ustrezno genetsko svetovanje ali s kršitvijo predpisov izvaja znanstvene preiskave na področju biologije in medicine, ki so prepovedane po predpisih in po mednarodnem pravu, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do treh let.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor pri raziskovanju na človeških zarodkih ogrozi integriteto ali življenje človeškega zarodka.

(5) Kdor omogoča dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena s financiranjem, s tem, da daje na razpolago objekte, pripomočke ali tvarine za izdelavo živih bitij ali njihovo križanje, s pridobivanjem sodelavcev ali z drugačnim organiziranjem izdelave, se kaznuje z zapornom od treh do desetih let.

Petnajsto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER ŽIVLJENJE IN TELO

Uboj

115. člen

(1) Kdor komu vzame življenje, se kaznuje z zapornom od petih do petnajstih let.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka dvoje ali več oseb, ki so se združile zato, da bi storile uboj, se storilec kaznuje s kaznijo od desetih do petnajstih let.

Umor

116. člen

Kdor koga umori s tem, da mu vzame življenje

- 1) na grozovit ali zahrbtnen način;
- 2) zaradi ukrepanja pri uradnih dejanjih varovanja javne varnosti ali v predkazenskem postopku ali zaradi odločitev državnih tožilcev ali zaradi postopka in odločitev sodnikov ali zaradi ovadbe ali pričanja v sodnem postopku;
- 3) zaradi kršitve enakopravnosti;

- 4) iz morilske sle, iz koristoljubnosti, zato da bi storil ali prikril kakšno drugo kaznivo dejanje, iz brezobzirnega maščevanja ali iz kakšnih drugih nizkotnih nagibov;
- 5) z dejanjem, storjenim v hudodelski združbi za storitev takih dejanj, se kaznuje z zaporem najmanj petnajstih let.

Uboj na mah

117. člen

Kdor koga ubije na mah, ker ga je brez njegove krivde z napadom ali hudimi žalitvami močno razdražil, se kaznuje z zaporem od enega do desetih let.

Povzročitev smrti iz malomarnosti

118. člen

Kdor povzroči smrt drugega iz malomarnosti, se kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

Detomor

119. člen

Mati, ki vzame življenje svojemu otroku med porodom ali takoj po njem, dokler je še pod njegovim vplivom, se kaznuje z zaporem do treh let.

Napeljevanje k samomoru in pomoč pri samomoru

120. člen

(1) Kdor koga naklepoma napelje k samomoru ali mu pomaga pri njem in ga ta stori, se kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mladoletni osebi, ki je že stara štirinajst let, ali proti osebi, katere sposobnost razumeti pomen svojega dejanja ali imeti v oblasti svoje ravnanje je bila bistveno zmanjšana, se kaznuje z zaporem od enega do desetih let.

(3) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno proti mladoletni osebi, ki še ni stara štirinajst let, ali proti osebi, ki ni mogla razumeti pomena svojega dejanja ali imeti v oblasti svojega ravnanja, se storilec kaznuje kot za uboj ali umor.

(4) Kdor surovo ali nečloveško ravna s kom, ki mu je podrejen ali od njega odvisen in zaradi takega ravnanja stori samomor, se kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

(5) Kdor komu pomaga pri samomoru in ga ta stori, pa so pri tem dane posebne olajševalne okoliščine, se kaznuje z zaporem do treh let.

(6) Če je kdo zaradi kakšnega dejanja iz prejšnjih odstavkov samomor samo poskušal, sme sodišče storilca kaznovati mileje.

Nedovoljen poseg v nosečnost

121. člen

(1) Kdor v nasprotju z zdravstvenimi pogoji in načinom umetne prekinitve nosečnosti, ki so določeni z zakonom, noseči ženski z njeno privolitvijo prekine nosečnost, začne prekinjati ali ji pomaga pri prekinitvi nosečnosti, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor noseči ženski brez njene privolitve prekine ali začne prekinjati nosečnost, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(3) Kdor z uporabo metod oploditve z medicinsko pomočjo vpliva na izbiro spola bodočega otroka, razen če naj bi se s tem izognilo hudi dedni bolezni, vezani na spol, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku tega člena se kaznuje, kdor protipravno opravi postopek oploditve z biomedicinsko pomočjo zaradi nadomestnega materinstva.

(5) Enako kot v tretjem odstavku tega člena se kaznuje, kdor trguje s semenskimi celicami, neoplojenimi jajčnimi celicami in z zgodnjimi človeškimi zarodki.

(6) Če ima dejanje iz prejšnjih odstavkov za posledico posebno hudo telesno poškodbo ženske, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(7) Če ženska zaradi dejanja iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena umre, se storilec kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

Lahka telesna poškodba

122. člen

(1) Kdor koga tako telesno poškoduje, da je bil zaradi tega začasno okvarjen ali oslavljen kakšen del njegovega telesa ali njegov organ, ali je poškodovančeva zmožnost za delo začasno zmanjšana ali je prizadeta njegova zunanost ali je začasno okvarjeno njegovo zdravje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če je poškodba iz prejšnjega odstavka prizadejana z orožjem, nevarnim orodjem, drugim sredstvom ali na tak način, da se lahko telo hudo poškoduje ali zdravje hudo okvari, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Sodišče sme storilcu dejanja iz prejšnjega odstavka izreči sodni opomin, zlasti če je bil storilec izzvan z nedostojnim ali surovim obnašanjem poškodovanca.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Huda telesna poškodba

123. člen

(1) Kdor koga tako telesno poškoduje ali mu prizadene tako škodo na zdravju, da bi bilo lahko zaradi tega v nevarnosti življenje poškodovanca, ali je uničen ali za vselej in znatno oslavljen kakšen del njegovega telesa ali kak organ ali je začasno in znatno oslavljen pomemben del telesa ali pomemben organ ali je zaradi tega poškodovani začasno nezmožen za vsakršno delo ali je njegova zmožnost za delo za vselej zmanjšana ali je bila začasno precej zmanjšana ali je bil začasno skažen ali mu je začasno hudo ali za vselej v manjši meri okvarjeno zdravje, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Če poškodovani zaradi poškodbe iz prejšnjega odstavka umre, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Če je storilec dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storil na mah, ker ga je poškodovanec brez njegove krivde z napadom ali hudimi žalitvami močno razdražil, se kaznuje z zaporom do treh let.

Posebno huda telesna poškodba

124. člen

(1) Kdor koga tako hudo telesno poškoduje ali mu prizadene tako hudo škodo na zdravju, da je bilo zaradi tega v nevarnosti življenje poškodovanca, ali je uničen ali za vselej in zelo oslavljen pomemben del njegovega telesa ali pomemben organ ali je postal poškodovani zaradi tega za vselej nezmožen za vsakršno delo ali je ostal skažen ali mu je bilo za vselej hudo okvarjeno zdravje, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če poškodovani zaradi poškodbe iz prejšnjega odstavka umre, se storilec kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je storilec dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storil na mah, ker ga je poškodovanec brez njegove krivde z napadom ali hudimi žalitvami močno razdražil, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Izključitev kaznivega dejanja pri telesnem poškodovanju s privolitvijo poškodovanca

125. člen

(1) Povzročitev lahke telesne poškodbe (122. člen) ni protipravna, če je poškodovanec privolil vanjo. V tem primeru se pri mladoletni ali slabotni osebi upošteva privolitev, če jo v skladu z zakonom v skrbi za njuno zdravje da tisti, ki zastopa take osebe.

(2) Naklepna povzročitev hude (123. člen) ali posebno hude (124. člen) telesne poškodbe ni protipravna, če je poškodovanec privolil vanjo in pri tem niso bile prizadete koristi koga drugega ali ogrožena kakšna skupna pravna vrednota.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek naklepna povzročitev hude ali posebno hude telesne poškodbe pri zdravljenju ali zdravilski dejavnosti ni protipravna, če je bila privolitev dana v obliki in ob pogojih, ki jih določa zakon.

Sodelovanje pri pretepu

126. člen

Kdor sodeluje pri pretepu, v katerem je kdo ubit ali hudo telesno poškodovan, se za samo sodelovanje kaznuje z zaporem do enega leta.

Ogrožanje z nevarnim orodjem pri pretepu ali prepiru

127. člen

(1) Kdor pri pretepu ali prepiru seže po orožju, nevarnem orodju ali kakšnem drugem sredstvu, s katerim se lahko telo hudo poškoduje ali zdravje hudo okvari, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporem do šestih mesecev.

(2) Pregon se začne na predlog.

Povzročitev nevarnosti

128. člen

Kdor pusti koga brez pomoči v smrtni nevarnosti, ki jo je sam povzročil, se kaznuje z zaporem do dveh let.

Zapustitev slabotne osebe

129. člen

Kdor pusti osebo, ki mu je bila zaupana ali za katero sicer mora skrbeti, brez pomoči v razmerah, ki so nevarne za življenje ali zdravje, se kaznuje z zaporem do dveh let.

Opustitev pomoči

130. člen

Kdor ne pomaga osebi, ki je v neposredni smrtni nevarnosti, čeprav bi to lahko storil brez nevarnosti zase ali za koga drugega, se kaznuje z zaporem do enega leta.

Kršitev enakopravnosti

131. člen

(1) Kdor zaradi razlike v narodnosti, rasi, barvi, veroizpovedi, etnični pripadnosti, spolu, jeziku, političnem ali drugačnem prepričanju, spolni usmerjenosti, premoženjskem stanju, rojstvu, genetski dediščini, izobrazbi, družbenem položaju ali kakšni drugi okoliščini prikrajša koga za katero izmed človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ki so priznane od mednarodne skupnosti ali določene z ustavo ali zakonom, ali mu takšno pravico ali svoboščino omeji ali kdor na podlagi takšnega razlikovanja komu da kakšno posebno pravico ali ugodnost, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporem do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor preganja posameznika ali organizacijo zaradi zavzemanja za enakopravnost ljudi.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporem do treh let.

Prisiljenje

132. člen

(1) Kdor koga s silo ali resno grožnjo prisili, da kaj stori ali opusti ali da kaj trpi, se kaznuje z zaporem do enega leta.

(2) Pregon se začne na predlog.

Prisilna sklenitev zakonske zveze ali vzpostavitve podobne skupnosti

132.a člen

(1) Kdor s silo ali grožnjo, da bo uporabil silo, ali z zlorabo podrejenega ali odvisnega položaja drugega prisili v sklenitev zakonske zveze ali v vzpostavitev podobne skupnosti, ki je v skladu z zakonom v določenih pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, se kaznuje z zaporem do treh let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mladoletni osebi ali slabotni osebi, se kaznuje z zaporem do petih let.

Protipraven odvzem prostosti

133. člen

(1) Kdor koga protipravno zapre, ima zaprtega ali mu kako drugače omeji svobodo gibanja, se kaznuje z zaporem do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo svojega položaja ali svojih pravic, se kaznuje z zaporem do treh let.

(3) Poskus dejanja iz prvega odstavka tega člena je kazniv.

(4) Kdor komu protipravno odvzame prostost za več kot teden dni ali če to stori na grozovit način, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Ugrabitev in prisilno izginotje

134. člen

(1) Kdor koga ugrabi z namenom, da njega ali koga drugega prisili, da nekaj stori, opusti ali trpi, ali kdor v zvezi z ugrabitvijo prisili ugrabljeno osebo ali koga drugega, da nekaj stori, opusti ali trpi, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mladoletni osebi ali zagrozi z ubojem ali s hudo telesno poškodbo ugrabljene osebe, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Kdor koga prime, pridrži, ugrabi ali mu na drug način odvzame prostost po nalogu države ali politične organizacije ali z njenim pooblastilom, podporo ali soglasjem, ki potem takega odvzema prostosti ne prizna ali noče dati podatkov o usodi take osebe ali o tem, kje je, in s tem odvzame tej osebi pravno varstvo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Storilec dejanj iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prostovoljno spusti na prostost ugrabljeno osebo, preden je izpolnjena njegova zahteva, zaradi katere jo je ugrabil, se sme kaznovati mileje ali se mu sme kazen odpustiti.

Zalezovanje

134.a člen

(1) Kdor koga drugega ali njegovega bližnjega s ponavljajočim se opazovanjem, zasledovanjem ali vsiljivim prizadevanjem vzpostavitve neposrednega stika ali stika preko elektronskih komunikacijskih sredstev zalezuje in pri njem ali pri njegovem bližnjem s tem povzroči prestrašenost ali ogroženost, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Če je zalezovana oseba mladoletna oseba ali slabotna oseba, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

(3) Pregon za dejanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se začne na predlog.

Grožnja

135. člen

(1) Kdor komu, zato da bi ga ustrašoval ali vznemiril, resno zagrozi, da bo napadel njegovo življenje ali telo ali prostost ali uničil njegovo premoženje velike vrednosti, ali da bo ta dejanja storil zoper njegovo bližnjo osebo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti dvema ali več osebam ali z grdim ravnanjem ali z orožjem, nevarnim orodjem, drugim sredstvom ali na tak način, da se lahko telo hudo poškoduje ali zdravje hudo okvari, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(3) Pregon za dejanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se začne na predlog.

Mučenje

135.a člen

(1) Kdor komu namenoma povzroči hudo bolečino ali trpljenje, bodisi telesno ali duševno, da si od njega ali tretje osebe pridobi informacijo oziroma priznanje, da ga kaznuje za dejanje, ki ga je storil on ali tretja oseba ali je za to dejanje osumljen on ali tretja oseba, da bi ga ustrahoval ali nanj izvajal pritisk ali da bi ustrahoval tretjo osebo ali nanjo izvajal pritisk ali iz katerega drugega razloga, ki temelji na kateri koli obliki kršitve enakopravnosti, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če bolečino ali trpljenje iz prejšnjega odstavka povzroči ali prizadene uradna oseba ali kdo drug, ki nastopa z uradnim statusom ali pooblastilom ali na pobudo take osebe ali z njeno izrecno ali tiho privolitvijo, se kaznuje z zaporom od treh do dvanajstih let.

Neupravičena osebna preiskava

136. člen

(1) Kdor neupravičeno preišče drugega ali stvari, ki jih ima ta na sebi ali s seboj, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Poskus dejanj iz prvega in drugega odstavka tega člena je kazniv.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Neupravičeno prisluškovanje in zvočno snemanje

137. člen

(1) Kdor neupravičeno s posebnimi napravami prisluškuje pogovoru ali izjavi, ki mu ni namenjena, ali jo zvočno snema, ali kdor tak pogovor ali tako izjavo neposredno prenaša tretji osebi ali ji tak posnetek predvaja ali kako drugače omogoči, da se z njim neposredno seznaní, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor zvočno snema njemu namenjeno zaupno izjavo drugega brez njegovega soglasja z namenom, da bi tako izjavo zlorabil, ali kdor tako izjavo neposredno prenaša tretji osebi ali ji tak posnetek predvaja ali ji kako drugače omogoči, da se z njim neposredno seznaní.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog, za dejanje iz drugega odstavka pa na zasebno tožbo.

Neupravičeno slikovno snemanje

138. člen

(1) Kdor neupravičeno slikovno snema ali naredi slikovni posnetek drugega ali njegovih prostorov brez njegovega soglasja in pri tem občutno poseže v njegovo zasebnost ali kdor tako snemanje neposredno prenaša tretji osebi ali ji tak posnetek prikazuje ali kako drugače omogoči, da se z njim neposredno seznanijo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(3) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Kršitev tajnosti občil

139. člen

(1) Kdor neupravičeno odpre tuje pismo, tujo brzojavko ali kakšno drugo tuje zaprto pisanje ali pošiljko, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta se kaznuje:

- 1) kdor se z uporabo tehničnih ali kemičnih sredstev, ne da bi odprl tuje pismo, tujo brzojavko ali kakšno drugo tujo zaprto pošiljko, neupravičeno seznanijo z njihovo vsebino;
- 2) kdor se z uporabo tehničnih sredstev neupravičeno seznanijo s sporočilom, ki se prenaša po telefonu ali s kakšnim drugim elektronskim komunikacijskim sredstvom;
- 3) kdor neupravičeno odpre zaprt predmet, ki varuje sporočilo, in se neupravičeno seznanijo s sporočilom v njem.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor s katerim od dejanj, ki so navedena v prvem in drugem odstavku tega člena, omogoči drugemu, da se neposredno seznanijo z vsebino sporočila ali pošiljke.

(4) Kdor neupravičeno obdrži, skrije, uniči ali komu drugemu izroči tuje pismo, brzojavko ali kakšno drugo pošiljko, preden se je prejemnik seznanil z njeno vsebino, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(5) Če stori dejanje iz prejšnjih odstavkov tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, poštni ali drug delavec, ki mu je zaupano prevzemanje, prenos ali predaja tujih pisem, tujih brzojavk ali kakšnih drugih pisanj ali pošiljk, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(6) Pregon za dejanja iz prvega do četrtega odstavka tega člena se začne na predlog.

Nedovoljena objava zasebnih pisanj

140. člen

(1) Kdor brez dovoljenja pooblaščen osebe, kadar je tako dovoljenje potrebno, objavi dnevnik, pismo ali kakšno drugo zasebno pisanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Pregon se začne na zasebno tožbo.

Kršitev nedotakljivosti stanovanja

141. člen

(1) Kdor neupravičeno vstopi v tuje stanovanje ali zaprte prostore ali kdor se na zahtevo upravičenca od tam ne odstrani ali mu na drug način onemogoči njihovo uporabo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor neupravičeno preišče stanovanje ali prostore iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(4) Poskus dejanj iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je kazniv.

(5) Če izreče sodišče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora v določenem roku izprazniti stanovanje ali prostore.

(6) Pregon za dejanji iz prvega in drugega odstavka tega člena se začne na predlog.

Neupravičena izdaja poklicne skrivnosti

142. člen

(1) Kdor neupravičeno izda skrivnost, za katero je izvedel kot zagovornik, odvetnik, zdravnik, duhovnik, socialni delavec, psiholog ali kot kakšna druga oseba pri opravljanju svojega poklica, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Za dejanje iz prejšnjega odstavka se ne kaznuje, kdor izda skrivnost zaradi splošne koristi ali upravičenega interesa javnosti ali zaradi koristi koga drugega, če je ta korist večja kakor ohranitev skrivnosti ali če je z zakonom določena odveza dolžnosti varovanja skrivnosti.

(3) Pregon se začne na zasebno tožbo.

Zloraba osebnih podatkov

143. člen

(1) Kdor brez podlage v zakonu ali v osebni privolitvi posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, osebne podatke, ki se obdelujejo na podlagi zakona ali osebne privolitve posameznika, posreduje v javno objavo ali jih javno objavi, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor vdre ali nepooblaščno vstopi v računalniško vodeno zbirko podatkov z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil kakšen osebni podatek.

(3) Kdor na svetovnem medmrežju ali drugače javno objavi ali omogoči drugemu objavo osebnih podatkov žrtev kaznivih dejanj, žrtev kršitev pravic ali svoboščin, zaščiteneh prič, ki se nahajajo v sodnih spisih sodnih postopkov, kjer po zakonu ali po odločitvi sodišča ni dovoljena prisotnost javnosti ali identifikacija žrtev ali zaščiteneh prič ter osebnih zapisov o njih v zvezi s sodnim postopkom, na podlagi katerih se te osebe lahko določi ali so določljive, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Kdor s prevzemom identitete druge osebe ali z obdelavo njenih osebnih podatkov izkorišča njene pravice, si na njen račun pridobiva premoženjsko ali nepremoženjsko korist ali prizadene njeno osebno dostojanstvo, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do treh let.

(5) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena tako, da posreduje v javno objavo ali javno objavi občutljive osebne podatke, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(6) Kdor javno objavi posnetke ali sporočila druge osebe s seksualno vsebino brez privolitve te osebe in s tem huje prizadene njeno zasebnost, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do treh let.

(7) Če stori dejanje iz prejšnjih odstavkov tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do petih let.

(8) Pregon iz četrtega in šestega odstavka tega člena se začne na predlog.

Kršitev pravice do pravnega sredstva ali peticije

144. člen

(1) Kdor pri opravljanju svojega dela prepreči drugemu, da bi uporabil svojo pravico do pritožbe, ugovora ali kakšnega drugega pravnega sredstva, do vloge ali predloga, ali da bi dal politične ali druge pobude splošnega pomena, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo svojega položaja ali pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Preprečitev ali oviranje javnega shoda

145. člen

(1) Kdor s silo, resno grožnjo, preslepitvijo ali kako drugače protipravno prepreči ali ovira sklicanje ali potek mirnega javnega shoda, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo svojega uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Preprečitev tiskanja in oddajanja

146. člen

Kdor protipravno prepreči tiskanje, prodajo ali razširjanje časopisa, knjige ali druge tiskane stvari ali oddajanje radijskega ali televizijskega programa, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Kršitev moralnih avtorskih pravic

147. člen

(1) Kdor s svojim imenom ali imenom koga drugega objavi, prikaže, izvede ali prenese tuje avtorsko delo ali njegov del ali dovoli to storiti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Kdor skazi, okrni ali kako drugače neupravičeno poseže v tuje avtorsko delo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(3) Pregon se začne na predlog.

Kršitev materialnih avtorskih pravic

148. člen

(1) Kdor neupravičeno uporabi eno ali več avtorskih del ali njihovih primerkov, katerih skupna tržna cena pomeni večjo premoženjsko vrednost, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če tržna cena avtorskih del iz prejšnjega odstavka pomeni veliko premoženjsko vrednost, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Če je bila z dejanjem iz prvega ali drugega odstavka tega člena pridobljena velika protipravna premoženjska korist in je šlo storilcu za to, da sebi ali komu drugemu pridobi tako premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Primerki avtorskih del in naprave za njihovo reproduciranje se vzamejo.

(5) Pri ugotavljanju premoženjske vrednosti po določbah tega člena in 149. člena tega zakonika se upošteva korist iz neupravičene uporabe materialnih avtorskih pravic oziroma neupravičenega reproduciranja, dajanja na voljo javnosti, razširjanja ali dajanja v najem avtorski sorodnih pravic v pridobitne namene.

Kršitev avtorski sorodnih pravic

149. člen

(1) Kdor neupravičeno reproducira, da na voljo javnosti, razširja ali da v najem eno ali več izvedb, fonogramov, videogramov, rtv-oddaj ali podatkovnih baz, katerih skupna tržna cena pomeni večjo premoženjsko vrednost, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor neupravičeno reproducira, da na voljo javnosti, razširja ali da v najem eno ali več izvedb, fonogramov, videogramov, rtv-oddaj ali podatkovnih baz, katerih skupna tržna cena pomeni veliko premoženjsko vrednost, se kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Če je bila z dejanjem iz prvega ali drugega odstavka tega člena pridobljena velika protipravna premoženjska korist in je šlo storilcu za to, da sebi ali komu drugemu pridobi tako premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Primerki izvedb, fonogramov, videogramov, rtv-oddaj ali podatkovnih zbirk in naprave za njihovo reproduciranje se vzamejo.

Sedemnajsto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER VOLILNO PRAVICO IN VOLITVE

Kršitev volilne pravice

150. člen

Uradna oseba, ki koga z namenom, da bi mu onemogočila uresničevanje volilne pravice, nezakonito ne vpiše v volilni imenik ali ga črta iz njega, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Kršitev proste odločitve volivcev

151. člen

(1) Kdor koga s silo, resno grožnjo, podkupovanjem, preslepitvijo ali na drug nedovoljen način prisili ali nanj vpliva, da pri volitvah ali glasovanju glasuje ali ne glasuje ali da ne glasuje veljavno ali da glasuje za ali proti določenemu predlogu, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba pri opravljanju svoje dolžnosti v zvezi z volitvami ali glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Dana podkupnina se vzame.

Zloraba volilne pravice

152. člen

Kdor pri volitvah ali glasovanju glasuje namesto drugega pod njegovim imenom ali več kot enkrat glasuje pri istem glasovanju, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Kršitev svobodne opredelitve

153. člen

Kdor pokliče glasovalca pri volitvah ali glasovanju na odgovor zaradi glasovanja ali od njega zahteva, naj pove, kako je glasoval ali zakaj ni glasoval, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Uničenje ali ponareditev volilnih listin

154. člen

(1) Kdor pri volitvah ali glasovanju uniči, poškoduje, prikrije ali ponaredi kakšno listino o volitvah ali glasovanju ali kakršen koli predmet, ki je dokaz za ugotavljanje izida volitev ali glasovanja, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba pri opravljanju svoje dolžnosti v zvezi z volitvami ali glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Ponareditev volilnih izidov

155. člen

Uradna oseba, ki pri volitvah ali glasovanju spremeni število oddanih glasov z dodajanjem ali odvzemanjem glasovnic ali glasov pri štetju ali objavi izid volitev ali glasovanja, ki se ne ujema z opravljenim glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Kršitev tajnosti glasovanja

156. člen

(1) Kdor kakor koli prekrši tajnost glasovanja pri volitvah ali glasovanju, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba pri opravljanju svojih dolžnosti v zvezi z volitvami ali glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Sprejemanje podkupnine pri volitvah

157. člen

(1) Kdor zato, da pri volitvah ali glasovanju ne glasuje ali da glasuje za določen predlog ali proti njemu ali da ne glasuje veljavno, zahteva ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo premoženjsko ali nepremoženjsko korist zase ali za koga drugega, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Sprejeta nagrada, darilo ali druga premoženjska korist se vzamejo.

Osemnajsto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČAST IN DOBRO IME

Razžalitev

158. člen

(1) Kdor koga razžali, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na spletnih straneh ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(3) Ne kaznuje se, kdor se o kom žaljivo izrazi v znanstvenem, književnem ali umetniškem delu, v resni kritiki, pri izpolnjevanju uradne dolžnosti, časnikarskega poklica, politične ali druge družbene dejavnosti, obrambi kakšne pravice ali varstvu upravičenih koristi, če se iz načina izražanja ali iz drugih okoliščin vidi, da tega ni storil z namenom zaničevanja.

(4) Če je razžaljenec razžalitev vrnil, sme sodišče obe stranki ali eno od njiju kaznovati ali kazen odpustiti.

Obrekovanje

159. člen

(1) Kdor o kom trdi ali raznaša kaj neresničnega, kar lahko škoduje njegovi časti ali dobremu imenu, čeprav ve, da je to, kar trdi ali raznaša, neresnično, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na spletnih straneh ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(3) Če je tisto, kar se neresnično trdi ali raznaša, take narave, da ima hude posledice za oškodovanca, se storilec kaznuje z zaporom do dveh let.

Žaljiva obdolžitev

160. člen

(1) Kdor o kom trdi ali raznaša kaj, kar lahko škoduje njegovi časti ali dobremu imenu, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na spletnih straneh ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(3) Če je tisto, kar se trdi ali raznaša, take narave, da ima hude posledice za oškodovanca, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(4) Če dokaže resničnost svoje trditve ali če dokaže, da je imel utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar je trdil ali raznašal, se storilec ne kaznuje za žaljivo obdolžitev, lahko pa se kaznuje za razžalitev (158. člen) ali očitanje kaznivega dejanja z namenom zaničevanja (162. člen).

(5) Če kdo za koga trdi ali raznaša, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se sme resničnost, da je oškodovanec storil kaznivo dejanje, dokazovati le s pravnomočno sodbo, z drugimi dokazi pa le, če pregon ali sojenje ni mogoče ali ni dovoljeno.

(6) Če je bila žaljiva obdolžitev, da je oškodovanec storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, storjena v okoliščinah iz tretjega odstavka 158. člena tega zakonika, se storilec ne kaznuje za žaljivo obdolžitev, čeprav ni pravnomočne sodbe, če dokaže, da je imel utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar je trdil ali raznašal.

Opravljanje

161. člen

(1) Kdor trdi ali raznaša kaj iz osebnega ali družinskega življenja kakšne osebe, kar lahko škoduje njenemu dobremu imenu, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na spletnih straneh ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(3) Če je tisto, kar kdo trdi ali raznaša, take narave, da ima hude posledice za oškodovanca, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(4) Resničnosti ali neresničnosti tistega, kar se trdi ali raznaša iz osebnega ali družinskega življenja koga drugega, ni mogoče dokazovati, razen v primerih iz petega odstavka tega člena.

(5) Kdor trdi ali raznaša kaj iz osebnega ali družinskega življenja drugega pri opravljanju uradne dolžnosti, politične ali druge družbene dejavnosti, pri obrambi kakšne pravice ali varstvu upravičenih koristi, se ne kaznuje, če dokaže resničnost svoje trditve ali če dokaže, da je imel utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar je trdil ali raznašal.

Očitanje kaznivega dejanja z namenom zaničevanja

162. člen

(1) Kdor z namenom zaničevanja komu očita, da je storil kaznivo dejanje ali da je bil obsojen zaradi kaznivega dejanja ali to z istim namenom komu pove, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na spletnih straneh ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

Sramotitev Republike Slovenije

163. člen

(1) Kdor javno stori dejanje iz 158. do 162. člena tega zakonika proti Republiki Sloveniji ali predsedniku republike v zvezi z opravljanjem njegovih nalog, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor javno sramoti zastavo, grb ali himno Republike Slovenije.

Sramotitev tuje države ali mednarodne organizacije

164. člen

(1) Kdor javno stori dejanje iz 158. do 162. člena tega zakonika proti tuji državi, voditelju tuje države ali diplomatskemu predstavniku tuje države v Republiki Sloveniji ali kdor javno sramoti zastavo, grb ali himno tuje države, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mednarodni organizaciji, ki jo priznava Republika Slovenija, ali proti njenemu predstavniku ali njenim simbolom.

Sramotitev slovenskega naroda ali narodnih skupnosti

165. člen

Kdor javno stori dejanje iz 158. do 160. člena tega zakonika proti slovenskemu narodu ali proti italijanski ali madžarski narodni skupnosti ali proti romski skupnosti, ki živijo v Republiki Sloveniji, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Javna objava kaznivih dejanj zoper čast in dobro ime

166. člen

(1) Odgovorni urednik oziroma tisti, ki ga je nadomeščal, se za kazniva dejanja iz 158. do 165. člena zakonika, ki so storjena z javno objavo teh dejanj v časopisih in revijah,

radijskih in televizijskih programih, elektronskih publikacijah, na teletekstu ali v drugih oblikah dnevnih ali periodičnih publikacij ali na spletnih straneh, kaznuje v mejah kazni, predpisane za kaznivo dejanje, pod enim od naslednjih pogojev:

- 1) če je avtor do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje ostal neznan;
- 2) če je bila informacija objavljena brez avtorjeve privolitve;
- 3) če so bile takrat, ko je bila informacija objavljena, podane stvarne ali pravne ovire za pregon avtorja, ki še vedno trajajo.

(2) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka se enako kaznuje izdajatelj ali tiskar, če je bila javna objava kaznivih dejanj iz 158. do 165. člena tega zakonika storjena po neperiodični tiskani publikaciji, in izdelovalec, če je bila storjena po gramofonski plošči, na zgoščenci, filmu, DVD-ju in drugih videosredstvih, zvočnih ali podobnih sredstvih, ki so namenjene širšemu krogu ljudi.

(3) Odgovorni urednik oziroma tisti, ki ga je nadomeščal, se ne kaznuje za dejanje iz prvega odstavka tega člena, če je šlo za prenos oddaje v živo, ki ga ni mogel preprečiti ali za objavo na spletnih straneh, ki uporabnikom omogočajo objave vsebin v dejanskem času oziroma brez predhodnega nadzora.

Odpustitev kazni za kazniva dejanja iz 158. do 162. člena

167. člen

Če je bil storilec kaznivega dejanja iz 158. do 162. in 166. člena tega zakonika izzvan z nedostojnim ali surovim ravnanjem oškodovanca ali se pred sodiščem opraviči oškodovancu ali pred sodiščem prekliče tisto, kar je trdil ali raznašal, mu sme sodišče kazen odpustiti.

Posebne določbe o pregonu

168. člen

(1) Pregon zaradi kaznivih dejanj iz 158. do 162. in 166. člena tega zakonika se začne na zasebno tožbo.

(2) Če so dejanja iz 158. do 162. in 166. člena tega zakonika storjena proti državnemu organu ali občinskemu ali pokrajinskemu organu ali proti uradni ali vojaški osebi v zvezi z opravljanjem njune službe v tem organu, se pregon začne na predlog, razen za uradne osebe iz 1. točke prvega odstavka 99. člena, funkcionarje vlade Republike Slovenije in funkcionarje samoupravne lokalne skupnosti, kjer se pregon začne na zasebno tožbo.

(3) Pregon za kaznivo dejanje iz 164. člena tega zakonika se začne z dovoljenjem ministra za pravosodje.

(4) Če so dejanja iz 158. do 162. in 166. člena tega zakonika storjena proti pokojni osebi, se začne pregon na zasebno tožbo zakonca, osebe, s katero je pokojnik živel v zunajzakonski skupnosti, partnerja iz registrirane istospolne partnerske skupnosti, njegovih otrok ali posvojencev, staršev ali posvojiteljev, bratov ali sester.

Objava sodbe

169. člen

Pri obsodbi za kazniva dejanja iz 158. do 165. člena tega zakonika, storjena s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na spletnih straneh, sme sodišče na oškodovančevo zahtevo odločiti, da se sodba na stroške obsojenca objavi na isti način, kot je bilo dejanje storjeno, v celoti ali izvlečku.

Devetnajsto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER SPOLNO NEDOTAKLJIVOST

Posilstvo

170. člen

(1) Kdor brez privolitve druge osebe doseže, da ta spolno občuje ali s tem izenačeno spolno ravna, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Privolitev iz prejšnjega odstavka tega člena je podana, če je oseba po svoji navzven zaznavni, nedvoumni in svobodni volji privolila v spolno občevanje ali s tem izenačeno spolno ravnanje in je bila sposobna sprejeti tako odločitev.

(3) Kdor prisili drugo osebo k spolnemu občevanju ali s tem izenačenemu spolnemu ravnanju, tako da uporabi silo ali zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(4) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno grozovito ali posebno poniževalno ali če je dejanje storilo več oseb zaporedoma ali nad obsojenci ali drugimi osebami, ki jim je vzeta prostost, se storilec kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(5) Kdor prisili drugo osebo k spolnemu občevanju ali s tem izenačenemu spolnemu ravnanju, tako da ji zagrozi, da bo o njej ali njenih bližnjih odkril, kar bi škodovalo njeni ali njihovi časti ali dobremu imenu, ali da bo njej ali njenim bližnjim povzročil veliko premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(6) Če so bila dejanja iz prvega, tretjega ali petega odstavka tega člena storjeni proti osebi, s katero storilec živi v zakonski, zunajzakonski skupnosti ali registrirani istospolni skupnosti, se pregon začne na predlog.

Spolno nasilje

171. člen

(1) Kdor brez privolitve druge osebe doseže, da ta stori ali trpi kakšno spolno dejanje, ki ni zajeto v prejšnjem členu, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Privolitev iz prejšnjega odstavka je podana, če je oseba po svoji navzven zaznavni, nedvoumni in svobodni volji privolila v spolno dejanje iz prejšnjega odstavka in je bila sposobna sprejeti tako odločitev.

(3) Kdor uporabi silo ali zagrozi drugi osebi z neposrednim napadom na življenje ali telo in jo tako prisili, da stori ali trpi kakšno spolno dejanje iz prvega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do desetih let.

(4) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno grozovito ali posebno poniževalno ali če je dejanje storilo več oseb zaporedoma ali nad obsojenci ali drugimi osebami, ki jim je vzeta prostost, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(5) Kdor drugo osebo prisili, da stori ali trpi kakšno spolno dejanje iz prvega odstavka tega člena, tako da ji zagrozi, da bo o njej ali njenih bližnjih odkril, kar bi škodovalo njeni ali njihovi časti ali dobremu imenu, ali da bo njej ali njenim bližnjim povzročil veliko premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do petih let.

(6) Če so bila dejanja iz prvega, tretjega ali petega odstavka tega člena storjena proti osebi, s katero storilec ali storilka živi v zakonski, zunajzakonski skupnosti ali registrirani istospolni partnerski skupnosti, se pregon začne na predlog.

Spolna zloraba slabotne osebe

172. člen

(1) Kdor spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z drugo osebo brez njene privolitve, tako da zlorabi njeno duševno bolezen, začasno duševno motnjo ali hujšo duševno manjrazvitost, zaradi katere ta ni sposobna podati privolitve, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Privolitev iz prejšnjega odstavka je podana, če je oseba po svoji navzven zaznavni, nedvoumni in svobodni volji privolila v spolno občevanje ali kakšno drugo spolno dejanje in je bila sposobna sprejeti tako odločitev.

(3) Kdor v okoliščinah iz prvega odstavka tega člena kako drugače prizadene spolno nedotakljivost slabotne osebe, se kaznuje z zaporom do petih let.

Spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let

173. člen

(1) Kdor spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo drugega ali istega spola, ki še ni stara petnajst let, se kaznuje z zaporom od treh do osmih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka s slabotno osebo, ki še ni stara petnajst let, ali tako, da uporabi silo ali zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, ali na tak način doseže storitev dejanja z drugo osebo, se kaznuje z zaporom od petih do petnajstih let.

(3) Učitelj, vzgojitelj, skrbnik, posvojitelj, roditelj, duhovnik, zdravnik ali druga oseba, ki z zlorabo svojega položaja spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo, ki še ni stara petnajst let in mu je zaupana v učenje, vzgojo, zdravljenje, varstvo ali oskrbo, se kaznuje z zaporom od treh do desetih let.

(4) Kdor v okoliščinah iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kako drugače prizadene spolno nedotakljivost osebe, ki še ni stara petnajst let, se kaznuje z zaporom do petih let.

(5) Dejanje iz prvega odstavka tega člena ni protipravno, če je bilo storjeno z osebo primerljive starosti in če ustreza stopnji njene duševne in telesne zrelosti.

Pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene

173.a člen

(1) Kdor osebo, mlajšo od petnajst let, prek informacijskih ali komunikacijskih tehnologij nagovarja za srečanje z namenom, da bi zoper njo storil kaznivo dejanje iz prvega odstavka 173. člena tega zakonika ali zaradi izdelave slik, avdiovizualnih ali drugih predmetov pornografske ali drugačne seksualne vsebine, in so nagovarjanju sledila konkretna dejanja za uresničitev srečanja, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Dejanje iz prejšnjega odstavka ni protipravno, če je bilo storjeno zaradi uresnitve dejanja iz prvega odstavka 173. člena in pod pogoji iz petega odstavka 173. člena tega zakonika.

Kršitev spolne nedotakljivost z zlorabo položaja

174. člen

(1) Kdor zlorabi svoj položaj in tako pripravi osebo drugega ali istega spola, ki mu je podrejena ali od njega odvisna, k spolnemu občevanju, ali da stori oziroma trpi kakšno drugo spolno dejanje, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Učitelj, vzgojitelj, skrbnik, posvojitelj, roditelj ali druga oseba, ki z zlorabo svojega položaja spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo, staro nad petnajst let, ki mu je zaupana v učenje, vzgojo, varstvo in oskrbo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Zloraba prostitucije

175. člen

(1) Kdor zaradi izkoriščanja sodeluje pri prostituciji druge osebe ali kdor s silo, grožnjo ali preslepitvijo navede, pridobi ali spodbudi drugo osebo k prostituciji, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Kdor zaradi izkoriščanja sodeluje pri prostituciji mladoletne osebe ali posega po prostituciji mladoletne osebe ali kdor s silo, grožnjo, preslepitvijo, novačenjem ali nagovarjanjem navede, pridobi ali spodbudi mladoletno osebo k prostituciji, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Če sta bili dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeni proti več osebam ali v okviru hudodelske združbe, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

Prikazovanje, izdelava, posest in posredovanje pornografskega gradiva

176. člen

(1) Kdor osebi, mlajši od petnajst let, proda, prikaže ali z javnim razstavljanjem ali kako drugače omogoči, da so ji dostopni spisi, slike, avdiovizualni ali drugi predmeti pornografske vsebine, ali ji prikaže pornografsko ali drugačno seksualno predstavo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Kdor s silo, grožnjo, preslepitvijo, prekoračitvijo ali zlorabo pooblastil, novačenjem, nagovarjanjem ali zaradi izkoriščanja navede, pridobi ali spodbudi mladoletno osebo za izdelavo slik, avdiovizualnih ali drugih predmetov pornografske ali drugačne seksualne vsebine, za sodelovanje v pornografski ali drugačni seksualni predstavi ali kdor taki predstavi vedoma prisostvuje, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor zase ali za drugega pridobiva, izdelava, razširi, proda, uvozi, izvozi ali drugače ponudi pornografsko ali drugačno seksualno gradivo, ki vključuje mladoletne osebe ali njihove realistične podobe, ali kdor poseduje tako gradivo, pridobi dostop ali namerno dostopa do takega gradiva s pomočjo informacijskih ali komunikacijskih tehnologij, ali razkriva identiteto mladoletne osebe v takem gradivu.

(4) Če je bilo dejanje iz drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi za izvrševanje takih kaznivih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(5) Dejanje iz tretjega odstavka tega člena v delu, ki pomeni pridobivanje, izdelavo, posedovanje ali pridobivanje dostopa s pomočjo informacijskih ali komunikacijskih tehnologij do pornografskega ali drugačnega seksualnega gradiva, ni protipravno, če je bilo storjeno med mladoletnimi osebami primerljive starosti, ki so se z dejanjem strinjale, ustreza stopnji njihove duševne in telesne zrelosti ter prikazuje take osebe.

(6) Pornografsko ali drugačno seksualno gradivo iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se vzame ali njegova uporaba ustrezno onemogoči.

Dvajseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČLOVEKOVO ZDRAVJE

Prenašanje nalezljivih bolezni

177. člen

(1) Kdor se ne ravna po predpisih ali odredbah, s katerimi pristojni organ odredi pregled, razkuženje, izločitev bolnikov ali kakšne druge ukrepe za zatiranje ali preprečevanje nalezljivih bolezni pri ljudeh in s tem povzroči, da se nalezljiva bolezen razširi, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor se ne ravna po predpisih ali odredbah, s katerimi pristojni organi določijo ukrepe za zatiranje ali preprečevanje kužnih bolezni pri živalih, ki se lahko prenesejo na ljudi, in s tem povzroči, da se kužna bolezen prenese na ljudi.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zaporom do osmih let, za dejanja iz tretjega odstavka pa z zaporom do petih let.

Opustitev zdravstvene pomoči

178. člen

(1) Zdravnik ali drug zdravstveni delavec, ki v nasprotju s svojo poklicno dolžnostjo ne pomaga bolniku ali komu drugemu, ki je v nevarnosti za življenje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Dejanje iz prejšnjega odstavka ni protipravno, če zdravnik opusti določen način zdravljenja, poseg ali medicinski postopek na izrecno pisno zahtevo bolnika ali druge osebe, ki je sposobna odločati o sebi in pomoč zavrača tudi še potem, ko je poučena o nujnosti pomoči ter o mogočih posledicah zavrnitve in tudi potem, ko jo je zdravnik ponovno poskusil prepričati, naj spremeni svojo odločitev.

Malomarno zdravljenje in opravljanje zdravilske dejavnosti

179. člen

(1) Zdravnik, ki pri opravljanju zdravniške dejavnosti iz malomarnosti ravna v nasprotju s pravili zdravniške znanosti in stroke in tako povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje, se kaznuje z zaporom do treh let.

- (2) Enako se kaznuje
- (a) zdravstveni delavec, ki pri svoji zdravstveni dejavnosti iz malomarnosti ravna v nasprotju s pravili stroke, pa pri tem povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje ali
 - (b) zdravilec, ki pri opravljanju dovoljene zdravilske dejavnosti iz malomarnosti neustrezno izbere in uporabi zdravilski sistem ali zdravilsko metodo, pa pri tem povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje.

(3) Če zaradi dejanja iz prvega ali drugega odstavka kdo umre, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Mazaštvo

180. člen

(1) Kdor se ukvarja z zdravljenjem ali opravljanjem zdravilske dejavnosti, čeprav nima predpisane kvalifikacije, in pri tem odvrne bolnika od pravočasnega iskanja zdravniške pomoči, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Storilec dejanja iz prejšnjega odstavka, ki povzroči pomembno škodo na zdravju osebe, ki v postopke zdravljenja ni privolila ali ni bila sposobna privoliti, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(3) Če ima dejanje iz prvega odstavka za posledico smrt bolnika, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(4) Pripomočki, namenjeni ali uporabljeni za zdravljenje po prvem odstavku tega člena, se odvzamejo.

Nedovoljena presaditev delov človeškega telesa in sprememba človeškega genoma

181. člen

(1) Kdor v nasprotju s predpisi s področja pridobivanja in presaditve delov človeškega telesa zaradi zdravljenja živemu ali mrtvemu odvzame del človeškega telesa zaradi presaditve ali drugih namenov, ali kdor komu v nasprotju s temi predpisi presadi del človeškega telesa, ali kdor del človeškega telesa, za katerega ve, da je bil odvzet v nasprotju s predpisi s področja pridobivanja in presaditve delov človeškega telesa zaradi zdravljenja, presadi ali uporabi za drug namen, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor protipravno odvzame spolne celice, kri ali komponente krvi, nedovoljeno ravna z njimi ali krši anonimnost dajalca.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena oseba z zlorabo svojega položaja, ali če je dejanje storjeno v hudodelski združbi za izvedbo takih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico posebno hudo telesno poškodbo ali temu ustrezno okvaro zdravja ene ali več oseb, ali če je bilo dejanje storjeno zoper mladoletno ali drugo ranljivo osebo, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od enega do petnajstih let.

(6) Kdor poskuša ali izvede poseg, katerega namen je spremeniti človeški genom in se ne opravlja za preventivne, diagnostične ali terapevtske namene, ali je njegov cilj uvesti spremembe v genom potomcev, se kaznuje z zaporom do petih let.

Trgovina z deli človeškega telesa, spolnimi celicami, krvjo in komponentami krvi

181.a člen

(1) Kdor zato, da bi pridobil plačilo ali drugo premoženjsko korist sebi ali komu drugemu, oglašuje razpoložljivost ali potrebo po delih človeškega telesa ali koga nagovarja ali novači, da bi bil darovalec ali prejemnik delov človeškega telesa, ali drugače posreduje pri dajanju delov telesa žive ali umrle osebe za presaditev, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor zato, da bi pridobil plačilo ali drugo premoženjsko korist sebi ali komu drugemu, oglašuje razpoložljivost ali potrebo po spolnih celicah, krvi ali komponentah krvi ali koga nagovarja ali novači, da bi bil darovalec ali prejemnik spolnih celic, krvi ali komponent krvi, ali drugače posreduje pri dajanju spolnih celic, krvi ali komponent krvi.

(3) Enako kot v prvem odstavku tega člena se kaznuje, kdor odvzame ali pridobi odvzeti del človeškega telesa, spolne celice, kri ali komponente krvi, za katere darovalec prejme plačilo ali drugo premoženjsko korist, kdor nezakonito razpolaga z odvzetim delom človeškega telesa, spolnimi celicami, krvjo ali komponentami krvi ali kdor uporabi človeško telo, njegove dele, spolne celice, kri ali komponente krvi z namenom pridobivanja premoženjske koristi sebi ali komu drugemu.

(4) S kaznijo iz prvega odstavka tega člena se kaznuje, kdor pripravlja, ohranja, hrani, prevaža, prenaša, sprejema, uvaža ali izvaža dele človeškega telesa, spolne celice, kri ali komponente krvi, ki so bili odvzeti v nasprotju s predpisi s področja pridobivanja in presaditve delov človeškega telesa, spolnih celic, krvi ali komponent krvi zaradi zdravljenja.

(5) Če stori dejanje iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena oseba z zlorabo svojega položaja, ali če je dejanje storjeno v hudodelski združbi za izvedbo takih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(6) Če ima dejanje iz prvega, drugega, tretjega ali petega odstavka tega člena za posledico posebno hudo telesno poškodbo ali temu ustrezno okvaro zdravja ene ali več oseb, ali če je bilo dejanje storjeno zoper mladoletno ali drugo ranljivo osebo, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(7) Če ima dejanje iz prvega, drugega, tretjega ali petega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od enega do petnajstih let.

Malomarno opravljanje lekarniške dejavnosti

182. člen

Lekarnar ali druga oseba, pooblaščenca za izdajanje zdravil, ki iz malomarnosti ne pripravi zdravila v predpisanem razmerju ali količini ali izda namesto predpisanega ali zahtevanega zdravila drugo zdravilo ali snov ali pri pripravljanju ali izdajanju zdravil kako drugače ravna v nasprotju s pravili znanosti in stroke in tako povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Proizvodnja in promet škodljivih sredstev za zdravljenje

183. člen

(1) Kdor proizvaja, pripravlja, izdeluje, prodaja ali ponuja naprodaj ali zaradi prodaje ali dajanja v promet kupuje ali hrani, ali posreduje pri prodaji ali nakupu, uvaža ali izvaža, vnaša ali iznaša ali kako drugače daje v promet zdravila, zdravilne učinkovine, pomožne snovi, medicinske pripomočke ali njihove dele ali dodatke ali druga sredstva za zdravljenje, ki so škodljiva za zdravje, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor pridobiva, pripravlja, izdeluje, predeluje, prodaja ali ponuja naprodaj ali zaradi prodaje ali dajanja v promet kupuje ali hrani, ali posreduje pri prodaji ali nakupu, uvaža ali izvaža, vnaša ali iznaša ali kako drugače daje v promet okuženo kri ali drugo tkivo ali iz tega izdelano snov za zdravljenje.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo ali posebno hudo telesno poškodbo ali temu ustrezno okvaro zdravja ene ali več oseb, ali če dejanje stori oseba, ki je zlorabila dano zaupanje, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena z zaporom od enega do desetih let, za dejanje iz prejšnjega odstavka pa z zaporom do petih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zaporom od dveh do petnajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom od enega do desetih let.

(6) Škodljiva zdravila, zdravilne učinkovine, pomožne snovi, medicinski pripomočki, njihovi deli, dodatki ali druga sredstva za zdravljenje, okužena kri, drugo tkivo ali iz tega izdelana snov za zdravljenje se vzamejo.

Proizvodnja in promet ponarejenih sredstev za zdravljenje, zdravil, ki nimajo dovoljenja za promet, ali medicinskih pripomočkov, ki ne izpolnjujejo zahtev glede skladnosti

183.a člen

(1) Kdor proizvaja, pripravlja, izdeluje, prodaja ali ponuja naprodaj ali zaradi prodaje ali dajanja v promet kupuje ali hrani, ali posreduje pri prodaji ali nakupu, uvaža ali izvaža, vnaša ali iznaša ali kako drugače daje v promet zdravila, zdravilne učinkovine, pomožne snovi, medicinske pripomočke ali njihove dele ali dodatke ali druga sredstva za zdravljenje, ki so ponarejena, in ni podano hujše kaznivo dejanje po tem zakoniku, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka z zdravili, ki nimajo dovoljenja za promet, ali z medicinskimi pripomočki, ki ne izpolnjujejo zahtev glede skladnosti.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena oseba, ki je zlorabila dano zaupanje, se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(4) Zdravila, zdravilne učinkovine, pomožne snovi, medicinski pripomočki, njihovi deli, dodatki ali druga sredstva za zdravljenje iz prvega in drugega odstavka tega člena se vzamejo.

Proizvodnja in promet zdravju škodljivih živil in drugih izdelkov

184. člen

(1) Kdor proizvaja, prodaja ali kako drugače daje v promet živila, ki so škodljiva za zdravje ljudi, in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor proizvaja, prodaja ali kako drugače daje v promet sredstva za osebno nego, otroške igrače ali podobne izdelke za množično potrošnjo, ki so škodljivi za zdravje.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo ali posebno hudo telesno poškodbo ali temu ustrezno okvaro zdravja ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zaporom do osmih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do petih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

(6) Škodljiva živila in drugi izdelki se vzamejo.

Nevestno pregledovanje mesa za prehrano

185. člen

(1) Veterinar ali druga pooblaščen oseba, ki pri pregledu klavnih živali ali mesa, ki je namenjeno za prehrano, nevestno ravna ali kljub predpisom ne opravi pregleda in s tem omogoči, da pride v promet meso, ki je škodljivo za človekovo zdravje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

Neupravičena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi in postopki v športu ter predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog

186. člen

(1) Kdor neupravičeno proizvaja, predeluje, prodaja ali ponuja naprodaj ali zaradi prodaje ali dajanja v promet kupuje, hrani ali prenaša ali posreduje pri prodaji ali nakupu ali kako drugače neupravičeno daje v promet rastline ali substance, ki so razvrščene kot prepovedane droge ali nedovoljene snovi v športu, ali predhodne sestavine, ki se uporabljajo za izdelavo prepovedanih drog, ali sredstva ali sestavine, ki se uporabljajo za postopke, ki so razvrščeni kot nedovoljeni v športu, ali postopke, ki so razvrščeni kot nedovoljeni v športu, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Kdor prodaja, ponuja na prodaj ali brezplačno deli prepovedano drogo, ali nedovoljeno snov v športu, ali predhodno sestavino za izdelavo prepovedanih drog, ali kdor prodaja, ponuja ali izvaja nedovoljene postopke v športu mladoletni osebi, duševno bolni osebi, osebi z začasno duševno motnjo, hujšo duševno zaostalostjo ali osebi, ki je v postopku odvajanja od odvisnosti ali rehabilitacije ali če stori dejanje v vzgojnih ali izobraževalnih ustanovah ali v njihovi neposredni bližini, v zaporih, v vojaških enotah, v javnih lokalih ali na javnih prireditvah, ali stori dejanje iz prvega odstavka javni uslužbenec, duhovnik, zdravnik, socialni delavec, učitelj ali vzgojitelj in pri tem izkorišča svoj položaj ali kdor za izvrševanje omenjenega dejanja uporablja mladoletne osebe se kaznuje z zaporom od treh do petnajst let.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka storjeno v hudodelski združbi za izvedbo takih dejanj, ali če je storilec tega dejanja organiziral mrežo prekupčevalcev ali posrednikov, se kaznuje z zaporom od petih do petnajstih let.

(4) Kdor brez pooblastila izdeluje, nabavlja, ima ali daje v uporabo opremo, snovi ali predhodne sestavine, za katere ve, da so namenjene za izdelavo prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu ali za uporabo nedovoljenih postopkov v športu, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(5) Prepovedane droge, nedovoljene snovi v športu, sredstva ali sestavine, ki omogočajo uporabo nedovoljenih postopkov v športu, in sredstva za njihovo izdelovanje se vzamejo. Prevozna sredstva, uporabljena za prevoz in hrambo drog, nedovoljenih snovi v športu ali sredstev, ki omogočajo uporabo nedovoljenih postopkov v športu, se odvzamejo, če imajo za prevoz in hrambo drog ali nedovoljenih snovi in postopkov v športu posebej prirejene prostore ali če je njihov lastnik vedel ali bi bil mogel vedeti, da bodo uporabljena za tak namen.

Omogočanje uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu

187. člen

(1) Kdor napelje drugega k uživanju prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu ali k uporabi nedovoljenih postopkov v športu ali mu jih da, da jih uživa ali uporabi on ali kdo drug, ali kdor da na razpolago prostore za uživanje ali uporabo prepovedanih drog, nedovoljenih snovi ali postopkov v športu ali kako drugače omogoči drugemu, da uživa ali uporabi prepovedane droge, nedovoljene snovi ali postopke v športu, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka proti več osebam, proti mladoletni osebi, duševno bolni osebi, osebi z začasno duševno motnjo, hujšo duševno zaostalostjo ali osebi, ki je v postopku odvajanja od odvisnosti ali rehabilitacije ali če stori dejanje v vzgojnih ali izobraževalnih ustanovah ali v njihovi neposredni bližini, v zaporih, v vojaških enotah, v javnih lokalih ali na javnih prireditvah, ali stori dejanje iz prvega odstavka javni uslužbenec, duhovnik, zdravnik, socialni delavec, učitelj ali vzgojitelj in pri tem izkorišča svoj položaj, se kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

(3) Prepovedane droge, nedovoljene snovi v športu in pripomočki za njihovo uživanje ter sredstva in sestavine, ki omogočajo uporabo nedovoljenih postopkov v športu, se vzamejo.

(4) Dejanje iz prvega in drugega odstavka tega člena ni protipravno, če storilec ravna po programu zdravljenja odvisnosti ali nadzorovane uporabe droge, ki je v skladu z zakonom potrjen in se izvaja v okviru ali pod nadzorom javnega zdravstva.

Enaindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ZAKONSKO ZVEZO, DRUŽINO IN OTROKE

Dvojna zakonska zveza

188. člen

(1) Kdor sklene novo zakonsko zvezo, čeprav je že poročen, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor sklene zakonsko zvezo z osebo, za katero ve, da je poročena.

(3) Če je prejšnja zakonska zveza prenehala ali je bila razveljavljena, se pregon ne začne, če pa se je začel, se ustavi.

Sprememba rodbinskega stanja

189. člen

Kdor podtakne ali zamenja otroka ali kako drugače spremeni njegovo rodbinsko stanje, se kaznuje z zaporom do treh let.

Odvzem mladoletne osebe

190. člen

(1) Kdor protipravno odvzame mladoletno osebo roditelju, posvojitelju, skrbniku, zavodu ali osebi, ki ji je zaupana, ali jo zadržuje in preprečuje, da bi jo imel tisti, ki ima pravico do nje, ali kdor zlonamerno onemogoča, da bi se uresničila izvršljiva odločba glede mladoletne osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) V primeru, da je dejanje povzročilo poslabšanje duševnega ali telesnega zdravja mladoletne osebe ali da je ogrozilo njen razvoj, se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(3) Če izreče sodišče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora mladoletno osebo izročiti upravičencu ali omogočiti uresničitev izvršljive odločbe glede mladoletne osebe.

(4) Če je storilec dejanja iz prvega odstavka tega člena prostovoljno izročil mladoletno osebo upravičencu ali omogočil uresničitev izvršljive odločbe, se mu kazneni postopek lahko odpusti.

Nasilje v družini

191. člen

(1) Kdor v družinski skupnosti z drugim grdo ravna, ga pretepa ali drugače boleče ali ponižujoče ravna, ga z grožnjo z neposrednim napadom na življenje ali telo preganja iz skupnega prebivališča ali mu omejuje svobodo gibanja, ga zalezuje, ga prisiljuje k delu ali opuščanju dela ali ga kako drugače z nasilnim omejevanjem njegovih enakih pravic spravlja v skupnosti v podrejen položaj, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka v kakšni drugi trajnejši življenjski skupnosti.

(3) Če je dejanje iz prvega odstavka storjeno proti osebi, s katero je storilec živel v družinski ali drugi trajnejši skupnosti, ki je razpadla, je pa dejanje s to skupnostjo povezano, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Zanemarjanje mladoletne osebe in surovo ravnanje

192. člen

(1) Starši, skrbnik, rejnik ali druga oseba, ki hudo krši svoje dolžnosti do mladoletne osebe, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Starši, skrbnik, rejnik ali druga oseba, ki sili mladoletno osebo k pretiranemu delu ali k delu, ki ni primerno njeni starosti ali k opuščanju dela, ali jo iz koristoljubnosti navaja k beračenju ali drugim dejanjem, ki so škodljiva za njen razvoj, ali z njo surovo ravna ali jo trpinči, se kaznuje z zaporom do petih let.

Kršitev družinskih obveznosti

193. člen

(1) Kdor hudo zanemarja družinske obveznosti, ki jih ima po zakonu, in tako pusti v težkem položaju družinskega člana, ki ne more sam skrbeti zase, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če sodišče izreče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora redno izpolnjevati svoje dolžnosti skrbi, vzgoje in preživljanja.

Neplačevanje preživnine

194. člen

(1) Kdor ne daje preživnine za osebo, ki jo po zakonu mora preživljati in za katero je višina njegove preživninske obveznosti določena z izvršilnim naslovom, čeprav bi to zmož, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če je zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka ogroženo ali bi lahko bilo ogroženo preživljanje upravičenca ali če se storilec izmika dajati preživnino, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Če sodišče izreče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, da mora redno plačevati preživnino, lahko pa tudi, da mora poravnati zaostalo preživnino ali druge prisojene obveznosti, nastale s preživljanjem.

Krvoskrunstvo

195. člen

Oseba, ki spolno občuje z mladoletnim krvnim sorodnikom v ravni črti ali z mladoletnim bratom oziroma sestro, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Dvaindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER DELOVNO RAZMERJE IN SOCIALNO VARNOST

Kršitev temeljnih pravic delavcev

196. člen

(1) Kdor ne ravna po predpisih o sklenitvi pogodbe o zaposlitvi in o prenehanju delovnega razmerja, plači in drugih prejemkih iz delovnega razmerja, delovnem času, odmoru, počitku, letnem dopustu ali odsotnosti z dela, varstvu žensk, mladine in invalidov, varstvu delavcev zaradi nosečnosti in starševstva, varstva starejših delavcev, prepovedi nadurnega ali nočnega dela ali plačilu predpisanih prispevkov in tako prikrajša enega ali več delavcev ali iskalcev zaposlitve za pravice, ki jim pripadajo, ali jim jih omeji, se kaznuje z zaporom do treh let in denarno kaznijo.

(2) Če so bile z dejanjem iz prejšnjega odstavka kršene pravice najmanj dvajsetih delavcev ali če so enemu ali več delavcem kršene pravice v obdobju najmanj dveh let, se storilec kaznuje z zaporom do petih let in denarno kaznijo.

(3) S kaznijo iz prvega odstavka tega člena se kaznuje, kdor pogojuje sklenitev pogodbe o zaposlitvi s tem, da delavka med zaposlitvijo ne bo zanosila ali rodila otroka ali od delavke med zaposlitvijo zahteva izjavo, da bo v takem primeru dala odpoved delovnega razmerja ali sprejela sporazumno prenehanje delovnega razmerja.

Šikaniranje na delovnem mestu

197. člen

(1) Kdor na delovnem mestu ali v zvezi z delom s spolnim nadlegovanjem, psihičnim nasiljem, trpinčenjem ali neenakopravnim obravnavanjem povzroči drugemu zaposlenemu ponižanje ali prestrašenos, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico psihično, psihosomatsko ali fizično obolenje ali zmanjšanje delovne storilnosti zaposlenega, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Kršitev pravic pri zaposlovanju ali brezposelnosti

198. člen

(1) Kdor komu odreče ali omeji pravico do svobodne zaposlitve pod takimi pogoji, kot so določeni s predpisi, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor zavestno ne ravna po predpisih o pravicah brezposelnih oseb in tako brezposelno osebo prikrajša za pravico, ki ji pripada ali ji jo omeji.

Zaposlovanje na črno

199. člen

(1) Kdor v nasprotju s predpisi zaposli dva ali več delavcev in jih ne prijavi za ustrezno zavarovanje ali zaposli dva ali več tujcev ali oseb brez državljanstva brez ustreznih dovoljenj za delo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Kdor zaporedoma ali trajneje ali v znatnem številu zaposluje tujce, ki niso državljani države članice Evropske unije in nezakonito prebivajo na ozemlju Republike Slovenije, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno z zaposlitvijo delavcev, ki niso usposobljeni za izvajanje del s posebnimi pooblastili ali s pravico poseganja v telesno ali duševno celovitost posameznika ali pod posebej izkoriščevalskimi delovnimi pogoji ali z izkoriščanjem žrtve trgovine z ljudmi ali z zaposlitvijo mladoletne osebe, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Kršitev pravic do sodelovanja pri upravljanju in kršitev sindikalnih pravic

200. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov ali splošnih aktov prepreči ali onemogoči delavcem uresničevanje pravic do sodelovanja pri upravljanju ali te pravice zlorabi ali ovira njihovo uresničevanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor s kršitvijo predpisov ali splošnih aktov prepreči ali onemogoči delavcem svobodno združevanje in sindikalne dejavnosti ali ovira uresničevanje sindikalnih pravic ali prevzame sindikat.

Ogrožanje varnosti pri delu

201. člen

(1) Kdor v rudniku, tovarni, na gradbišču ali kakšnem drugem delovnem kraju uniči, poškoduje ali odstrani varnostne naprave in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Oseba, ki je odgovorna za varnost in zdravje pri delu v rudnikih, tovarnah, delavnicah, na gradbiščih ali drugih delovnih krajih in ne postavi varnostnih naprav ali ne skrbi za njihovo brezhibnost ali ne poskrbi za njihovo delovanje, kadar je potrebno, ali sicer ne ravna po predpisih ali tehničnih pravilih o varnostnih ukrepih in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje z zaporom do petih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do treh let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega ali drugega odstavka kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Kršitev pravic iz socialnega zavarovanja

202. člen

Kdor ne ravna po predpisih o socialnem zavarovanju in s tem koga prikrajša za pravico, ki mu pripada, ali mu jo omeji, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Zloraba pravic iz socialnega zavarovanja

203. člen

(1) Kdor hlini ali si povzroči bolezen ali delovno nezmožnost in s tem doseže, da se mu na podlagi socialnega zavarovanja prizna pravica, ki mu ne bi pripadala, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Kdor pristojnemu organu predloži lažne listine ali da lažno izjavo in ga s tem preslepi, da izda odločbo o pokojnini, invalidnini ali denarnem socialnem dodatku, čeprav niso dani pogoji za izdajo take odločbe, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Triindvajseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER PREMOŽENJE

Tatvina

204. člen

(1) Kdor vzame komu tujo premično stvar, da bi si jo protipravno prilastil, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je vrednost ukradene stvari majhna in si je storilec hotel prilastiti stvar take vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(3) Pregon za dejanje iz prejšnjega odstavka se začne na predlog.

(4) Če je storilec vrnil oškodovancu ukradeno stvar, preden je zvedel, da je uveden kazenski postopek, se mu sme kazen odpustiti.

Velika tatvina

205. člen

(1) Storilec tatvine iz prvega odstavka prejšnjega člena se kaznuje z zaporem do petih let:

- 1) če je storil tatvino tako, da je z vlomom, vdorom ali drugačnim premagovanjem večjih ovir prišel v zaprto stavbo, sobo, blagajno, omaro ali druge zaprte prostore;
- 2) če sta storili tatvino dve ali več oseb, ki so se združile zato, da bi kradle;
- 3) če je storil tatvino na posebno predrzen način;
- 4) če je imel pri sebi kakšno orožje ali nevarno orodje za napad ali obrambo;
- 5) če je storil tatvino ob požaru, povodnji ali podobni naravni nesreči;
- 6) če je storil tatvino tako, da je izrabil nemoč ali nesrečo drugega.

(2) Enako se kaznuje storilec tatvine, če je ukradena stvar posebnega kulturnega pomena ali naravna vrednota ali če je ukradena stvar velike vrednosti in si je storilec hotel prilastiti tako stvar ali stvar take vrednosti.

(3) Če je bila z dejanjem iz prvega odstavka tega člena pridobljena stvar posebnega kulturnega pomena ali stvar velike vrednosti in si je storilec hotel prilastiti tako stvar ali stvar take vrednosti ali če je bilo dejanje iz drugega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi, se kaznuje z zaporem od enega do osmih let.

Rop

206. člen

(1) Kdor vzame tujo premično stvar, da bi si jo protipravno prilastil, tako da uporabi silo zoper kakšno osebo ali ji zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporem od enega do desetih let.

(2) Če sta storili rop dve ali več oseb, ki so se združile zato, da bi ropale, ali če je vrednost ukradene stvari velika in si je storilec hotel prilastiti stvar take vrednosti, se storilec kaznuje z zaporem od treh do petnajstih let.

(3) Če je bilo dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporem od petih do petnajstih let.

Roparska tatvina

207. člen

(1) Kdor je zaloten pri tatvini, pa zato, da bi ukradeno stvar obdržal, uporabi proti komu silo ali mu zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporem od enega do desetih let.

(2) Če je vrednost ukradene stvari velika in si je storilec hotel prilastiti stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporem od treh do petnajstih let.

Zatajitev

208. člen

(1) Kdor si protipravno prilasti tujo premično stvar, ki mu je zaupana, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če je vrednost zatajene stvari majhna in si je storilec hotel prilastiti stvar take vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(3) Če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena skrbnik, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je zatajena stvar posebnega kulturnega pomena ali naravna vrednota ali če je zatajena stvar velike vrednosti in si je storilec hotel prilastiti tako stvar ali stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporom do petih let.

(5) Kdor si protipravno prilasti tujo premično stvar, ki jo je našel ali je do nje po naključju prišel, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(6) Pregon za dejanje iz prvega, drugega in petega odstavka tega člena se začne na predlog.

Poneverba in neupravičena uporaba tujega premoženja

209. člen

(1) Kdor si protipravno prilasti denar, premično stvar ali drug del tujega premoženja, ki mu je zaupano v zvezi z zaposlitvijo ali pri opravljanju gospodarske, finančne ali poslovne dejavnosti ali pri opravljanju dolžnosti skrbnika ali mu je prepuščeno kot uradni osebi v službi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba proti tujemu premoženju, ki ji je dosegljivo ob preiskavi stanovanja, prostorov ali oseb, ob izvršbi v sodnem ali upravnem postopku ali v zvezi z nalogami varovanja oseb ali premoženja, se kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Če gre pri dejanju iz prvega odstavka tega člena za premoženje majhne vrednosti, pa si je storilec hotel prilastiti tako vrednost, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(4) Če gre pri dejanju iz prvega ali drugega odstavka tega člena za premoženje velike vrednosti in si je storilec hotel pridobiti tako premoženjsko korist, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(5) Če storilec zaupane ali dosegljive stvari iz prvega ali drugega odstavka tega člena neupravičeno uporabi, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh let.

Odvzem motornega vozila

210. člen

(1) Kdor vzame tuje motorno vozilo z namenom, da ga protipravno uporabi za vožnjo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če storilec kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena motorno vozilo uniči, ga napravi nerabnega, ali ga zapusti na neznanem kraju, se kaznuje z zaporom do treh let.

Goljufija

211. člen

(1) Kdor, zato da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, spravi koga z lažnim prikazovanjem ali prikrievanjem dejanskih okoliščin v zmoti ali ga pusti v zmoti in ga s tem zapelje, da ta v škodo svojega ali tujega premoženja kaj stori ali opusti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor z namenom iz prejšnjega odstavka tega člena v zavarovalništvu ob sklenitvi pogodbe navede lažne podatke ali zamolči pomembne podatke, sklene prepovedano dvojno zavarovanje ali sklene zavarovalno pogodbo potem, ko je zavarovalni ali škodni primer že nastopil, ali lažno prikaže škodni dogodek, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če sta goljufijo storili dve ali več oseb, ki so se združile zato, da bi goljufale, ali če je storilec z dejanjem iz prvega odstavka tega člena povzročil veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Če je bilo dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(5) Če je z dejanjem iz prvega odstavka tega člena povzročena majhna premoženjska škoda in je storilec hotel pridobiti majhno premoženjsko korist, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(6) Kdor, zato da bi drugega oškodoval, spravi koga z lažnim prikazovanjem ali prikrievanjem dejanskih okoliščin v zmoti ali ga pusti v zmoti in ga s tem zapelje, da ta v škodo svojega ali tujega premoženja kaj stori ali opusti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(7) Pregon za dejanje iz petega in šestega odstavka tega člena se začne na predlog.

Organiziranje denarnih verig, nedovoljeno prirejanje iger na srečo in nedovoljeno prirejanje rezultatov športnih tekmovanj

212. člen

(1) Kdor organizira, sodeluje ali pomaga pri organiziranju ali izvajanju denarnih verig, pri katerih udeleženci vplačujejo določene denarne zneske organizatorjem ali drugim udeležencem, ki so se pred njimi vključili v igro ali dejavnost in pričakujejo plačilo določenih denarnih zneskov od udeležencev, ki naj bi se za njimi vključili v tako igro ali dejavnost, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor, zato da bi sebi ali komu drugemu pridobil večjo protipravno premoženjsko korist, priredi, sodeluje ali pomaga pri prirejanju iger na srečo, za katere ni bilo izdano dovoljenje ali koncesija pristojnega organa.

(3) Enako kot v prvem odstavku tega člena se kaznuje oseba, ki se zato, da bi sebi ali komu drugemu pridobila premoženjsko ali kakšno drugo korist, dogovori za nedovoljeno spremembo rezultata ali poteka uradnega športnega tekmovanja ali za tako spremembo kaj stori ali opusti.

(4) Če si je z dejanji iz prvega ali tretjega odstavka tega člena sam ali kdo drug pridobil večjo premoženjsko korist ali povzročil drugemu večjo premoženjsko škodo, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(5) Če si je z dejanji iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena sam ali kdo drug pridobil veliko premoženjsko korist ali povzročil drugemu veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Izsiljevanje

213. člen

(1) Kdor, zato da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, s silo ali resno grožnjo koga prisili, da kaj stori ali opusti v škodo svojega ali tujega premoženja, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor, zato da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, komu zagrozi, da bo o njem ali njegovih bližnjih odkril kaj, kar bi škodovalo njihovi časti ali dobremu imenu, in ga s tem prisili, da v škodo svojega ali tujega premoženja kaj stori ali opusti.

(3) Če dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storita dve ali več oseb ali če je storjeno z uporabo orožja ali nevarnega orodja ali na posebej surov in poniževalen način, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Če je bilo dejanje iz prejšnjih odstavkov storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Oderuštvo

214. člen

Kdor sprejme ali si za uslugo, ki jo nekemu stori, zase ali za koga drugega zagotovi očitno nesorazmerno premoženjsko korist, s tem da izrabi njegovo slabo premoženjsko stanje, hude stanovanjske razmere, stisko, nezadostno izkušnost ali lahkomiselnost, se kaznuje z zaporom do treh let in z denarno kaznijo.

Izneverjenje

215. člen

(1) Kdor zastopa premoženjske koristi kakšne osebe ali oskrbuje njeno premoženje, pa zavestno ne izpolni svoje obveznosti delati v njeno korist ali dela v njeno škodo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Če storilec ob storitvi dejanja iz prejšnjega odstavka izrabi pooblastilo za pridobitev premoženjske koristi sebi ali komu drugemu, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Če stori dejanje iz drugega odstavka tega člena odvetnik, notar, skrbnik, izvršitelj ali stečajni upravitelj ali če si storilec pridobi veliko premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do petih let.

Zloraba izvršbe

216. člen

(1) Kdor v izvršbi protipravno izterja več, kot je kdo dolžan plačati, ali si prilasti zmotno preplačilo dolga, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor v izvršbi izigra upnika za njegovo terjatev z dogovorom z udeleženci dražbe.

(3) Poskus je kazniv.

Prikrivanje

217. člen

(1) Kdor premično ali nepremično stvar, za katero ve, da je bila pridobljena s kaznivim dejanjem, kupi, sprejme v zastavo, si kako drugače pridobi, prikrije ali razpeča, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka, pa bi moral in mogel vedeti, da je bila stvar pridobljena s kaznivim dejanjem, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(3) Če sta dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storili dve ali več oseb, ki so se združile zaradi prikrivanja ali je vrednost stvari iz prvega ali drugega odstavka tega člena večja ali je stvar posebnega kulturnega pomena ali naravna vrednota, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do treh let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do dveh let.

(4) Če je bila prikrita stvar pridobljena s kaznivim dejanjem, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo ali predlog, se storilec dejanj iz prvega in drugega odstavka tega člena preganja na zasebno tožbo oziroma na predlog.

(5) Če je bilo dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi za izvedbo kaznivih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Nedovoljena posest in promet s stvarmi, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote

218. člen

(1) Kdor brez dovoljenja pristojnega organa odnese v tujino ali kdor iz nje v nasprotju z mednarodnim pravom prinese stvar, ki je posebnega kulturnega pomena ali naravna vrednota, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor daje na trg ali drugače ponuja naprodaj stvari iz prejšnjega odstavka, za katere ve, da so bile pridobljene protipravno, ali kdor protipravno poseduje stvar, ki je posebnega kulturnega pomena ali naravna vrednota.

(3) Če je stvar iz prvega ali drugega odstavka tega člena velikega ali izjemnega kulturnega pomena, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Poškodovanje, odstranitev ali uničenje stvari, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote

219. člen

(1) Kdor protipravno poškoduje, odstrani ali uniči stvar, ki je posebnega kulturnega pomena, naravno vrednoto ali drugo zavarovano naravno bogastvo ali stvar, ki je javna dobrina, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je poškodovana ali uničena stvar kulturni spomenik ali naravna vrednota velikega ali izjemnega pomena za Republiko Slovenijo ali če je povzročena škoda velika, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let.

Poškodovanje tuje stvari

220. člen

(1) Kdor tujo stvar poškoduje, uniči ali napravi neuporabno, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Če je povzročena škoda velika, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Napad na informacijski sistem

221. člen

(1) Kdor neupravičeno vstopi ali vdre v informacijski sistem ali kdor neupravičeno prestreže podatek ob nejavnem prenosu v informacijski sistem ali iz njega, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Kdor podatke v informacijskem sistemu neupravičeno uporabi, spremeni, preslika, prenaša, uniči ali v informacijski sistem neupravičeno vnese kakšen podatek, ovira prenos ali dostop do podatkov ali ovira delovanje informacijskega sistema, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Če je bilo z dejanjem iz prejšnjega odstavka z uporabo pripomočkov iz tretjega odstavka 306. člena tega zakonika ovirano delovanje ali so bili drugače prizadeti trije ali več informacijskih sistemov, se storilec kaznuje z zaporom od treh mesecev do štirih let.

(4) Če je z dejanjem iz drugega odstavka tega člena povzročena velika škoda ali je bilo dejanje storjeno v hudodelski združbi ali nad informacijskim sistemom upravljavca kritične infrastrukture ali nad informacijskim sistemom zavezanca po zakonu, ki ureja informacijsko varnost, se storilec kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Požig

222. člen

(1) Kdor požge tujo hišo ali drugo stavbo, namenjeno za prebivanje, gospodarsko poslopje ali poslovno stavbo, stavbo ali drugo nepremičnino, ki je v javni rabi, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Če so požgane stvari iz prejšnjega odstavka last tistega, ki je požgal, ravnal pa je iz zlobnih ali drugih nizkotnih nagibov, se kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če sta dejanje iz prvega odstavka tega člena storili dve ali več oseb ali če je požgana stvar posebnega kulturnega pomena, naravna vrednota ali velike vrednosti, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Oškodovanje tujih pravic

223. člen

(1) Kdor, zato da bi komu preprečil uveljavitev stvarne pravice, odtuji, uniči, poškoduje ali vzame svojo stvar, na kateri ima ta zastavno pravico ali pravico užitka, in ga s tem oškoduje, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor, zato da bi preprečil plačilo upnika, med prisilno izvršbo uniči, poškoduje, odtuji ali skrrije dele svojega premoženja in s tem upnika oškoduje.

(3) Pregon za dejanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se začne na predlog.

Pregon, kadar je storilec v bližnjem razmerju z oškodovancem

224. člen

Za kaznivo dejanje iz 204., 205., prvega, drugega, četrtega in petega odstavka 208., 210., 211., prvega in drugega odstavka 215. in 220. člena tega zakonika, ki so bila storjena proti zakoncu ali osebi, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, ali partnerju iz registrirane istospolne partnerske skupnosti, krvnemu sorodniku v ravni vrsti, bratu ali sestri ali drugemu krvnemu sorodniku v stranski vrsti do vštete tretjega kolena, sorodniku po

svaštvu do vštetega drugega kolena, posvojitelju ali posvojencu, rejniku ali rejencu ali proti drugim osebam, s katerimi živi storilec v skupnem gospodinjstvu, se pregon začne na zasebno tožbo.

Štiriindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER GOSPODARSTVO

Protipravno omejevanje konkurence

225. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti v nasprotju s predpisi, ki urejajo varstvo konkurence, krši prepoved omejevalnih sporazumov med podjetji, zlorabi prevladujoči položaj enega ali več podjetij ali ustvari prepovedano koncentracijo podjetij in s tem prepreči ali pomembno ovira ali izkrivlja konkurenco v Republiki Sloveniji ali na trgu Evropske unije ali njenem pomembnem delu, ali pomembno vpliva na trgovino med državami članicami, kar ima za posledico veliko premoženjsko korist za to podjetje ali za ta podjetja ali veliko premoženjsko škodo za drugo podjetje, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Storilcu kaznivega dejanja kršitve prepovedi omejevalnih sporazumov iz prejšnjega odstavka, ki je dejanje naznanil, preden je bilo odkrito ali preden je izvedel, da je odkrito in je sodeloval pri njegovem preiskovanju in odpravljanju posledic ter ni prisilil drugih k udeležbi pri omejevanju konkurence, niti jih ni prisilil, da so v njej še naprej udeleženi, se sme kazni odpustiti.

Oškodovanje upnikov z goljufijo ali nevestnim poslovanjem

226. člen

(1) Kdor ve, da je sam ali kdo drug kot dolžnik insolventen, pa onemogoči ali zmanjša možnost poravnave obveznosti do upnikov, tako da:

1. premoženje ali njegov del prikrije, poškoduje, odstrani, navidezno, brezplačno ali za nerazumno nizko ceno odsvoji ali uniči;
 2. sklene lažno pogodbo o dolgu ali prizna neresnično terjatev;
 3. prikrije, uniči, spremeni ali tako vodi poslovne knjige, listine ali poročila, da iz njih ni mogoče pravočasno ali pravilno ugotoviti dejanskega premoženjskega stanja, plačilne sposobnosti ali kapitalske ustreznosti dolžnika, oziroma poslovnih knjig, listin ali poročil sploh ne vodi;
 4. na drug goljufiv način navidezno ali dejansko poslabša svoje premoženjsko stanje ali premoženjsko stanje drugega dolžnika,
- se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor ve, da je sam ali kdo drug kot dolžnik insolventen, pa navidezno ali dejansko poslabša svoje premoženjsko stanje ali premoženjsko stanje drugega dolžnika, tako da:

1. nesmotrno troši sredstva, se nesorazmerno zadolžuje, opušča pravočasno zavarovanje in uveljavljanje terjatev ali sklepa špekulativne ali škodljive posle;
2. brez potrebe prenaša na druge osebe, obremenjuje ali drugače zmanjšuje vrednost svojega premoženja ali premoženja oziroma podjetja, ki ga upravlja;

3. ne izvršuje zakonskih obveznosti pri nastanku insolventnosti ali krši temeljna pravila v postopkih insolventnosti;
4. kako drugače očitno krši svoje dolžnosti pri vodenju gospodarske dejavnosti ali finančnem poslovanju, se kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Če je zaradi dejanj iz prvega ali drugega odstavka tega člena nastala velika premoženjska škoda, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Dajanje prednosti upnikom

227. člen

(1) Kdor ve, da je sam ali kdo drug kot dolžnik insolventen, pa izplača dolg ali kako drugače namenoma spravi kakšnega upnika v ugodnejši položaj in tako povzroči premoženjsko škodo drugim upnikom, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka povzročena velika premoženjska škoda, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Poslovna goljufija

228. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti pri sklenitvi ali izvajanju pogodbe ali posla preslepi drugega s prikazovanjem, da bodo obveznosti izpolnjene, ali s prikrivanjem, da obveznosti ne bodo ali ne bodo mogle biti izpolnjene, zaradi delne ali celotne neizpolnitve obveznosti pa si pridobi premoženjsko korist ali nastane za stranko ali koga drugega premoženjska škoda, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist ali nastala velika premoženjska škoda, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Če je zaradi dejanja iz prvega odstavka tega člena pridobljena majhna premoženjska korist ali nastala majhna premoženjska škoda, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Goljufija na škodo Evropske unije

229. člen

(1) Kdor se izogne odhodkom s tem, da uporabi ali predloži lažne, nepravilne ali nepopolne izjave ali dokumente ali ne razkrije podatkov in tako povzroči škodo splošnemu proračunu Evropske unije, proračunu, ki ga upravlja Evropska unija, ali proračunu, ki se upravlja v imenu Evropske unije, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor poneveri, neupravičeno zadržuje ali neustrezno uporabi sredstva splošnega proračuna Evropske unije, proračuna, ki ga upravlja Evropska unija, ali proračuna, ki se upravlja v imenu Evropske unije.

(3) Enako se kaznuje, kdor pridobi sredstva iz proračunov iz prvega in drugega odstavka tega člena s tem, da uporabi ali predloži lažne, nepravilne ali nepopolne izjave ali dokumente ali ne razkrije podatkov.

(4) Če je bila z dejanjem iz prejšnjih odstavkov pridobljena velika premoženjska korist ali povzročena velika premoženjska škoda, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(5) S kaznimi iz prejšnjih odstavkov tega člena se kaznujejo vodje podjetij ali druge osebe, ki so pooblašcene za sprejemanje odločitev ali nadzor v podjetjih, če omogočijo ali ne preprečijo kaznivih dejanj storilcem iz prejšnjih odstavkov, ki so jim podrejeni in delujejo v imenu podjetja.

Preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila ali ugodnosti

230. člen

(1) Kdor zase ali za koga drugega pridobi posojilo, investicijska sredstva, subvencijo ali kakšno drugo ugodnost za opravljanje gospodarske dejavnosti, čeprav ne izpolnjuje zahtevanih pogojev, s tem da posojilodajalcu ali drugemu, ki je pristojen za podelitev ali odobritev take ugodnosti, predloži neresnične ali nepopolne podatke o premoženjskem stanju, bilancah, dobičku ali izgubi ali druge podatke, pomembne za odobritev posojila ali ugodnosti oziroma te podatke zamolči, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh let.

(2) Kdor tistega, ki je podelil ali odobril posojilo ali ugodnost iz prejšnjega odstavka, preslepi glede namena uporabe ali mu prikrije, da jih je uporabil v druge namene, kot so bili odobreni ali dogovorjeni, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

Preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji

231. člen

(1) Kdor zaradi trgovanja z delnicami, drugimi vrednostnimi papirji ali drugimi finančnimi instrumenti lažno prikaže premoženjsko stanje, podatke o dobičku ali izgubi ali druge podatke v prospektu, pri objavi letnega poročila ali na drug način, ki pomembno vplivajo na njihovo vrednost, in s tem zapelje eno ali več oseb, da jih kupijo, prodajo ali z njimi na drug način poslujejo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Če je šlo pri dejanju iz prejšnjega odstavka za vrednostne papirje ali druge finančne instrumente velike vrednosti, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Preslepitev kupcev

232. člen

(1) Kdor, zato da bi preslepil kupce, v večjem obsegu razpečava izdelke z oznako, v kateri so podatki, ki ne ustrezajo vsebini, vrsti, izvoru ali kakovosti blaga, ali razpečava izdelke, ki niso toliko težki ali take kakovosti, kot se pri njih navadno domneva, ali razpečava

izdelke brez oznake o vsebini, vrsti, izvoru, kakovosti ali trajanju izdelka, če je taka oznaka predpisana, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor sklepa pogodbe z lažnimi navedbami o dobavnem roku ali načinu izpolnitve obveznosti kot bistvenem sestavnem delu pogodbe.

(3) Kdor, zato da bi preslepil kupce ali uporabnike storitev, lažno objavi, da je znižana cena blaga ali da se blago razprodaja ali da se bodo cene zvišale ali uporablja kakšen drug lažen oglas, se kaznuje z denarno kaznijo.

Neupravičena uporaba tuje oznake ali modela

233. člen

(1) Kdor pri gospodarskem poslovanju neupravičeno uporabi tujo firmo, znamko, geografsko označbo ali drugo posebno oznako za blago ali storitev ali uporabi bistveni del te oznake kot svojo firmo, znamko ali drug znak za označevanje blaga ali storitev, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor pri gospodarskem poslovanju neupravičeno uporabi tuji model.

(3) Predmeti iz prvega in drugega odstavka tega člena ter orodja in naprave, ki se uporabljajo za njihovo izdelovanje, se vzamejo.

Neupravičena uporaba tujega izuma ali topografije

234. člen

(1) Kdor pri gospodarskem poslovanju neupravičeno uporabi tuji izum, zavarovan s patentom ali dodatnim varstvenim certifikatom, ali registrirano topografijo polprevodniškega vezja, ali novo rastlinsko sorto, zavarovano z žlahtniteljsko pravico, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Proizvodi, izdelani na podlagi neupravičene uporabe iz prejšnjega odstavka, se vzamejo.

Ponareditev ali uničenje poslovnih listin

235. člen

(1) Kdor v poslovne knjige, spise ali druge poslovne listine in evidence, ki jih mora voditi po zakonu ali na podlagi drugih predpisov, izdanih na podlagi zakona, in so pomembne za poslovni promet z drugimi pravnimi ali fizičnimi osebami ali so namenjene za odločitve v zvezi z gospodarsko ali finančno dejavnostjo ali kot podlaga za davčni nadzor, vpiše lažne podatke ali ne vpiše kakšnega pomembnega podatka ali s svojim podpisom potrdi tako knjigo, listino ali spis z lažno vsebino ali omogoči sestavo knjige, listine ali spisa z lažno vsebino, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor lažno poslovno knjigo, listino ali spis uporabi kot resnično ali kdor uniči, skrije, precej poškoduje ali kako drugače napravi neuporabne poslovne knjige, listine ali spise iz prejšnjega odstavka.

(3) Poskus dejanj iz prvega in drugega odstavka tega člena je kazniv.

Izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti

236. člen

(1) Kdor neupravičeno v nasprotju s svojimi dolžnostmi glede varovanja poslovne skrivnosti sporoči ali izroči komu podatke, ki so poslovna skrivnost, ali mu kako drugače omogoči, da pride do njih, ali jih zbira z namenom, da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom, da jih neupravičeno uporabi, protipravno pride do podatkov, ki se varujejo kot poslovna skrivnost.

(3) Če so podatki iz prvega ali drugega odstavka tega člena posebno pomembni, če kdo izroči take podatke zato, da jih kdo odnese v tujino, ali je dejanje storjeno iz koristoljubnosti, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(4) Če je dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(5) Za poslovno skrivnost se štejejo listine in podatki, ki so z zakonom, statutom, pravili ali drugim splošnim aktom ali odredbo pristojnega organa ali druge upravičene osebe razglašeni za industrijsko, bančno ali drugo poslovno skrivnost in so tako pomembni, da so z njihovo izdajo očitno nastale ali bi lahko nastale hujše škodljive posledice.

Zloraba informacijskega sistema

237. člen

(1) Kdor pri gospodarskem poslovanju neupravičeno vstopi ali vdre v informacijski sistem ali ga neupravičeno uporablja tako, da uporabi, spremeni, preslika, prenaša, uniči ali v informacijski sistem vnese kakšen podatek, ovira prenos ali dostop do podatkov ali ovira delovanje informacijskega sistema ali neupravičeno prepreči dostop do podatkov ob nejavnem prenosu v informacijski sistem, da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist ali drugemu povzročil premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist ali povzročena velika premoženjska škoda in je storilec hotel sebi ali komu drugemu pridobiti tako premoženjsko korist ali drugemu povzročiti tako premoženjsko škodo, ali če je bilo storjeno v hudodelski združbi ali nad informacijskim sistemom upravljavca kritične infrastrukture ali nad informacijskim sistemom zavezanca po zakonu, ki ureja informacijsko varnost, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Zloraba notranje informacije

238. člen

(1) Kdor notranjo informacijo, ki bi lahko pomembno vplivala na ceno vrednostnega papirja ali drugega finančnega instrumenta, uvrščenega na organiziran trg ali drugo mesto trgovanja v Republiki Sloveniji ali v vsaj eni državi članici Evropske unije ali za katero je bil vložen predlog za uvrstitev na tak trg, ne glede na to, ali je bil posel sklenjen na tem trgu ali zunaj njega, pridobi v zvezi s svojim položajem pri izdajatelju vrednostnega papirja ali lastniškimi deležem v kapitalu izdajatelja vrednostnega papirja, svojo zaposlitvijo ali pri opravljanju dejavnosti in jo izkoristi zase ali za koga drugega za posredno ali neposredno pridobitev ali odsvojitve tega vrednostnega papirja ali drugega finančnega instrumenta ali za preklic ali spremembo naročila za trgovanje, če je bilo naročilo oddano, preden je oseba imela notranje informacije, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje oseba, ki notranjo informacijo sporoči nepoklicani osebi ali na podlagi notranje informacije priporoči tretji osebi posredno ali neposredno pridobitev ali odsvojitve tega vrednostnega papirja ali drugega finančnega instrumenta.

(3) Enako kot v prvem odstavku se kaznuje oseba, ki nepooblaščno pride do notranje informacije in jo izkoristi za posredno ali neposredno pridobitev ali odsvojitve tega vrednostnega papirja ali drugega finančnega instrumenta zase ali za koga drugega.

(4) Enako kot v prvem odstavku tega člena se kaznuje oseba, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena z vrednostnimi papirji ali drugimi finančnimi instrumenti na prostem trgu, če je njihova cena ali vrednost odvisna od cene ali vrednosti finančnih instrumentov na trgih iz prvega odstavka tega člena ali vpliva nanjo.

(5) Če je pri dejanjih iz prejšnjih odstavkov šlo za vrednostne papirje ali druge finančne instrumente velike vrednosti, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Zloraba trga finančnih instrumentov

239. člen

(1) Kdor, zato da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, s prepovedanim ravnanjem zlorabi trg finančnih instrumentov, tako, da:

- 1) sklene posel, izda naročilo za trgovanje ali drugače ravna tako, da udeležencem trga da napačno ali zavajajočo predstavo glede ponudbe, povpraševanja ali cene finančnega instrumenta ali povezane blagovne promptne pogodbe, ali s tem ena ali več povezanih oseb zagotovi ceno enega ali več finančnih instrumentov ali povezanih blagovnih promptnih pogodb na nenormalni ali umetni ravni;
- 2) pri sklenitvi posla ali izdaji naročila za trgovanje uporabi fiktivna sredstva ali druge oblike goljufivega ravnanja;
- 3) razširja napačne ali zavajajoče informacije o finančnih instrumentih, z istim ciljem razširja govornice ter napačne in zavajajoče novice po medijih, medmrežju ali na drug podoben način;
- 4) posreduje lažne ali zavajajoče informacije ali zagotavlja lažne ali zavajajoče vhodne podatke ali drugače ravna tako, da se manipulira izračun referenčne vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist ali povzročena velika premoženjska škoda in je storilec hotel sebi ali komu drugemu pridobiti tako premoženjsko korist ali drugemu povzročiti tako premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do petih let.

Zloraba položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti

240. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti zlorabi svoj položaj ali dano zaupanje, prekorači pravice ali opusti dolžnosti, ki jih ima na podlagi zakona, drugega predpisa, akta pravne osebe ali pravnega posla glede razpolaganja s tujim premoženjem ali koristmi, njihovega upravljanja ali zastopanja in s tem sebi ali komu drugemu pridobi protipravno premoženjsko korist ali povzroči premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist ali povzročena velika premoženjska škoda in je storilec hotel sebi ali komu drugemu pridobiti tako premoženjsko korist ali drugemu povzročiti tako premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(3) Če je storilec z dejanjem iz prvega odstavka tega člena sebi ali komu drugemu pridobil nepremoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Nedovoljeno sprejemanje daril

241. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti zase ali za koga drugega zahteva ali sprejme nedovoljeno nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo take koristi, da bi zaradi pridobitve ali ohranitve posla ali druge nedovoljene koristi zanemaril koristi svoje organizacije ali druge fizične osebe ali ji povzročil škodo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do šestih let in denarno kaznijo.

(2) Storilec dejanja iz prejšnjega odstavka, ki zahteva ali sprejme nedovoljeno nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo take koristi zase ali za koga drugega kot protiuslugo zaradi pridobitve ali ohranitve posla ali druge koristi, se kaznuje za zaporom od treh mesecev do petih let in denarno kaznijo.

(3) Storilec dejanja iz prvega odstavka tega člena, ki po sklenitvi posla ali opravljeni storitvi ali pridobitvi druge nedovoljene koristi zase ali za koga drugega zahteva ali sprejme nedovoljeno nagrado, darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z zaporom do štirih let in denarno kaznijo.

(4) Sprejeta nagrada, darilo ali kakšna druga korist se vzamejo.

Nedovoljeno dajanje daril

242. člen

(1) Kdor osebi, ki opravlja gospodarsko dejavnost, obljubi, ponudi ali da nedovoljeno nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanjo ali za koga drugega, da bi sebi ali komu drugemu pridobil kakšno neupravičeno ugodnost pri pridobitvi ali ohranitvi posla ali druge nedovoljene koristi iz prvega odstavka 241. člena, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do šestih let in denarno kaznijo.

(2) Kdor osebi, ki opravlja gospodarsko dejavnost, obljubi, ponudi ali da nedovoljeno nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanjo ali za koga drugega kot protiuslugo za pridobitev ali ohranitev posla ali druge koristi, se kaznuje z zaporom do štirih let in denarno kaznijo.

(3) Storilcu iz prejšnjih odstavkov, ki je dal nedovoljeno nagrado, darilo ali kakšno drugo korist na zahtevo, pa je dejanje naznanil, preden je bilo odkrito ali preden je izvedel, da je bilo odkrito, se sme kazneni odpustiti, če to ne nasprotuje pravilom mednarodnega prava.

(4) Dana nagrada, darilo ali kakšna druga korist se vzamejo, v primeru iz prejšnjega odstavka pa se smejo vrniti tistemu, ki jih je dal.

Ponarejanje denarja

243. člen

(1) Kdor ponaredi denar, da bi ga spravil v obtok kot pravega, ali kdor spremeni pravi denar, da bi ga spravil v obtok, ali kdor tak ponarejeni denar spravi v obtok, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(2) Enako se kaznuje kdor uvozi, izvozi, prevaža, prejme ali si drugače preskrbi ponarejen denar, da bi ga spravil v obtok kot pravega.

(3) Enako se kaznuje, kdor z zakonitimi napravami ali materiali organa, pristojnega za izdajo denarja, denar izdelava s kršitvijo pravic ali pogojev, v skladu s katerimi lahko pristojni organi izdajo denar.

(4) Če gre pri dejanju iz prvega ali drugega odstavka tega člena za veliko količino ali veliko premoženjsko vrednost ponarejenega denarja, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(5) Kdor da v obtok ponarejen denar, ki ga je prejel kot pravega, ali kdor ve, da je bil denar ponarejen ali da je bil tak denar spravljen v obtok, pa tega ne naznani, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(6) Ponarejeni denar se vzame.

(7) Denar je kovan ali papirnat denar, ki je na podlagi zakona v obtoku ali je namenjen v obtok v Republiki Sloveniji ali drugi državi.

Ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev

244. člen

(1) Kdor ponaredi kolke ali poštna znamka ali druge vrednotnice ali kdor spremeni kakšno tako pravo vrednotnico, da bi jo uporabil kot pravo ali jo dal v uporabo komu drugemu, ali kdor ponarejene vrednotnice uporabi kot prave ali si jih s tem namenom pridobi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor ponaredi vrednostne papirje ali kdor spremeni kakšen tak pravi vrednostni papir, da bi ga uporabil kot pravega ali ga dal v uporabo komu drugemu, ali kdor take

ponarejene vrednostne papirje uporabi kot prave ali jih s tem namenom pridobi, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(3) Če gre pri dejanju iz prejšnjih odstavkov za veliko količino vrednotnic ali vrednostnih papirjev, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(4) Kdor odstrani žig, s katerim se vrednotnice iz prvega odstavka tega člena uničujejo, ali kdor si kako drugače prizadeva napraviti te vrednotnice, kakor da ne bi bile uporabljene, ali kdor že uporabljene take vrednotnice znova uporabi ali proda, kakor da bi bile veljavne, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(5) Ponarejene vrednotnice in ponarejeni vrednostni papirji se vzamejo.

(6) Za vrednotnice po tem zakoniku se štejejo kolki in druge vrednotnice, izdane in v obtoku na podlagi zakona Republike Slovenije, ter tuje vrednotnice.

Pranje denarja

245. člen

(1) Kdor denar ali premoženje, za katero ve, da je bilo pridobljeno s kaznivim dejanjem, sprejme, zamenja, hrani, z njim razpolaga, ga uporabi pri gospodarski dejavnosti ali na drug način, določen z zakonom o preprečevanju pranja denarja, s pranjem zakrije ali poskusi zakriti njegov izvor, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka, pa je hkrati storilec ali udeleženec pri kaznivem dejanju, s katerim je bil pridobljen denar ali premoženje iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je denar ali premoženje iz prvega ali drugega odstavka tega člena velike vrednosti, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let in denarno kaznijo.

(4) Če je dejanje iz prejšnjih odstavkov storjeno v hudodelski združbi za izvedbo takih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let in denarno kaznijo.

(5) Kdor bi moral in mogel vedeti, da je bil denar ali premoženje pridobljeno s kaznivim dejanjem, pa stori dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(6) Denar in premoženje iz prejšnjih odstavkov se vzameta.

Zloraba negotovinskega plačilnega sredstva

246. člen

(1) Kdor z zlorabo čeka, kreditne ali plačilne kartice ali drugega negotovinskega plačilnega sredstva, ki ga je upravičen uporabljati, banko ali drugega izdajatelja v nasprotju z dogovorom o uporabi tega sredstva zaveže k izplačilu zneska, za katerega ve, da nima kritja na računu, in tako pridobi premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Kdor uporabi ček, kreditno ali plačilno kartico ali drugo negotovinsko plačilno sredstvo v izvorni obliki, ki ga ni upravičen uporabljati in je bilo pridobljeno na nezakonit

način, ter s tem sebi ali komu drugemu pridobi protipravno premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Kdor z namenom nezakonite uporabe poseduje, kupi ali drugače pridobi zase ali za drugega, prenese, uvozi, izvozi, proda ali drugače razširi na nezakonit način pridobljeno negotovinsko plačilno sredstvo, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če je bila z dejanjem iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena pridobljena večja premoženjska korist, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(5) Če je bila z dejanjem iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena pridobljena velika premoženjska korist ali če je bilo storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(6) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Uporaba ponarejenega negotovinskega plačilnega sredstva

247. člen

(1) Kdor namesti na bančni avtomat ali aparat za vplačila s kartico napravo za preslikavanje podatkov plačilnih, kreditnih ali drugih kartic ali drugega negotovinskega plačilnega sredstva ali njihove podatke pridobi na celotnem medmrežju ali na drug način ali negotovinsko plačilno sredstvo ponaredi, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor uporabi ponarejeno plačilno, kreditno ali drugo kartico ali drugo negotovinsko plačilno sredstvo ali njihove podatke in si pridobi premoženjsko korist.

(3) Kdor z namenom nezakonite uporabe poseduje, kupi ali drugače pridobi zase ali za drugega, prenese, uvozi, izvozi, proda ali drugače razširi ponarejeno negotovinsko plačilno sredstvo ali njegove podatke, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če je bila z dejanjem iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena pridobljena velika premoženjska korist ali če je bilo storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Izdelava, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanje

248. člen

(1) Kdor izdelava, hrani, prenese, si pridobi, proda ali da v uporabo pripomočke za ponarejanje denarja, vrednotnic, vrednostnih papirjev ali zaščitne elemente, ki so namenjeni za zaščito pred ponarejanjem, ali napravo za preslikavanje zapisa kreditne, plačilne ali druge kartice ali drugega negotovinskega plačilnega sredstva, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Pripomočki za ponarejanje se vzamejo.

(3) Poskus kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena je kazniv.

Davčna zatajitev

249. člen

(1) Kdor z enim ali več ravnanji, zato da bi se sam ali kdo drug popolnoma ali deloma izognil plačilu davkov, prispevkov ali drugih predpisanih obveznosti fizičnih ali pravnih oseb ali neupravičeno dobil v celoti ali deloma vrnjen davek v Republiki Sloveniji ali drugih državah članicah Evropske unije, da lažne podatke o pridobljenih dohodkih, stroških, predmetih, blagu ali drugih okoliščinah, ki vplivajo na ugotovitev davkov in drugih predpisanih obveznosti, ali kako drugače preslepi organ, pristojen za odmero ali nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem teh obveznosti, pa skupna višina neporavnanih obveznosti ali obveznosti, ki se jim je izogibal, ali davka, ki mu je bil neupravičeno vrnjen, ne glede na vrsto obveznosti ali davka v obdobju največ dvanajstih zaporednih mesecev, doseže veliko premoženjsko vrednost, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom iz prejšnjega odstavka enkrat ali večkrat ne prijavi pridobljenega dohodka ali drugih okoliščin, ki vplivajo na ugotovitev davkov, prispevkov ali drugih predpisanih obveznosti fizičnih ali pravnih oseb, kadar je prijava obvezna, pa skupna višina neporavnanih obveznosti ali obveznosti, ki se jim je izogibal, ne glede na vrsto obveznosti v obdobju največ dvanajstih zaporednih mesecev, doseže veliko premoženjsko vrednost.

(3) Kdor z namenom, da bi preprečil ugotovitev dejanske davčne obveznosti, na zahtevo pristojnega davčnega organa ne daje podatkov, ne vodi ali ne predloži poslovnih knjig in evidenc, ki jih je dolžan voditi, ali so knjige in evidence vsebinsko napačne, ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Če je bilo dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zaporom od treh do dvanajstih let.

Tihotapstvo

250. člen

(1) Kdor prenese, izogibajoč se ukrepom carinskega nadzorstva, čez carinsko črto Evropske unije blago velike premoženjske vrednosti, ali ga prenese z uporabo sile ali grožnje, se kaznuje z zaporom do petih let in denarno kaznijo.

(2) Kdor se ukvarja s prenašanjem blaga na carinsko območje Evropske unije in se pri tem izogiba ukrepom carinskega nadzorstva, ga po njem prevaža, nudi skrivališča ali skladišča, ga ponuja ali doseže prodajo, pa gre za blago, ki skupaj dosega večjo premoženjsko vrednost, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let zopora in denarno kaznijo.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje uradna oseba, ki z zlorabo uradnega položaja ali pravic omogoči tihotapstvo blaga na carinsko območje Evropske unije ali prevoz po njem.

(4) Če storilec z dejanji iz drugega ali tretjega odstavka tega člena sebi ali komu drugemu pridobi veliko premoženjsko korist ali povzroči nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali podpira teroristično dejavnost ali taka dejanja stori kot član hudodelske združbe, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let in z denarno kaznijo.

(5) Kdor pridobiva ali zbira tihotapsko blago velike premoženjske vrednosti za prenos na carinsko območje Evropske unije, preskrbuje ponarejene dokumente ali prevoz na

in po carinskem območju Evropske unije ali kako drugače organizira skrivanje, skladiščenje ali prodajo tihotapskega blaga, se kaznuje z zaporom od treh do dvanajstih let in denarno kaznijo.

(6) Prejšnji odstavki se uporabljajo tudi za kazniva dejanja, storjena v tujini, če je država, v kateri so bila storjena, enako kot Republika Slovenija sprejela skupno mednarodnopravno obveznost preprečevati taka kazniva dejanja, ne glede na to, kje so storjena, ter je dejanja v svojem zakonu ustrezno enako določila kot kazniva dejanja.

(7) Vrednost blaga po tem členu se določa po njegovi tržni vrednosti na območju Republike Slovenije.

(8) Tihotapsko blago se vzame.

Petindvajseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER PRAVNI PROMET

Ponarejanje listin

251. člen

(1) Kdor ponaredi listino ali spremeni pravo listino, zato da bi se taka lista uporabila kot prava, ali kdor ponarejeno ali spremenjeno listino uporabi kot pravo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Kdor ponaredi javno listino, oporoko, javno ali uradno knjigo ali kakšno drugo knjigo, ki se mora voditi na podlagi zakona, spremeni tako pravo listino ali kdor tako ponarejeno ali spremenjeno listino hrani zaradi uporabe ali jo uporabi kot pravo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Posebni primeri ponarejanja listin

252. člen

(1) Za ponarejanje listin se kaznuje po prvem odstavku, če gre za listino iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pa po tretjem odstavku prejšnjega člena:

- 1) kdor kakšen papir, golico ali kakšno drugo listino, ki jo je kdo podpisal, neupravičeno izpolni s kakšno izjavo, ki ima pomen za pravna razmerja;
- 2) kdor koga preslepi o vsebini kakšne listine in jo ta podpiše, misleč, da se podpisuje pod kakšno drugo listino ali pod kakšno drugo vsebino;
- 3) kdor izda listino v imenu kakšne osebe brez njenega pooblastila ali v imenu osebe, ki je ni;
- 4) kdor kot izdajatelj listine doda k svojemu podpisu kakšen položaj ali naziv, čeprav nima takega položaja ali naziva, pa to bistveno vpliva na dokazilno moč listine;
- 5) kdor napravi listino tako, da neupravičeno uporabi pravi pečat ali znamenje.

(2) S kaznijo iz tretjega odstavka prejšnjega člena se kaznuje, kdor kot tržno blago napravi za drugega doktorsko disertacijo, magistrsko, diplomsko, izpitno, maturitetno ali

seminarsko nalogo ali sestavi za drugega kakšno drugo pisno nalogo, potrebno za pridobitev izobrazbe, ali kdor tako nalogo uporabi kot svojo.

Overitev lažne vsebine

253. člen

(1) Kdor spravi pristojni organ ali notarja v zmotu in s tem doseže, da ta v javni listini, zapisniku, knjigi ali poslovni listini potrdi kar koli lažnega, kar naj bi bil dokaz v pravnem prometu, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor uporabi javno listino, zapisnik, knjigo ali poslovno listino iz prejšnjega odstavka, čeprav ve, da je lažna.

Nezakonito dajanje pravne pomoči

254. člen

(1) Kdor se brez ustrezne izobrazbe ali brez ustreznih izpolnjenih pogojev za plačilo ukvarja s tem, da v sodnih ali upravnih postopkih daje pravno pomoč, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Pridobljena premoženjska korist se vzame.

Izdaja in uporaba lažnega zdravniškega ali veterinarskega spričevala

255. člen

(1) Zdravnik, ki zavestno izda lažno zdravniško spričevalo ali drugo zdravniško potrdilo, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor zavestno uporabi zdravniško spričevalo ali potrdilo iz prejšnjega odstavka.

(3) Veterinar, ki zavestno izda lažno veterinarsko spričevalo, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor zavestno uporabi spričevalo iz prejšnjega odstavka.

Ponarejanje znamenj za zaznamovanje blaga, mer in uteži

256. člen

(1) Kdor, zato da bi jih uporabil kot prave, ponaredi znamenja za zaznamovanje domačega ali tujega blaga, kot so pečati, žigi, znamke ali druge predpisane oznake, s katerimi se zaznamujejo zlato, srebro, živina, les ali kakšno drugo blago, ali prava taka

znamenja spremeni ali odstrani ali uporabi ponarejena znamenja kot prava, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor ponaredi mere ali uteži ali kdor jih uporabi pri merjenju kot prave.

(3) Kdor neupravičeno izdelava, si pridobi, proda ali da v uporabo pripomočke za izdelovanje znamenj za zaznamovanje ali označevanje blaga kakor tudi ponarejene mere in uteži, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Ponarejena znamenja, mere in uteži kakor tudi pripomočki za njihovo ponarejanje se vzamejo.

Šestindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER URADNO DOLŽNOST, JAVNA POOBLASTILA IN JAVNA
SREDSTVA

Zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic

257. člen

(1) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki izrabi svoj položaj ali prestopi meje uradnih pravic ali ne opravi uradne dolžnosti in s tem sebi ali komu drugemu pridobi kakšno nepremoženjsko korist ali komu prizadene škodo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če storilec z dejanjem iz prejšnjega odstavka povzroči večjo škodo ali huje prekrši pravice drugega, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki izrabi svoj uradni položaj ali prestopi meje uradnih pravic ali ne opravi uradne dolžnosti in s tem sebi ali komu drugemu pridobi protipravno premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje storilec iz prejšnjega odstavka, ki izkoristi svoj položaj ali vpliv za nezakonito povečanje lastnega premoženja v večji vrednosti.

(5) Če je storilec z dejanjem iz tretjega in četrtega odstavka pridobil sebi ali komu drugemu veliko protipravno premoženjsko korist in je hotel pridobiti tako korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

257.a člen
Oškodovanje javnih sredstev

(1) Uradna oseba, javni uslužbenec ali druga pooblaščenca oseba uporabnika javnih sredstev, ki pri naročanju, pridobivanju, upravljanju teh sredstev ali razpolaganju z njimi, zavestno krši predpise, opušča dolžno nadzorstvo ali kako drugače povzroči ali omogoči nezakonito ali nenamensko uporabo javnih sredstev, čeprav predvideva ali bi morala in mogla predvidevati, da lahko za javna sredstva zaradi tega nastane večja premoženjska škoda, in ta res nastane, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let in z denarno kaznijo.

(2) Če je zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka nastala velika premoženjska škoda, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let in z denarno kaznijo.

(3) Uporabnik javnih sredstev po tem členu je pravna oseba javnega prava ali njena enota ali pravna oseba zasebnega prava ali zasebnik, če s temi sredstvi ali na njihov račun izvaja javno službo ali druge dejavnosti v javnem interesu ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije ali druge izključne ali posebne pravice.

(4) Javna sredstva po tem členu so nepremičnine, premičnine, denarna sredstva, terjatve, kapitalske naložbe in druge oblike finančnega premoženja države, samoupravne lokalne skupnosti, Evropske unije ali druge pravne osebe javnega prava.

Nevestno delo v službi

258. člen

Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki zavestno krši zakone ali druge predpise, opušča svoje nadzorstvo ali kako drugače očitno nevestno ravna v službi, čeprav predvideva ali bi morala in mogla predvidevati, da lahko nastane zaradi tega hujša kršitev pravic drugega ali škoda na javni dobrini ali premoženjska škoda, in res nastane kršitev oziroma večja škoda, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh let.

Ponareditev ali uničenje uradne listine, knjige, spisa ali arhivskega gradiva

259. člen

(1) Uradna oseba, ki v uradno listino, knjigo, ali spis vpiše lažne podatke ali ne vpiše kakšnega pomembnega podatka ali s svojim podpisom oziroma pečatom potrdi uradno listino, knjigo ali spis z lažno vsebino ali s svojim podpisom oziroma uradnim pečatom omogoči sestavo uradne listine, knjige ali spisa z lažno vsebino, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje tudi uradna oseba, ki uradno listino, knjigo ali spis z lažno vsebino uporabi v službi kot resnične ali ki uradno listino, knjigo ali spis uniči, skrije, jih precej poškoduje ali kako drugače napravi neuporabne.

(3) Kdor protipravno odtuji, uniči ali prikriva arhivsko gradivo, ali ga napravi neuporabnega, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do treh let.

Izdaja tajnih podatkov

260. člen

(1) Uradna oseba ali druga oseba, ki v nasprotju s svojimi dolžnostmi varovanja tajnih podatkov sporoči ali izroči komu tajne podatke ali mu kako drugače omogoči, da pride do njih, ali zbira take podatke, zato da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor protipravno pride do tajnih podatkov, da bi jih neupravičeno uporabil, kakor tudi, kdor take podatke brez dovoljenja javno objavi.

(3) Oseba, ki izpolni znake kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena, se ne kaznuje, če gre za tajni podatek, ki razkriva protipraven poseg v človekove pravice ali

temeljne svoboščine, druge ustavne ali zakonske pravice, hujše zlorabe oblasti ali pooblastil ali druge hujše nepravilnosti pri izvrševanju oblasti, javnih pooblastil ali opravljanju javne službe, dejanje pa ni storjeno iz koristoljubnosti in ne ogroža življenja ljudi ali nima hujših ali nepopravljivih škodljivih posledic za varnost ali zakonsko varovane interese Republike Slovenije.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se ne kaznuje, kdor tajni podatek javno objavi, pridobi, posreduje ali poseduje z namenom razkritja javnosti, če glede na okoliščine primera javni interes po razkritju tajnega podatka prevlada nad javnim interesom po ohranitvi njegove tajnosti, in če z dejanjem ni neposredno ogroženo življenje ene ali več oseb.

(5) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena izvršeno iz koristoljubnosti ali je bilo z objavo neposredno ogroženo življenje ljudi ali je imela objava hujše ali nepopravljive škodljive posledice za varnost ali zakonsko varovane interese Republike Slovenije, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let.

(6) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

Jemanje podkupnine

261. člen

(1) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki zase ali za koga drugega zahteva ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo take koristi, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki ga ne bi smela opraviti, ali da ne bi opravila dejanja, ki bi ga morala ali smela opraviti ali kako drugače zlorabila svoj položaj, ali kdor posreduje pri takem podkupovanju, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let in denarno kaznijo.

(2) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki zase ali za koga drugega zahteva ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo take koristi, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki bi ga tudi sicer morala ali smela opraviti, ali da ne bi opravila dejanja, ki ga tudi sicer ne bi smela opraviti, ali kako drugače uporabila svoj položaj, ali kdor posreduje pri takem podkupovanju uradne osebe, se kaznuje z zaporom od enega do petih let in denarno kaznijo.

(3) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki, potem ko opravi oziroma ne opravi uradnega dejanja iz prejšnjih odstavkov, zahteva ali sprejme v zvezi s tem nagrado, darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do štirih let in denarno kaznijo.

(4) Sprejeta nagrada, darilo in kakšna druga korist se vzamejo.

Dajanje podkupnine

262. člen

(1) Kdor uradni osebi ali javnemu uslužbencu obljubi, ponudi ali da nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanjo ali za koga drugega, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki ga ne bi smela opraviti, ali da ne bi opravila dejanja, ki bi ga

morala ali smela opraviti ali da bi kako drugače zlorabila svoj položaj ali kdor posreduje pri takem podkupovanju, se kaznuje za zaporom od enega do šestih let in denarno kaznijo.

(2) Kdor uradni osebi ali javnemu uslužbencu obljubi, ponudi ali da nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanjo ali za koga drugega, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki bi ga tudi sicer morala ali smela opraviti, ali da ne bi opravila dejanja, ki ga tudi sicer ne bi smela opraviti ali da bi kako drugače uporabila svoj položaj, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do štirih let in denarno kaznijo.

(3) Storilcu kaznivega dejanja iz prejšnjih odstavkov, ki je dal nagrado, darilo ali kakšno drugo korist na zahtevo uradne osebe ali javnega uslužbenca, pa je dejanje naznanil, preden je bilo odkrito ali preden je izvedel, da je odkrito, se sme kazen odpustiti, če to ne nasprotuje pravilom mednarodnega prava.

Sprejemanje koristi za nezakonito posredovanje

263. člen

(1) Kdor zase ali za koga drugega zahteva ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist ali obljubo oziroma ponudbo take koristi, da bi izkoristil svoj položaj ali svoj resnični ali domnevni vpliv in posredoval, da se opravi ali ne opravi kakšno uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do štirih let in denarno kaznijo.

(2) Enako se kaznuje, kdor izrabi svoj položaj ali svoj resnični ali domnevni vpliv in posreduje, da bi se opravilo uradno dejanje, ki se ne bi smelo opraviti, ali da se ne bi opravilo uradno dejanje, ki bi se moralo ali smelo opraviti.

(3) Če storilec za posredovanje iz prejšnjega odstavka pred posredovanjem ali po njem zase ali za koga drugega sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z zaporom od enega do šestih let in denarno kaznijo.

(4) Sprejeta nagrada, darilo ali kakšna druga korist se vzamejo.

Dajanje daril za nezakonito posredovanje

264. člen

(1) Kdor drugemu obljubi, ponudi ali da nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanj ali za koga drugega, da bi izkoristil svoj položaj ali svoj resnični ali domnevni vpliv in posredoval, da se opravi ali ne opravi kakšno uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do štirih let in denarno kaznijo.

(2) Kdor drugemu obljubi, ponudi ali da nagrado, darilo ali kakšno drugo korist zanj ali za koga drugega, da bi izkoristil svoj položaj ali svoj resnični ali domnevni vpliv in posredoval, da bi se opravilo uradno dejanje, ki se ne bi smelo opraviti, ali da se ne bi opravilo uradno dejanje, ki bi se moralo ali smelo opraviti, se kaznuje z zaporom od enega do šestih let in denarno kaznijo.

(3) Storilcu kaznivega dejanja iz prejšnjih odstavkov, ki je dal nagrado, darilo ali kakšno drugo korist na zahtevo osebe, ki je nezakonito posredovala, pa je dejanje naznanil, preden je bilo odkrito ali preden je izvedel, da je odkrito, se sme kazen odpustiti.

**265. člen
(črtan)**

Kršitev človeškega dostojanstva z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic

266. člen

Uradna oseba, ki pri opravljanju službe z zlorabo svojega uradnega položaja ali uradnih pravic s kom grdo ravna, ga žali, ga lahko telesno poškoduje ali sploh ravna z njim tako, da prizadene njegovo človeško dostojanstvo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Izsiljevanje izjave

267. člen

(1) Uradna oseba, ki pri opravljanju službe ali javnih pooblastil uporabi silo, grožnjo ali kakšno drugo nedovoljeno sredstvo ali nedovoljen način, da bi od obdolženca, priče, izvedenca ali koga drugega izsilila izpovedbo ali kakšno drugo izjavo, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Če je bilo dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s hudim nasiljem ali če storilec z izsiljevanjem izpovedbe povzroči hude posledice za obdolženca v kazenskem postopku, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Protipravna prilastitev stvari ob preiskavi ali izvršbi

268. člen

(1) Uradna oseba, ki ob preiskavi stanovanja, prostorov ali oseb ali ob izvršbi v sodnem ali upravnem postopku vzame stvar zato, da si jo protipravno prilasti, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Če gre za stvar velike vrednosti in je storilec hotel, da si prilasti stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Sedemindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER VOJAŠKO SLUŽBO

Neizpolnitev ukaza in odrekanje poslušnosti

269. člen

(1) Vojaška oseba, ki ne izpolni ukaza nadrejene vojaške osebe v zvezi s službo ali mu odreče poslušnost, pa zaradi tega nastane nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Vojaška oseba, ki se upira stražarju, straži, patrulji, dežurnemu ali drugi vojaški osebi, ko pri opravljanju svoje vojaške dolžnosti skrbi za varnost in red v vojaški enoti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Upiranje nadrejenemu

270. člen

(1) Vojaška oseba, ki se skupaj z drugimi vojaškimi osebami upre ukazu nadrejene vojaške osebe v zvezi s službo ali ga noče izpolniti ali mu odreče, da bi storila svojo dolžnost, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Vojaška oseba, ki pri storitvi dejanja iz prejšnjega odstavka uporabi orožje, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor je organiziral dejanje iz prvega odstavka tega člena, kakor tudi vojaški starešina, ki je sodeloval pri takem dejanju.

Odklonitev sprejema ali uporabe orožja

271. člen

Vojaška oseba, ki v nasprotju s predpisi in brez upravičenega razloga noče sprejeti orožja ali ga noče uporabiti po ukazu ali pravih službe, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Lažna ustna poročanja in lažna poročila

272. člen

Vojaška oseba, ki pri opravljanju službe lažno ustno poroča ali da lažno poročilo ali v njem zamolči kakšno dejstvo, ki ga ne bi smela zamolčati, in s tem spravi v nevarnost življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Samovoljna odstranitev in beg iz vojske

273. člen

(1) Vojaška oseba, ki samovoljno zapusti svojo enoto ali službo med opravljanjem pomembne naloge ali med večjo bojno pripravljenostjo enote, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje vojaška oseba, ki ve za okoliščine iz prvega odstavka tega člena, pa se samovoljno ne vrne z dovoljenega izostanka iz enote ali službe, in vojaška oseba, ki samovoljno zapusti svojo enoto ali službo za več kot deset dni.

(3) Vojaška oseba, ki se skriva, da bi se izognila službi v vojski, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje vojaška oseba, ki odide iz države in ostane v tujini, da bi se izognila službi v vojski.

Grdo ravnanje s podrejenim

274. člen

(1) Nadrejena vojaška oseba, ki v službi ali v zvezi s službo grdo ravna s podrejenim, ali ravna z njim tako, da žali njegovo človeško dostojanstvo, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če nadrejena vojaška oseba stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti več osebam, se kaznuje z zaporom do petih let.

Kršitev predpisov o straženju

275. člen

(1) Vojaška oseba, ki ne ravna v skladu s predpisi o straženju, patrulji, dežurni ali drugi službi za vzdrževanje varnosti in reda v vojaški enoti, poveljstvu ali zavodu ali za vojaško zaščito objektov ali območij in s tem povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Opustitev ukrepov za varnost ljudi in premoženja v vojaški enoti

276. člen

(1) Poveljujoča vojaška oseba, ki ne stori predpisanih ali ukazanih ukrepov za varnost življenja in zdravja zaupanih mu ljudi, zavarovanje in dobro vzdrževanje objektov, predmetov in sredstev za bojno pripravljenost, nujno oskrbo zaupane mu enote s hrano, opremo ali sredstvi, ali ne ukrene, kar mora ukreniti, da so zavarovalna dela pravočasno in v redu opravljena in spravi s tem v nevarnost življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Opustitev zavarovanja pri vojaških vajah

277. člen

(1) Vojaška oseba, ki pri vaji, pouku ali poskusih ne stori predpisanih ali ukazanih varnostnih ali previdnostnih ukrepov in spravi s tem v nevarnost življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Odgovornost za kaznivo dejanje, storjeno na ukaz nadrejenega

278. člen

Podrejeni se ne kaznuje, če stori kaznivo dejanje na ukaz ali povelje nadrejene vojaške osebe in se ta ukaz ali povelje nanaša na vojaško dolžnost, razen če ne gre za vojno hudodelstvo ali kakšno drugo hudo kaznivo dejanje, ali če je vedel, da pomeni izvršitev ukaza ali povelja kaznivo dejanje.

Milejše kaznovanje zaradi izzvanosti

279. člen

Če je bil storilec kaznivega dejanja iz 269. člena, prvega odstavka 270. člena ali prvega odstavka 273. člena tega zakonika izzvan z nezakonitim ali surovim ravnanjem vojaške osebe, se sme kaznovati mileje ali se mu sme odpustiti kazen.

Opustitev ovadbe, da se pripravlja kaznivo dejanje

280. člen

(1) Kdor ve, da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero je z zakonom predpisana kazen treh ali več let zapor, pa ga v času, ko se je dalo še preprečiti, ne naznani in je bilo dejanje poskušeno ali dokončano, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če je šlo pri dejanju iz prejšnjega odstavka za kaznivo dejanje, za katero je z zakonom predpisana kazen najmanj petnajst let zapor ali dosmrtni zapor, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Kdor ne naznani, da se pripravlja kaznivo dejanje iz prvega odstavka tega člena, se ne kaznuje, če je storilec zakonec, oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti ali registrirani istospolni partnerski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, brat ali sestra, posvojitelj ali posvojenec. Če se katera od oseb, navedenih v tem odstavku, ne kaznuje za opustitev ovadbe iz prvega odstavka tega člena, se za opustitev ovadbe ne kaznuje niti njen zakonec ali oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti niti partner iz registrirane istospolne partnerske skupnosti.

Opustitev ovadbe kaznivega dejanja ali storilca

281. člen

(1) Kdor ve za storilca kaznivega dejanja, za katero je z zakonom predpisana kazen najmanj petnajstih let zapor ali dosmrtnega zapor, ali kdor samo ve, da je bilo tako dejanje storjeno, pa tega ne naznani, čeprav je od take ovadbe odvisno, da se storilec ali dejanje pravočasno odkrije, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Uradna oseba, ki zavestno opusti ovadbo kaznivega dejanja, za katero zve pri opravljanju svoje službe, če je zanj z zakonom predpisana kazen treh ali več let zapor, storilec pa se preganja po uradni dolžnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Kdor opusti ovadbo, se ne kaznuje, če je storilec zakonec, oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti ali registrirani istospolni partnerski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, brat ali sestra, posvojitelj ali posvojenec ali če je zagovornik, zdravnik ali spovednik storilca. Ker se katera od oseb iz tega odstavka razen zagovornika, zdravnika ali spovednika ne kaznuje za opustitev ovadbe iz prvega odstavka tega člena, se za opustitev ovadbe ne kaznuje niti njen zakonec niti oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti niti partner iz registrirane istospolne partnerske skupnosti.

Pomoč storilcu po storitvi kaznivega dejanja

282. člen

(1) Kdor skriva storilca kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali mu s skrivanjem orodja, sledov ali kako drugače pomaga, da ga ne odkrijejo, ali kdor skriva obsojenca ali stori kaj drugega, da se ne bi izvršila kazen ali izrečeni varnostni ukrep ali da se ne bi uporabil vzgojni ukrep oddaje v vzgojni zavod ali prevzgojni dom, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če gre za pomoč storilcu kaznivega dejanja po prejšnjem odstavku, za katero je predpisana kazen zapora najmanj petnajstih let ali dosmrtnega zapora, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Kazen za dejanje iz prvega odstavka tega člena ne sme biti ne po vrsti ne po višini hujša od kazni, ki je predpisana za kaznivo dejanje osebe, ki ji je storilec pomagal.

(4) Za dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena se ne kaznuje zakonec storilca, oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti, ali krvni sorodnik v ravni vrsti, brat ali sestra, posvojitelj ali posvojenec. Ker se katera od oseb iz tega odstavka ne kaznuje za kaznivo dejanje iz prvega ali drugega odstavka, se za pomoč storilcu pri storitvi kaznivega dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena ne kaznuje niti njegov zakonec ali oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti niti partner iz registrirane istospolne partnerske skupnosti.

(5) Če se pregon storilca kaznivega dejanja začne na predlog, se tudi storilec kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena preganja na predlog.

Kriva ovadba

283. člen

(1) Kdor koga naznani, da je storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, pa ve, da ga ni storil, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor podtakne sledove kaznivega dejanja ali kako drugače povzroči, da se uvede kazenski postopek za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, zoper nekoga, za katerega ve, da ga ni storil.

(3) Kdor se sam naznani, da je storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, čeprav ga ni storil, se kaznuje z denarno kaznijo.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje tudi, kdor naznani, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, čeprav ve, da tako dejanje ni bilo storjeno, in s tem povzroči, da državni organi začnejo ukrepati.

(5) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja, se kaznuje z zaporom do treh let.

Kriva izpovedba

284. člen

(1) Priča, izvedenec, cenilec, prevajalec ali tolmač, ki pred sodiščem, v postopku o prekršku, parlamentarne preiskave, za ugotavljanje kršitev delovnih obveznosti ali drugih kršitev delovne discipline, v drugem disciplinskem ali upravnem postopku po krivem izpove, izvedenec ali cenilec, ki da lažno pisno mnenje, ali prevajalec, ki da lažni pisni prevod, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje stranka, ki je pri dokazovanju z zaslišanjem strank v pravnem, nepravdnem, izvršilnem ali upravnem postopku po krivem izpovedala, in je sodišče ali drug pristojni organ na to izpovedbo oprlo svojo odločbo v tem postopku.

(3) Za krivo izpovedbo v kazenskem postopku se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(4) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka posebno hude posledice za obdolženca, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(5) Če storilec prostovoljno prekliče svojo krivo izpovedbo, preden se izda dokončna odločba, se kaznuje z denarno kaznijo, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

Preprečitev dokazovanja

285. člen

(1) Kdor, zato da bi preprečil ali otežil dokazovanje, skrije, uniči ali poškoduje tujo listino ali drugo stvar, predlagano za dokazovanje, ali jo napravi delno ali popolnoma neuporabno, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor z namenom iz prejšnjega odstavka odstrani, uniči, pokvari, premakne ali prestavi mejnik, zemljemersko znamenje ali sploh kakšno znamenje o lastninski pravici na nepremičnini ali pravici do uporabe vode ali kdor z enakim namenom tako znamenje postavi napačno.

(3) Kdor, zato da bi preprečil ali otežil dokazovanje v kazenskem postopku, predloži dokaze, za katere ve, da so lažni ali ponarejeni, se kaznuje z zaporom do petih let.

Oviranje pravosodnih in drugih državnih organov

286. člen

(1) Kdor z namenom, da bi v sodnem ali upravnem postopku ali v postopku parlamentarne preiskave ali v postopku pred Komisijo za preprečevanje korupcije vplival na pričanje ali izvajanje dokazov ali kdor z namenom, da bi v predkazenskem postopku vplival na zbiranje obvestil, uporabi zoper drugega fizično silo, grožnjo ali ustrahovanje, mu ponuja ali daje nedovoljene koristi, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom, da bi vplival na opravljanje uradnih dolžnosti uradnih oseb v pravosodju, v organih odkrivanja in pregona v zvezi s kazenskim postopkom, uporabi zoper uradno osebo fizično silo, grožnjo ali ustrahovanje.

Kršitev tajnosti postopka

287. člen

(1) Kdor neupravičeno izda, kar je izvedel v postopku pred glavno obravnavo ali na obravnavi pred sodiščem, na ustni obravnavi v upravnem postopku ali postopku o prekršku ali postopku parlamentarne preiskave ali v postopku pred Komisijo za preprečevanje korupcije, za kar je z zakonom določeno, da se ne sme objaviti, ali pa je bilo z odločbo pristojnega organa ali sodišča odločeno, da ostane tajno, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Kdor objavi osebne podatke mladoletne osebe, ki je udeleženec v sodnem, upravnem ali v kakršnemkoli drugem postopku, ali objavi druge informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče prepoznati njegovo identiteto, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do 3 let.

(3) Kdor razkrije identiteto ali posamezne osebne ali druge podatke, ki bi lahko pripeljali do razkritja identitete zaščitene priče, ogrožene osebe ali osebe s prirejeno identiteto, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor razkrije identiteto ali posamezne osebne ali druge podatke, ki bi lahko pripeljali do razkritja identitete zaščitene prijavitelja korupcije, če so s tem razkritjem prijavitelju povzročene hujše posledice.

(5) Če stori dejanje iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena uradna oseba, se kaznuje z zaporom do petih let.

Protizakonito, pristransko in krivično sojenje

288. člen

(1) Sodnik, ki pri vodenju sodnega postopka ali izrekanju sodne odločbe zavestno krši zakon ali izkrivlja pravo, da bi stranki v postopku škodoval ali ji neupravičeno dal prednost, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje sodnik, ki z namenom iz prejšnjega odstavka tega člena opre sodno odločbo na dejstva, za katera ve, da ne obstojijo ali se krivo podtikajo z lažnimi ali nedovoljenimi dokazi.

Preprečitev vrnitve na delo

289. člen

Kdor zavestno ne ravna po pravnomočni sodni odločbi, s katero je bilo odločeno o vrnitvi delavca na delo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Kršitev prepovedi opravljanja poklica

290. člen

Kdor omogoči drugemu opravljanje poklica, dejavnosti ali dolžnosti, čeprav ve, da mu je bil s pravnomočno sodno odločbo izrečen varnostni ali varstveni ukrep prepovedi opravljanja poklica ali da je taka prepoved nastala kot pravna posledica obsodbe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Beg osebe, ki ji je vzeta prostost

291. člen

Kdor s silo ali grožnjo, da bo neposredno napadel življenje ali telo, pobegne iz zapora ali pripora, se kaznuje z zaporom do treh let.

Upor oseb, ki jim je vzeta prostost

292. člen

(1) Kdor sodeluje v skupini oseb, ki jim je vzeta prostost in so se zbrale, da bi se s silo osvobodile ali da bi združeno napadle osebe, katerih nadzorstvu so zaupane, ali da bi jih s silo ali grožnjo, da bodo neposredno uporabile silo, prisilile, da kaj storijo ali opustijo, kar je proti njihovi dolžnosti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Storilec dejanja iz prejšnjega odstavka, ki je uporabil silo ali grožnjo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Omogočanje bega osebi, ki ji je vzeta prostost

293. člen

(1) Kdor s silo, grožnjo, preslepitvijo ali kako drugače omogoči beg komu, ki prestaja kazen v zaporu, ali komu, ki je priprt, ali ki prestaja varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, ali mladoletniku, ki je v prevzgojnem domu, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno v organizirani skupini, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Devetindvajseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER JAVNI RED IN MIR

Hudodelsko združevanje

294. člen

(1) Kdor sodeluje v hudodelski združbi, ki ima namen storiti kaznivo dejanje, za katero se sme izreči kazen več kot treh let zapora ali dosmrtnega zapora, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Kdor ustanovi ali vodi združbo iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(3) Storilcu kaznivega dejanja iz prejšnjih odstavkov, ki prepreči nadaljnje opravljanje teh dejanj ali razkrije podatke, ki so pomembni za preiskovanje in dokazovanje že storjenih kaznivih dejanj, se kazen za ta dejanja omili v skladu z 51. členom tega zakonika.

Dogovor za kaznivo dejanje

295. člen

Kdor se s kom dogovori, da bosta storila kaznivo dejanje, za katero se sme izreči kazen petih let zapor ali hujša kazen, se kaznuje z zapornom do enega leta.

Nasilništvo

296. člen

(1) Kdor z drugim grdo ravna, ga pretepa ali drugače boleče ali ponižujoče kaznuje, ga s silo ali grožnjo z neposrednim napadom na življenje ali telo preganja ali mu jemlje svobodo gibanja, ga prisiljuje k delu ali opuščanju dela ali ga kako drugače z nasilnim omejevanjem njegovih enakih pravic spravlja v podrejen položaj, se kaznuje z zapornom do dveh let.

(2) Če dejanje iz prejšnjega odstavka storita dve ali več oseb ali če je bilo hudo ponižanih več oseb ali če storilec drugega lahko telesno poškoduje, se storilec kaznuje z zapornom do treh let.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor povzroča nasilje ali ogroža varnost drugih na športnih prireditvah ali v zvezi s temi prireditvami.

Javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti

297. člen

(1) Kdor javno spodbuja ali razpihuje sovraštvo, nasilje ali nestrpnost, ki temelji na narodnostni, rasni, verski ali etnični pripadnosti, spolu, barvi kože, poreklu, premoženjskem stanju, izobrazbi, družbenem položaju, političnem ali drugem prepričanju, invalidnosti, spolni usmerjenosti ali katerikoli drugi osebni okoliščini, in je dejanje storjeno na način, ki lahko ogrozi ali moti javni red in mir, ali z uporabo grožnje, zmerjanja ali žalitev, se kaznuje z zapornom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor na način iz prejšnjega odstavka javno širi ideje o večvrednosti ene rase nad drugo ali daje kakršnokoli pomoč pri rasistični dejavnosti ali zanika, zmanjšuje pomen, odobrava, opravičuje, smeši ali zagovarja genocid, holokavst, hudodelstvo zoper človečnost, vojno hudodelstvo, agresijo ali druga kazniva dejanja zoper človečnost, kot so opredeljena v pravnem redu Republike Slovenije.

(3) Če je dejanje iz prejšnjih odstavkov storjeno z objavo v sredstvih javnega obveščanja ali na spletnih straneh se s kaznijo iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorni urednik oziroma tisti, ki ga je nadomeščal, razen če je šlo za prenos oddaje v živo, ki ga ni mogel preprečiti ali za objavo na spletnih straneh, ki uporabnikom omogočajo objave vsebin v dejanskem času oziroma brez predhodnega nadzora.

(4) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno s prisilo, grdim ravnanjem, ogrožanjem varnosti, sramotitvijo etničnih, narodnostnih, narodnih ali verskih simbolov, poškodovanjem tujih stvari, skrunitvijo spomenikov, spominskih znamenj ali grobov, se storilec kaznuje z zapornom do treh let.

(5) Če stori dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali pravic, se kaznuje z zapornom do petih let.

(6) Sredstva in predmeti s sporočili iz prvega in drugega odstavka tega člena, pa tudi pripomočki, namenjeni za njihovo izdelovanje, razmnoževanje in razpečevanje, se vzamejo ali njihova uporaba ustrezno onemogoči.

Sodelovanje v skupini, ki stori kaznivo dejanje

298. člen

(1) Kdor sodeluje v skupini, ki s skupnim delovanjem stori kakšno nasilje proti ljudem, uniči ali poškoduje premoženje večje vrednosti ali poskusi storiti tako kaznivo dejanje, se kaznuje za samo sodelovanje z zaporom do dveh let.

(2) Če je bil pri delovanju skupine iz prejšnjega odstavka kdo ubit ali hudo telesno poškodovan, se udeleženec skupine za samo sodelovanje kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Vodja skupine, ki je storila dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Preprečitev uradnega dejanja ali maščevanje uradni osebi

299. člen

(1) Kdor s silo ali grožnjo, da bo neposredno uporabil silo, prepreči ali poskusi preprečiti uradni osebi uradno dejanje, ki ga je nameravala opraviti v okviru svojih pravic, ali jo na enak način prisili, da opravi uradno dejanje, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do dveh let.

(2) Če storilec ob storitvi dejanja iz prvega odstavka tega člena huje razžali uradno osebo, grdo ravna z njo ali ji prizadene lahko telesno poškodbo ali pa ji grozi z uporabo orožja ali nevarnega predmeta ali sredstva, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena proti uradni osebi, ko ta opravlja naloge policije ali državne varnosti, zasleduje storilca kaznivega dejanja ali pazi na koga, ki mu je vzeta prostost ali opravlja dejanja kazenskega pregona, dejanja upravnega inšpekcijskega nadzora, vodi preiskavo ali sodi v kazenskem postopku, se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor se uradni osebi, ki opravlja ali je opravljala dejanja v postopku o prekršku ali kazenskem pregonu, naloge policije, dejanja upravnega inšpekcijskega nadzora, vodi ali je vodila preiskavo, ali sodi ali je sodila v kazenskem postopku, maščuje zaradi dejanj, ki jih je opravila sama ali druga uradna oseba v okviru svojih pravic, tako da je ogroženo življenje, telo, osebna varnost ali premoženje uradne osebe ali njenih bližnjih sorodnikov.

(5) Če je storilec dejanja iz prvega do četrtega odstavka tega člena izzvan z nezakonitim ravnanjem uradne osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev, sme pa se mu kazen odpustiti.

Napad na uradno osebo, ko opravlja naloge varnosti

300. člen

(1) Kdor napade ali resno zagrozi, da bo napadel uradno osebo ali drugo osebo, za katero ve, da pomaga uradni osebi, ko ta opravlja naloge policije ali državne varnosti ali varuje javni red, ali osebo, ki opravlja naloge v zvezi z izvrševanjem kazenskih sankcij, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do treh let.

(2) Če storilec ob storitvi dejanja iz prejšnjega odstavka uradni osebi ali drugi osebi, za katero ve, da ji pomaga, grozi z orožjem ali nevarnim predmetom ali sredstvom ali z njo grdo ravna ali jo lahko telesno poškoduje, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena proti dvema ali več osebam.

Sodelovanje v skupini, ki prepreči uradni osebi uradno dejanje

301. člen

(1) Kdor sodeluje v skupini, ki s skupnim delovanjem prepreči ali poskusi preprečiti uradni osebi uradno dejanje ali jo na enak način prisili, da opravi uradno dejanje, se kaznuje za samo sodelovanje z zaporom od treh mesecev do dveh let.

(2) Vodja skupine, ki je storila dejanje iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do treh let.

Hujskanje k upiranju

302. člen

(1) Kdor druge hujska k nasilnemu upiranju zakonitim odločbam ali ukrepom državnih organov ali proti uradni osebi, ki opravlja uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka odločba ali ukrep državnega organa ni bil izveden ali je bila izvedba zelo otežena ali je to dejanje storil vodja skupine, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Odstranitev ali poškodovanje uradnega pečata ali znamenja

303. člen

Kdor odstrani ali poškoduje uradni pečat ali znamenje, ki ga je upravičena uradna oseba uporabila za to, da zavaruje predmete ali prostore, ali kdor brez odstranitve ali poškodbe pečata ali znamenja vstopi v tak prostor, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

Odvzem ali uničenje uradnega pečata ali uradnih spisov

304. člen

(1) Kdor protipravno vzame, skrije, uniči ali poškoduje ali kako drugače napravi neuporaben uradni pečat, uradno knjigo, spis ali listino, ki pripada ali je pri državnemu organu, gospodarski družbi, drugi pravni osebi ali posamezniku, ki izvaja javna pooblastila, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

Lažno izdajanje za uradno ali vojaško osebo

305. člen

(1) Kdor se, zato da bi sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo, lažno izdaja za uradno ali vojaško osebo ali neupravičeno nosi oznake uradne ali vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor opravi kakšno dejanje, ki ga je upravičena opraviti samo uradna ali vojaška oseba.

Izdelovanje in pridobivanje orožja in pripomočkov, namenjenih za kaznivo dejanje

306. člen

(1) Kdor orožje, razstrelilne snovi ali pripomočke, s katerimi se lahko napravijo, ali strupe, za katere ve, da so namenjeni za kaznivo dejanje, izdelata ali si jih pridobi ali jih hrani ali komu omogoči, da pride do njih, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor napravi ali komu odstopi ponarejen ključ, odpirač ali kakšen drug pripomoček za vlom, čeprav ve, da je namenjen za kaznivo dejanje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor z namenom storitve kaznivega dejanja poseduje, izdeluje, prodaja, daje v uporabo, uvaža, izvaža ali kako drugače zagotavlja pripomočke za vdor, neupravičen vstop ali poseg v informacijski sistem ali v njegov del ali za neupravičen poseg v podatke v informacijskem sistemu ali za njihovo prestrezanje.

Nedovoljena proizvodnja in promet orožja ali eksploziva

307. člen

(1) Kdor protipravno sestavi, izdelata, ponuja, prodaja, menja, dostavi, uvozi, izvozi, vnese v državo ali iznese iz nje strelno, kemično, biološko ali jedrsko orožje, strelivo ali eksploziv ali vojaško orožje in vojaško opremo, katerih promet, nabava in posest posameznikom, pravnim osebam in podjetnikom niso dovoljeni ali so omejeni, ali pri tem posreduje, ali kdor tako orožje, strelivo ali eksploziv, razen strelnega orožja ali streliva, za katero se lahko izda orožna lista, protipravno pridobi ali hrani, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Če gre pri dejanju iz prejšnjega odstavka za orožje, strelivo ali eksplozivne snovi ali kakšno drugo bojno sredstvo v veliki količini ali vrednosti ali pomeni nevarnost ali če je dejanje storjeno v hudodelski združbi, se storilec kaznuje z zapornom od enega do desetih let.

(3) Če gre pri dejanju iz prvega odstavka tega člena za posamezno strelno orožje ali manjšo količino streliva za tako orožje ali če storilec z namenom nedovoljene prodaje pridobi ali hrani strelno orožje ali strelivo, za katero se lahko izda orožna listina, ali če ga hrani v veliki količini ali vrednosti, se storilec kaznuje z zapornom do enega leta.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor ponareja ali nedovoljeno uničuje, odstranjuje ali spreminja oznake na strelnem orožju.

(5) Kdor protipravno izdelava, pridobi, ponuja, proda, menja, pošilja, dostavi, uvozi, izvozi, vnese v državo ali iznese iz nje sestavne oziroma rezervne dele orožja, streliva, eksploziva, eksplozivnih naprav in eksplozivnega orožja ali vojaškega orožja in vojaške opreme, snov, sestavine, programsko opremo ali tehnologijo, za katere ve, da bodo uporabljene za proizvodnjo ali delovanje predmetov iz prejšnjih odstavkov, jih s tem namenom hrani ali pri tem posreduje, se kaznuje z zapornom do petih let.

Prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države

308. člen

(1) Kdor nasilno prekorači državno mejo Republike Slovenije ali oborožen nezakonito vstopi na njeno ozemlje, se kaznuje z zapornom od treh mesecev do treh let ali z denarno kaznijo.

(2) Enako se kaznuje tujec, ki nima dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji, če se na način iz prejšnjega odstavka zadržuje na njenem ozemlju ali se upre zakoniti odstranitvi z njega.

(3) Kdor se ukvarja s tem, da tujce, ki nimajo dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo ali prebivanje v njej, nezakonito spravlja na njeno ozemlje, jih po njem prevaža ali jim pomaga pri skrivanju ali kdor enega ali več takih tujcev z namenom pridobitve premoženjske koristi zase ali za koga drugega nezakonito spravi čez mejo ali ozemlje države, jih po njem prevaža ali omogoči nezakonito prebivanje na njem, se kaznuje z zapornom od treh do desetih let in denarno kaznijo.

(4) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje uradna oseba, ki omogoči tujcu nezakonit vstop na ozemlje Republike Slovenije ali nezakonito prebivanje na njem.

(5) Kdor pridobiva ali zbira ljudi za nezakonito preseljevanje, jim preskrbuje ponarejene dokumente ali prevoz ali kako drugače organizira nezakonito preseljevanje ali organizira preseljevanje s preslepitvijo pristojnih organov glede pravega namena vstopa na ozemlje Republike Slovenije, se kaznuje z zapornom od treh do desetih let in denarno kaznijo.

(6) Če storilec z dejanji iz tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena sebi ali komu drugemu pridobi nesorazmerno premoženjsko korist ali priskrbi brezpravno delovno silo ali koga izpostavi nevarnosti za življenje ali zdravje ali taka dejanja stori kot član hudodelske združbe, se kaznuje z zapornom od treh do petnajstih let in denarno kaznijo.

(7) Prejšnji odstavki se uporabljajo tudi za kazniva dejanja, storjena v tujini, če je država, v kateri so bila storjena, enako kot Republika Slovenija sprejela skupno

mednarodnopravno obveznost preprečevati taka kazniva dejanja, ne glede na to, kje so storjena, ter je dejanja v svojem zakonu ustrezno enako določila kot kazniva dejanja. Če je bilo kaznivo dejanje storjeno na območju Evropske unije, se državljani njenih članic pri uporabi drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena ne štejejo za tujce.

(8) Prevozno sredstvo, uporabljeno za prevoz ene ali več oseb, ki prepovedano prehajajo mejo ali ozemlje države, se odvzame, če je storilčeva last. Če prevozno sredstvo ni storilčeva last, se poleg primerov iz drugega odstavka 73. člena tega zakonika to odvzame tudi, če je posebej prirejeno, predelano ali prilagojeno za prevoz takih oseb, ali če je lastnik ali izročitelj prevoznega sredstva vedel ali bi bil mogel vedeti, da bo vozilo uporabljeno za tak namen.

Zloraba znamenj za pomoč in nevarnost

309. člen

(1) Kdor zlorabi znamenje za pomoč ali znamenje za nevarnost ali neutemeljeno kliče na pomoč ali lažno sporoči, da grozi nevarnost in s tem povzroči, da so državni organi ali druge pristojne organizacije ukrepale brez potrebe ali neupravičeno uporabile sredstva sistema zaščite, reševanja in pomoči, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je bilo z dejanjem iz prejšnjega odstavka preprečeno ali ovirano delo pravosodnih ali drugih državnih organov in je bila s tem preprečena storitev uradnega dejanja ali povzročena večja premoženjska škoda, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Samovoljnost

310. člen

(1) Kdor si samovoljno vzame svojo pravico ali pravico, za katero misli, da mu pripada, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Kdor si samovoljno vzame svojo pravico ali pravico, za katero misli, da mu pripada, z uporabo sile ali resne grožnje z napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka za drugega.

(4) Kdor zase ali koga drugega z dejanjem iz drugega odstavka tega člena izterja dolg, se kaznuje z zaporom do treh let.

(5) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na zasebno tožbo, za dejanji iz drugega in tretjega odstavka pa na predlog.

Oviranje verskih obredov

311. člen

Kdor ovira, prepreči ali moti verski obred ali kdor se na kraju, ki je temu namenjen, žaljivo obnaša, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Oviranje pogreba in skrunitev groba

312. člen

- (1) Kdor ovira, prepreči ali moti pogreb, se kaznuje z zaporom do enega leta.
- (2) Enako se kaznuje, kdor neupravičeno prekoplje ali razdre grob ali kakšen drug kraj, na katerem so pokopani umrli, ali ga sicer hudo oskruni.
- (3) Če dejanja iz prejšnjih odstavkov storita dve ali več oseb ali če sta bila oskrunjena dva ali več grobov, se kaznujeta z zaporom do treh let.

Skrunitev trupla

313. člen

Kdor neupravičeno skrije, odnese, poškoduje, uniči ali kako drugače oskruni truplo, del trupla ali posmrtno ostanke, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Trideseto poglavje

KAZNIVA DEJANJA ZOPER SPLOŠNO VARNOST LJUDI IN PREMOŽENJA

Povzročitev splošne nevarnosti

314. člen

- (1) Kdor s požarom, povodnjo, eksplozijo, strupom ali strupenim plinom, ionizirajočim sevanjem, motorno silo, električno ali kakšno drugo energijo ali kakšnim drugim splošno nevarnim dejanjem ali sredstvom ali opustitvijo dejanja, ki bi ga moral storiti za zagotovitev splošne varnosti ljudi in premoženja, povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do petih let.
- (2) Kdor z eksplozivom ali drugim nevarnim dejanjem in sredstvom, z namenom izsiljevanja, zastraševanja, prisiljenja k storitvi ali opustitvi nekega drugega dejanja, maščevanja ali pridobitve premoženjske ali nepremoženjske koristi sebi ali komu drugemu, načrtuje, poskusi ali izvede nevarno dejanje, pri katerem je ali bi bila ogrožena varnost ljudi ali premoženja večje vrednosti, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.
- (3) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka iz malomarnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.
- (4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega in drugega odstavka z zaporom do desetih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do petih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zapornom od enega do petnajstih let, za dejanje iz drugega odstavka z zapornom najmanj petnajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zapornom do osmih let.

Povzročitev nevarnosti pri gradbeni dejavnosti

315. člen

(1) Oseba, ki je odgovorna za načrtovanje ali nadzor načrtov za pripravo ali vodenje zidave ali gradbenih del, pa pri tem ravna v nasprotju s predpisi ali splošno priznanimi tehničnimi pravili in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zapornom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zapornom do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zapornom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zapornom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zapornom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zapornom do osmih let.

316. člen (črtan)

Ogrožanje okolja s hrupom ali svetlobo

317. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov povzroča čezmeren hrup ali premočno osvetlitev, s katero se lahko povzročijo hujše okvare zdravja ljudi, se kaznuje z denarno kaznijo ali zapornom do dveh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zapornom do enega leta.

Poškodovanje ali uničenje javnih naprav

318. člen

(1) Kdor uniči, poškoduje ali odstrani električne vode, plinovode, vodovode, toplovode, naftovode, telekomunikacijske naprave, podmorske kable, kanalizacijske naprave in naprave za varstvo okolja ali druge podobne javne naprave in tako povzroči motnje v preskrbi prebivalstva ali gospodarstva, se kaznuje z zapornom do petih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Prevažanje ali prenašanje razstreliva ali nevarnih snovi v nasprotju s predpisi

319. člen

Kdor v nasprotju s predpisi o prometu z razstrelivom ali lahko vnetljivimi snovmi ali z drugimi nevarnimi snovmi ali nevarnimi odpadki prevaža, odda za prevoz z javnim prometnim sredstvom take snovi ali jih sam prenaša, ko uporablja javno prevozno sredstvo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Zloraba telekomunikacijskih znamenj

320. člen

Kdor zavestno brez potrebe odda mednarodno dogovorjeno znamenje klica na pomoč ali znamenje, da mu grozi nevarnost, ali kdor s telekomunikacijskim znamenjem preslepi, da je dana varnost, ali kdor kako drugače zlorabi mednarodno dogovorjeno telekomunikacijsko znamenje, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Neodvrnitev nevarnosti

321. člen

(1) Kdor ne naznani pravočasno pristojnemu organu ali organizaciji ali sicer ne stori vsega, kar je potrebno, da se odvrne požar, povodenj, eksplozija, prometna nesreča, ekološka nesreča ali kakšna druga nevarnost za življenje ljudi ali čezmerno obremenitev okolja ali premoženje večje vrednosti, čeprav bi to lahko storil brez nevarnosti zase ali za koga drugega, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Kdor komu s silo, grožnjo ali preslepitvijo prepreči, da bi storil, kar je potrebno, da se odvrne nevarnost za življenje ljudi, okolje ali premoženje večje vrednosti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Odklonitev sodelovanja pri odvrčanju splošne nevarnosti

322. člen

Kdor v nasprotju z odredbo pristojnega organa ali organizacije brez upravičenega razloga ne sodeluje pri odvrčanju splošne nevarnosti ali odpravljanju posledic, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

Povzročitev prometne nesreče iz malomarnosti

323. člen

(1) Udeleženec v prometu, ki s kršitvijo predpisov o varnosti cestnega prometa iz malomarnosti povzroči prometno nesrečo, v kateri je bila kakšna oseba hudo telesno poškodovana, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let in s prepovedjo vožnje motornega vozila.

(3) Storilcu, ki ni imel pravice voziti motornega vozila, s katerim je bilo storjeno kaznivo dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se to motorno vozilo vzame. Motorno vozilo, ki je last druge osebe, se vzame, če je ta oseba omogočila, dopustila ali dovolila vožnjo storilcu, za katerega je vedela ali bi bila mogla vedeti, da nima pravice voziti.

Nevarna vožnja v cestnem prometu

324. člen

(1) Voznik motornega vozila, ki v cestnem prometu povzroči neposredno nevarnost za življenje ali telo kakšne osebe s tem, da

- 1) vozi pod vplivom alkohola z več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka ali vozi pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ali
- 2) prekorači hitrost za več kot 30 km/h od dovoljene na območju za pešce, na območju umirjenega prometa ali na območju omejene hitrosti ali za več kot 50 km/h od dovoljene na cesti, ali
- 3) vozi predrzno ali brezobzirno ali vozi motorno vozilo, ki ga nima pravice voziti, in pri tem:
 - ne upošteva pravil o prehitovanju, prednosti ali varnostni razdalji, ali
 - na cesti, ki ima dva ali več označenih pasov za vožnjo v eno smer, vozi po smernem vozišču, namenjenem vožnji v nasprotni smeri, obrača ali vozi vzvratno ali poskuša tako voziti, ali
 - ne prilagodi hitrosti vožnje na nepreglednih odsekih ceste, v križiščih, pred prehodi za pešce ali ob njih, kolesarskih stezah ali prehodih, prehodih ceste čez železniško progo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka iz malomarnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico prometno nesrečo z lahko telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z denarno kaznijo ali zaporom od treh mesecev do treh let in s prepovedjo vožnje motornega vozila, za dejanje iz drugega odstavka tega člena pa z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega odstavka tega člena za posledico prometno nesrečo s hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom do petih let in s prepovedjo vožnje motornega vozila.

(5) Če ima dejanje iz prvega odstavka tega člena za posledico prometno nesrečo s smrtjo ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let in s prepovedjo vožnje motornega vozila.

(6) Storilcu, ki ni imel pravice voziti motornega vozila, s katerim je bilo storjeno kaznivo dejanje iz prvega, drugega, tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena, se to motorno vozilo vzame. Motorno vozilo, ki je last druge osebe, se vzame, če je ta oseba omogočila, dopustila ali dovolila vožnjo storilcu, za katerega je vedela ali bi bila mogla vedeti, da nima pravice voziti.

Ogrožanje posebnih vrst javnega prometa

325. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov o varnosti železniškega, ladijskega, zračnega prometa ali prometa na žičnicah ali javnem prevozu potnikov v cestnem prometu s kršitvijo predpisov o varnosti cestnega prometa iz malomarnosti povzroči nesrečo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico hudo telesno poškodbo kakšne osebe, se storilec kaznuje z zaporom do petih let in s prepovedjo vožnje motornega vozila.

(3) Če ima dejanje iz prvega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let in s prepovedjo vožnje motornega vozila.

Ogrožanje javnega prometa z nevarnim dejanjem ali sredstvom

326. člen

(1) Kdor uniči ali poškoduje prometne naprave, prometna sredstva, prometne znake in naprave za signalizacijo, prometne varnostne naprave, daje napačne signale ali znamenja, postavlja ovire na prometnih poteh ali ravna na drug podoben način in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do osmih let.

Opustitev nadzorstva v javnem prometu

327. člen

(1) Oseba, ki ji je zaupano nadzorstvo nad vzdrževanjem cest, mostov, nad prevoznimi sredstvi ali javnim prometom ali vodstvo ali usmerjanje vožnje, pa s kršitvijo svoje

dolžnosti povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje oseba, ki da nalog za vožnjo, čeprav ve, da voznik zaradi utrujenosti ali iz kakšnega drugega vzroka ni zmožen voziti vozila ali da prevozno sredstvo ni brezhibno, in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec za dejanje iz prvega in drugega odstavka kaznuje z zaporom do petih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do treh let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega in drugega odstavka kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do osmih let.

Zapustitev poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči

328. člen

(1) Voznik motornega vozila ali drugega prevoznega sredstva, ki pusti brez pomoči koga, ki je bil s tem prevoznim sredstvom ali zaradi njega poškodovan, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če ima opustitev pomoči za posledico hudo telesno poškodbo ali smrt poškodovanega, se storilec kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Ugrabitev zrakoplova ali plovila

329. člen

Kdor s silo ali resno grožnjo, da bo uporabil silo, prevzame nadzor nad zrakoplovom, ki leti, ali nad plovilom, ki pluje, se kaznuje z zaporom od enega do petnajstih let.

Napad na varnost zračnega prometa

330. člen

(1) Kdor spravi v nevarnost let zrakoplova, tako da položi ali prinese v zrakoplov razstrelivo ali druge podobne naprave ali snovi, uniči ali poškoduje navigacijske naprave na zrakoplovu ali napravi na njem kakšno drugo škodo ali daje napačna obvestila v zvezi z letom ali z napadom na posadko civilnega zrakoplova omejuje ali zmanjšuje sposobnost opravljanja dolžnosti članov posadke, ali s kršitvijo varnostnih navodil, ki so vidno označena ali jih potnikom posreduje vodja zrakoplova ali ostali člani posadke, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor ogrozi varnost na letališču tako, da s silo ali grožnjo z uporabo sile prisili osebje letališča, da prekine poslovanje v zvezi s poleti zrakoplovov, ali z razstrelivom ali drugo podobno napravo ali snovjo uniči ali poškoduje zrakoplov ali naprave, namenjene za varnost zračnega prometa.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb ali uničenje zrakoplova ali letališča, se storilec kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

Uničenje in odstranitev znamenj, namenjenih za varnost zračnega prometa

331. člen

Kdor uniči, poškoduje ali odstrani znamenje, ki je namenjeno za varnost zračnega prometa, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Dvaintrideseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER OKOLJE, PROSTOR IN NARAVNE DOBRINE

Obremenjevanje in uničevanje okolja

332. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov:

- 1) z izpusti, emisijami ali vnosi količin snovi ali ionizirajočega sevanja v zrak, zemljo ali vodo spravi v nevarnost življenje ene ali več oseb ali povzroči nevarnost nastanka hude telesne poškodbe ali dejanske škode kakovosti zraka, zemlje ali vode ali živalim ali rastlinam;
- 2) zbira, prevaža, predeluje ali odstranjuje odpadke ali opravlja nadzor nad takimi postopki ali dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprave za odstranjevanje odpadkov, ali trguje z odpadki ali jih posreduje tako, da spravi v nevarnost življenje ene ali več oseb ali povzroči nevarnost nastanka hude telesne poškodbe ali dejanske škode kakovosti zraka, zemlje ali vode ali živalim ali rastlinam;
- 3) iz 35. točke 2. člena Uredbe (ES) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov, pošilja nezanimarljive količine odpadkov v eni pošiljki ali v več pošiljkah, ki se zdijo povezane;
- 4) upravlja obrat, v katerem se opravlja nevarna dejavnost ali se v njem skladiščijo nevarne snovi ali pripravki, kar bi zunaj obrata lahko povzročilo smrt ene ali več oseb ali hudo telesno poškodbo ali dejansko škodo kakovosti zraka, zemlje ali vode ali živalim ali rastlinam;
- 5) povzroči nevarnost bistvenega poslabšanja habitata znotraj zaščitene območja;
- 6) proizvaja, uvaža, izvaža, daje na trg ali uporablja snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če ima dejanje iz točke 1), 2), 4) ali 5) prejšnjega odstavka za posledico hudo telesno poškodbo ali dejansko škodo kakovosti zraka, zemlje ali vode ali živalim ali rastlinam, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let.

(3) Če ima dejanje iz točke 1), 2) ali 4) prvega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

(4) Če je dejanje storjeno iz malomarnosti, se storilec za dejanje iz prvega odstavka tega člena kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let, za dejanje iz drugega odstavka tega člena z zaporom do treh let, za dejanje iz tretjega odstavka tega člena pa z zaporom od enega do osmih let.

(5) Če je dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno v hudodelski družbi za izvedbo teh dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

Onesnaženje morja in voda s plovil

333. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov s plovil izpusti ali odredi izpustitev nafte, kemikalij ali drugih onesnaževal v morje, jezerske ali rečne vode in s tem onesnaži morje, vode ali obale, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor onesnažuje s ponavljajočimi se izpusti manjšega obsega, ki v posameznem primeru ne povzročijo poslabšanja kakovosti morja, jezerske ali rečne vode, v primeru, da gre za ponavljajoče izpuste, pa tako poslabšanje povzročijo.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico poslabšanje zdravja ljudi ali nepopravljivo poškodbo ali uničenje voda ali obale, živalskega ali rastlinskega sveta, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od treh do dvanajstih let.

(5) Če je dejanje storjeno iz malomarnosti, se storilec za dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje z zaporom do treh let, za dejanje iz tretjega odstavka tega člena z zaporom od šestih mesecev do petih let, za dejanje iz četrtega odstavka tega člena pa z zaporom od enega do osmih let.

(6) Če je dejanje iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena storjeno v hudodelski družbi za izvedbo teh dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

Protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi

334. člen

(1) Kdor v nasprotju s predpisi ali s tehničnimi pravili o varnostnih ukrepih sprejema, poseduje, uporablja, prenaša, spreminja, odlaga, zavrže, omogoča pridobitev, razširja, proizvaja, obdeluje, skladišči, prevaža, uvaža, izvaža ali odstranjuje jedrske snovi ali druge nevarne radioaktivne snovi, kar bi lahko povzročilo smrt ali hudo telesno poškodbo ali veliko premoženjsko škodo ali veliko dejansko škodo na okolju, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico hudo telesno poškodbo ali veliko premoženjsko škodo ali veliko dejansko škodo na okolju, se storilec kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(3) Če ima dejanje iz prvega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

(4) Kdor pridobi jedrske snovi s tatvino, ropom, zatajitvijo, poneverbo, goljufijo, zlorabo položaja ali pooblastila, grožnjo ali uporabo sile ali drugim načinom ustrahovanja, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(5) Kdor z dejanjem, ki je usmerjeno proti jedrskemu objektu, ali dejanjem, ki posega v delovanje jedrskega objekta, povzroči zaradi izpostavljenosti sevanju ali sproščanju radioaktivnih snovi hudo telesno poškodbo ali smrt ene ali več oseb, veliko premoženjsko škodo ali veliko dejansko škodo na okolju ali kdor povzroči nevarnost nastanka katere od navedenih posledic, se kaznuje z zaporom od enega do petnajstih let.

(6) Kdor grozi, da bo jedrske snovi uporabil tako, da bo povzročil hudo telesno poškodbo ali smrt ene ali več oseb, veliko premoženjsko škodo ali veliko dejansko škodo na okolju ali da bo storil dejanje iz četrtega ali petega odstavka tega člena zato, da bo katera koli fizična ali pravna oseba prisiljena, da stori ali opusti katero koli dejanje, se kaznuje z zaporom do petnajstih let.

(7) Če je dejanje storjeno iz malomarnosti, se storilec za dejanje iz prvega odstavka tega člena kaznuje z zaporom do treh let, za dejanje iz drugega odstavka tega člena z zaporom od šestih mesecev do petih let, za dejanje iz tretjega odstavka tega člena pa z zaporom od enega do osmih let.

(8) Če je bilo dejanje iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega ali šestega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi za izvedbo teh dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od enega do petnajstih let.

335. člen (črtan)

Onesnaženje pitne vode

336. člen

(1) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži vodo, ki jo ljudje uporabljajo kot pitno vodo in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh mesecev.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

(5) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži vodo, ki je namenjena za napajanje živali in tako povzroči nevarnost za življenje in zdravje živali, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(6) Če ima dejanje iz petega odstavka za posledico pogin živali večje vrednosti ali večjega števila živali, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Onesnaženje živil ali krme

337. člen

(1) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži živila in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh mesecev.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

(5) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži živalsko krmo ali druga krmila, ki so namenjena za prehrano živali in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje živali, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(6) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico pogin živali večje vrednosti ali večjega števila živali, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Protipravno zavzetje nepremičnine

338. člen

(1) Kdor zavzame tuje zemljišče, ki je po predpisih določeno za zavarovano zemljišče ali območje, naravno vrednoto ali javno dobro, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor zavzame tuje zemljišče z namenom, da ga uporabi za gradnjo.

Uničenje nasadov s škodljivo snovjo

339. člen

Kdor s škodljivo snovjo povzroči uničenje tujih rastlin, sadnih dreves ali drugih nasadov in s tem povzroči večjo škodo na teh nasadih, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

Uničevanje gozdov

340. člen

(1) Kdor zavestno v nasprotju s predpisi ali odredbami pristojnih organov v večjem obsegu krči ali seka na golo gozd ali ga kako drugače uničuje, pa pri tem niso dani znaki kakšnega drugega kaznivega dejanja, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka v varovalnem gozdu ali gozdu, ki ima poseben namen, se kaznuje z zaporom do treh let.

Mučenje živali

341. člen

(1) Kdor surovo ravna z živaljo ali ji po nepotrebnem povzroča trpljenje, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Kdor se ukvarja z organizacijo borb živali ali stav v zvezi z borbo živali ali se ukvarja z vzrejo in vzgojo živali z namenom uporabe za borbo živali, se kaznuje z zaporom do dveh let in denarno kaznijo.

(3) Kdor z dejanjem iz prvega odstavka tega člena muči več živali ali mučeno žival trajno pohabi ali na krut način povzroči njen pogin, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je zaradi dejanja iz drugega odstavka tega člena žival trajno hudo pohabljen ali pogine, se storilec kaznuje z zaporom do treh let in denarno kaznijo.

Nezakonit lov

342. člen

(1) Kdor brez dovoljenja ali sicer neupravičeno lovi in ubije ali rani divjo žival ali jo ujame živo, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Če gre pri dejanju iz prejšnjega odstavka za divjad večje vrednosti ali divjad, pomembno po predpisih o lovstvu, ali je dejanje storjeno med varstveno dobo ali v skupini, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(3) Kdor lovi ogrožene ali zredčene vrste divjadi, katerih lov je prepovedan, kdor lovi brez posebnega dovoljenja divjad posamezne vrste, za katero je potrebno tako dovoljenje, kdor lovi na način ali s sredstvi, s katerimi se divjad množično pokončuje ali kdor lovi s pomočjo motornega vozila ali žarometa, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do dveh let.

Nezakoniti ribolov

343. člen

Kdor lovi ribe z razstrelivom, elektriko, strupom, omamnim sredstvom, pa pri tem povzroči pogin rib, ali lovi na način, ki je škodljiv za njihovo razmnoževanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Nezakonito ravnanje z zavarovanimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami

344. člen

(1) Kdor nezakonito poseduje, odvzame, poškoduje, usmrti, izvaža, uvaža, iznaša, vnaša ali trguje z zavarovanimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami ali njihovimi deli ali iz njih izdelanimi izdelki, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je stvar iz prejšnjega odstavka velikega ali izjemnega naravovarstvenega pomena ali če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno v hudodelski združbi za izvedbo takih dejanj, se storilec kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Prenašanje kužnih bolezni pri živalih in rastlinah

345. člen

(1) Kdor med epidemijo kakšne živalske kužne bolezni, ki lahko spravi v nevarnost rejo živali na celotnem območju države, ne ravna po predpisih, s katerimi so določeni ukrepi za zatiranje ali preprečevanje bolezni, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor med trajanjem nevarnosti za bolezen ali škodljivce, ki lahko spravijo v nevarnost rastlinski svet na celotnem območju države, ne ravna po predpisih, s katerimi so določeni ukrepi za zatiranje ali preprečevanje bolezni ali škodljivcev.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico razširitev kužne bolezni ali škodljivcev v večjem obsegu, se storilec kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Če je dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

Izdelovanje škodljivih zdravil za zdravljenje živali

346. člen

(1) Kdor izdelava za prodajo ali razpečava snovi kot zdravila za zdravljenje ali preprečevanje kužnih bolezni pri živalih, ki so nevarna za njihovo življenje ali zdravje, pa so zaradi tega poginile živali večje vrednosti ali več živali ali so se razširile kužne bolezni, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Snovi iz prejšnjega odstavka tega člena se vzamejo.

Nevestna veterinarska pomoč

347. člen

Veterinar ali drug veterinarski delavec, ki pri opravljanju veterinarske dejavnosti iz malomarnosti ravna v očitnem nasprotju s pravili veterinarske znanosti in stroke in tako

povzroči pogin živali večje vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Triintrideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER SUVERENOST REPUBLIKE SLOVENIJE IN NJENO
DEMOKRATIČNO USTAVNO UREDITEV

Veleizdaja

348. člen

Kdor s silo ali grožnjo, da bo uporabil silo, ogrozi obstoj Republike Slovenije ali tako poskuša spremeniti njeno ustavno ureditev ali strmoglaviti najvišje državne organe, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Napad na ozemeljsko celovitost

349. člen

Kdor poskuša s silo ali grožnjo, da bo uporabil silo, odcepiti del ozemlja Republike Slovenije ali del tega ozemlja pripojiti drugi državi, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Napad na neodvisnost države

350. člen

Državljan Republike Slovenije, ki poskuša spraviti Republiko Slovenijo v podrejenost ali odvisnost nasproti drugi državi, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Kršitev ozemeljske nedotakljivosti

351. člen

Kdor vdre na ozemlje Republike Slovenije zaradi kršitve njene ozemeljske nedotakljivosti, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Uboj predsednika republike

352. člen

Kdor, zato da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, vzame življenje predsednika Republike Slovenije ali tistega, ki ga nadomešča, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

Nasilje zoper najvišje predstavnike države

353. člen

Kdor, zato da bi ogrozil opravljanje nalog v demokratični ureditvi ali varnost Republike Slovenije, ugrabi koga od najvišjih predstavnikov države, poslanca, člana državnega sveta, člana vlade, sodnika ustavnega ali vrhovnega sodišča ali stori zoper njega ali njegovega bližnjega kakšno drugo nasilje ali napade njegove uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

Nasilje zoper predstavnike tujih držav ali mednarodnih organizacij

354. člen

Kdor, zato da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije ali škodoval tuji državi, ugrabi predstavnika tuje države ali mednarodne organizacije ali stori zoper njega ali njegovega bližnjega kakšno drugo nasilje ali napade njegove uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

Oborožen upor

355. člen

(1) Kdor organizira ali vodi oborožen upor, da bi ogrozil obstoj Republike Slovenije, spremenil njeno ustavno ureditev ali strmoglavil njene najvišje državne organe, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

(2) Kdor sodeluje v oboroženem uporu iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom do petih let.

Diverzija

356. člen

Kdor, zato da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, poruši, zažge ali kako drugače uniči ali poškoduje kakšen gospodarski objekt, prometno sredstvo ali prometno napravo, napravo, namenjeno sistemu zvez, javno napravo za vodo ali prenos energije ali kakšen drug objekt, pomemben za varnost ljudi, preskrbo prebivalstva ali gospodarstvo, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

Sabotaža

357. člen

(1) Kdor, zato da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, prikrito, zahrbtno ali na drug podoben način povzroči pri opravljanju svoje delovne obveznosti

veliko škodo državnemu organu ali organizaciji, v kateri dela, ali drugemu državnemu organu ali organizaciji, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno na jedrskem objektu, se storilec kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let.

Vohunstvo

358. člen

(1) Kdor služi tuji državi ali tuji organizaciji ali njenemu agentu, tako da zbira zaupne vojaške, gospodarske ali uradne podatke ali dokumente ali ji jih sporoči ali izroči ali ji omogoči, da pride do njih, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Kdor v škodo Republike Slovenije ustvari za tujo državo ali tujo organizacijo obveščevalno službo ali jo vodi, se kaznuje z zaporom od treh do petnajstih let.

(3) Kdor se vključi v tujo obveščevalno službo iz prejšnjega odstavka ali podpira njeno delo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Ščuvanje k nasilni spremembi ustavne ureditve

359. člen

(1) Kdor, zato da bi ogrozil obstoj, ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, poziva ali ščuva k neposredni storitvi kaznivih dejanj iz 348. do 357. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka z premoženjsko ali kako drugo pomočjo iz tujine, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Kdor izdeluje ali razmnožuje gradivo, s katerim se poziva ali ščuva k storitvi kaznivih dejanj iz prvega odstavka tega člena, zato da bi ga sam ali kdo drug razširjal, ali kdor z enakim namenom hrani večjo količino takega gradiva ali ga razširja, se kaznuje z zaporom do treh let.

Kaznovanje za najhujše oblike kaznivih dejanj

360. člen

(1) Za kaznivo dejanje iz 348. do 351. člena ter 354. in 357. člena tega zakonika, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, hudo nasilje ali veliko razdejanje, se storilec kaznuje z zaporom od desetih do petnajstih let.

(2) Če storilec pri storitvi dejanj iz prejšnjega odstavka naklepoma vzame življenje eni ali več osebam, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

Štiriintrideseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER OBRAMBNO MOČ DRŽAVE

Izmikanje obrambnim dolžnostim

361. člen

(1) Kdor se, ko je razglašeno izredno ali vojno stanje, skriva ali se ne odzove na poziv za izpolnitev obrambne dolžnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Kdor, zato da bi se v času razglašenega izrednega ali vojnega stanja izognil obrambni dolžnosti kot nezmožen za tako dolžnost, hlini bolezen, uporabi ponarejeno listino ali kako drugače preslepi pristojni organ, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka, s tem da se sam ali s pomočjo drugega poškoduje ali kako drugače napravi za nezmožnega za obrambno dolžnost.

Izmikanje obrambnim dolžnostim s preslepitvijo

362. člen

(1) Kdor, ko je razglašeno izredno ali vojno stanje, hlini bolezen, uporabi ponarejeno listino ali kako drugače preslepi pristojni organ, da bi se izognil vojaški službi ali drugi obrambni dolžnosti, in ga tako zapelje, da ga ta razglasi za nezmožnega za opravljanje vojaške službe ali vojaške dolžnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor, da bi se izognil službi ali obveznosti iz prejšnjega odstavka ali da bi bil določen za lažjo službo ali obveznost, samega sebe poškoduje ali kako drugače napravi nezmožnega ali dovoli drugemu, da ga napravi nezmožnega.

(3) Kdor drugega z njegovim dovoljenjem ali brez njegovega dovoljenja telesno poškoduje ali ga kako drugače napravi nezmožnega, da bi se izognil vojaški službi ali drugi vojaški obveznosti, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Sila proti vojaški osebi pri opravljanju vojaške dolžnosti

363. člen

(1) Kdor s silo ali grožnjo, da bo neposredno uporabil silo, prepreči vojaški osebi opravljati vojaško dolžnost ali jo na enak način prisili opravljati vojaško dolžnost, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če storilec ob storitvi dejanja iz prvega odstavka tega člena razžali vojaško osebo, grdo ravna z njo ali ji prizadene lahko telesno poškodbo ali ji grozi z uporabo orožja, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je bil storilec dejanja iz prvega do tretjega odstavka tega člena izzvan z nezakonitim ali surovim ravnanjem vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

Napad na vojaško osebo, ki opravlja službo

364. člen

(1) Kdor napade ali resno zagrozi, da bo napadel vojaško osebo, ki opravlja službo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če storilec pri dejanju iz prejšnjega odstavka vojaški osebi grozi z orožjem, z njo grdo ravna ali jo lahko telesno poškoduje, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena proti dvema ali več vojaškim osebam.

Nevestno ravnanje s sredstvi za obrambo

365. člen

Kdor ravna v nasprotju s predpisi z orožjem, strelivom, razstrelivom, bojnimi napravami ali drugimi sredstvi, namenjenimi za obrambo države, ki so mu zaupana v hrambo, popravilo, oskrbo ali uporabo, čeprav predvideva ali bi moral in mogel predvideti, da se sredstva lahko izgubijo, uničijo ali poškodujejo, pa zaradi tega nastane velika premoženjska škoda, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Izpodkopavanje obrambnih ukrepov

366. člen

Kdor uniči obrambne naprave, obrambne objekte, položaje, orožje ali druga obrambna sredstva, jih napravi neuporabna ali kako drugače ovira ali opušča obrambne ukrepe države, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Preprečevanje boja proti sovražniku

367. člen

Državljan Republike Slovenije, ki med vojno ali oboroženim spopadom preprečuje državljanom Republike Slovenije ali državljanom njenih zaveznikov boj proti sovražniku, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Služba v sovražnikovi vojski

368. člen

Državljan Republike Slovenije, ki med vojno ali oboroženim spopadom služi v sovražnikovi vojski ali v drugih sovražnikovih oboroženih silah ali sodeluje v vojni ali oboroženem spopadu kot borec proti Republiki Sloveniji ali njenim zaveznikom, se kaznuje z zaporom do desetih let.

Novačenje za tujo vojsko

369. člen

Kdor novači državljane Republike Slovenije ali državljane drugih držav ali osebe brez državljanstva za službo v sovražnikovi vojski ali drugih sovražnikovih oboroženih silah ali za sodelovanje v vojni ali oboroženem spopadu proti Republiki Sloveniji ali njenim zaveznikom, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Pomoč sovražniku

370. člen

(1) Državljan Republike Slovenije, ki med vojno pomaga sovražniku pri odvzemu premičnin, jemanju živeža ali drugih dobrin ali pri kakšnih drugih ukrepih proti prebivalstvu, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje državljan Republike Slovenije, ki med vojno politično ali gospodarsko sodeluje s sovražnikom.

Petintrideseto poglavje KAZNIVA DEJANJA ZOPER MEDNARODNO PRAVO

Ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom

371. člen

(1) Kdor ogrozi varnost osebe, ki je pod mednarodnim pravnim varstvom, z resno grožnjo, da bo napadel njo, njene uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Kdor osebo, ki je pod mednarodnim pravnim varstvom, ugrabi ali stori zoper njo kakšno drugo nasilje ali napade njene uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporom najmanj enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od petih do petnajstih let.

(4) Če storilec pri storitvi dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena naklepoma vzame življenje eni ali več oseb, se kaznuje z zaporom najmanj petnajstih let.

Kršitev parlamentarčne pravice

372. člen

Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava med vojno ali oboroženim spopadom žali parlamentarca ali njegovo spremstvo, grdo ravna z njimi, jih zadrži ali jim

prepreči vrnitev ali kako drugače prekrši njihovo nedotakljivost, se kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

Jemanje talcev

373. člen

(1) Kdor ugrabi kakšno osebo in grozi, da jo bo ubil, poškodoval ali zadržal kot talca, da bi prisilil kakšno državo ali mednarodno organizacijo, da nekaj stori ali ne stori kot izrecen ali molčeč pogoj za izpustitev talca, se kaznuje z zaporem od enega do petnajstih let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporem od petih do petnajstih let.

(3) Če storilec pri storitvi dejanja iz prvega odstavka tega člena naklepoma vzame življenje eni ali več osebam, se kaznuje z zaporem najmanj petnajstih let.

Piratstvo

374. člen

(1) Član posadke ali potnik na plovilu ali zrakoplovu, razen vojaške ladje ali zrakoplova ter javne ladje ali zrakoplova, ki s kršitvijo pravil mednarodnega prava z namenom, da bi sebi ali drugemu pridobil premoženjsko ali nepremoženjsko korist ali drugega hudo oškodoval, na odprtem morju ali na kraju, ki ni pod oblastjo nobene države, stori protipravno dejanje nasilja, zadrževanja ali kakršnega koli plenjenja zoper drugo plovilo ali zrakoplov, osebe ali stvari, ki so na njih, se kaznuje z zaporem od enega do desetih let.

(2) Za piratstvo iz prejšnjega odstavka se šteje tudi, če dejanje stori član posadke vojaške ali javne ladje ali zrakoplova, ki se je protipravno uprla in prevzela oblast nad ladjo ali zrakoplovom.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje z zaporem od petih do petnajstih let.

Kršitev omejevalnih ukrepov

374.a člen

(1) Kdor v nasprotju z omejitvami, ki so določene v predpisih o izvrševanju omejevalnih ukrepov, sprejetih na podlagi pravnih aktov in odločitev mednarodnih organizacij, ali omejitvami, ki se v skladu s pravno ureditvijo mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno, ponudi, proda, nakaže, prenese, menja, dostavi, uvozi, izvozi, vnese v državo ali iznese iz nje blago, tehnologijo, denar ali premoženje ali pri tem posreduje ali omogoči dostop do takega blaga, tehnologije, denarja ali premoženja ali do koristi od njih ali tega ne onemogoči ali kdor tako blago, tehnologijo, denar ali premoženje protipravno pridobi ali hrani in si tako pridobi veliko premoženjsko korist, se kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

(2) Blago, tehnologijo, denar in premoženje iz prejšnjega odstavka se vzame.

Kazenski zakonik – KZ-1 (Uradni list RS, št. [55/08](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»Šestintrideseto poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

375. člen

Do uveljavitve kazenskega zakona za mladoletnike se uporabljajo določbe 70. do 94. člena, določbe, ki se nanašajo na mladoletniški zapor v petem odstavku 47. člena, v prvem, drugem in četrtem odstavku 49. člena, ter določba tretjega odstavka 100. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek, 23/99, 40/04, 95/04, v nadaljnjem besedilu: Kazenskega zakonika).

376. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal ukrepe obveznega psihiatričnega zdravljenja neprištevnih in bistveno zmanjšano prištevnih storilcev, se uporabljajo določbe o varnostnih ukrepih po 64. in 65. členu ter določbi drugega in četrtega odstavka 63. člena Kazenskega zakonika.

377. člen

Določba 392. člena Kazenskega zakonika se uporablja le za kaznivi dejanji po 130. in 132. členu Kazenskega zakona Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 12/77, 3/78, 19/84, 47/88, 33/89 in 5/90), ki se uporabljata, če je kaznivo dejanje storjeno pri upravljanju družbenih sredstev ali na škodo družbenega premoženja ali kapitala.

378. člen

Do določitve pogojev za opustitev kazenskega pregona v zakonu o kazenskem postopku se sodišča in državna tožilstva odločajo, da se kazenski pregon zoper storilca kaznivega dejanja ob smiselni uporabi razlogov o dejanju majhnega pomena iz 14. člena Kazenskega zakonika izključi, če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon.

379. člen

Če je bila izrečena stranska kazen izgona tujca iz države po 40. členu Kazenskega zakonika pred uveljavitvijo tega zakonika, se ta kazen zoper obsojenca izvrši tudi po začetku veljavnosti tega zakonika.

380. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakonik, preneha veljati Kazenski zakonik (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek, 23/99, 40/04 in 95/04).

381. člen

Ta zakonik začne veljati 1. novembra 2008.«.

Zakon o spremembi Kazenskega zakonika – KZ-1A (Uradni list RS, št. [39/09](#)) spreminja 375. člen zakona tako, da se glasi:

»375. člen

Do uveljavitve kazenskega zakona za mladoletnike iz drugega odstavka 5. člena tega zakonika se za mladoletnike uporabljajo določbe drugega odstavka 70. člena, določbe 71. do 94. člena, določbe, ki se nanašajo na mladoletniški zapor v petem odstavku 47. člena, v prvem, drugem in četrtem odstavku 49. člena, ter določbe tretjega odstavka 100. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek, 23/99, 40/04 in 95/04, v nadaljnjem besedilu: Kazenski zakonik), določbe tega zakonika, kot sicer veljajo za polnoletne, pa le, kolikor ne nasprotujejo navedenim določbam Kazenskega zakonika.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1B (Uradni list RS, št. [91/11](#)) spreminja 375. člen zakona tako, da se glasi:

»375. člen

(1) Do uveljavitve kazenskega zakona za mladoletnike iz drugega odstavka 5. člena tega zakonika se za mladoletnike uporabljajo določbe drugega odstavka 70. člena, določbe 71. do 94. člena, določbe, ki se nanašajo na mladoletniški zapor v petem odstavku 47. člena, v prvem, drugem in četrtem odstavku 49. člena, ter določbe tretjega odstavka 100. člena, prvega odstavka 102. člena, točke 3) četrtega odstavka 103. člena, šestega odstavka 109. člena, drugega odstavka 113. člena in 115. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek, 23/99, 40/04 in 95/04, v nadaljnjem besedilu: Kazenski zakonik), določbe tega zakonika, kot sicer veljajo za polnoletne, pa le, kolikor ne nasprotujejo navedenim določbam Kazenskega zakonika.

(2) Vzgojni ukrep, izrečen mladoletniku, se izbriše v enem letu od takrat, ko je bilo izvrševanje ustavljeno.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

126. člen

(1) Če je bil s pravnomočno odločbo pred uveljavitvijo tega zakona izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, sme ta trajati največ pet let.

(2) Če varnostni ukrep iz prejšnjega odstavka ob uveljavitvi tega zakona traja več kot pet let, ga pristojno sodišče po uradni dolžnosti takoj ustavi in o tem obvesti zdravstveni zavod, v katerem se ukrep izvaja, pristojni center za socialno delo, zakonitega zastopnika in najbližje osebe obsojenca po zakonu, ki ureja duševno zdravje.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka zdravstveni zavod, v katerem se ukrep izvaja, po uradni dolžnosti izvede postopek, ki ga zakon, ki ureja duševno zdravje, določa za sprejem na zdravljenje brez privolitve v nujnih primerih.

(4) Do objave odredbe ministra, pristojnega za zdravje, s soglasjem ministra, pristojnega za pravosodje, v Uradnem listu Republike Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za zdravljenje in varstvo v forenzičnem psihiatričnem oddelku zdravstvenega zavoda, ki ustreza posebnim varnostnim pogojem, se ukrep iz 70.a člena zakonika izvaja v zdravstvenih zavodih, v katerih se je izvajal pred uveljavitvijo tega zakona.

127. člen

(1) Do uskladitve določb Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08 in 40/09, v nadaljnjem besedilu ZIKS-1) z določbami spremenjenega in dopoljenega 86. člena zakonika sodišče na podlagi tega zakona pošlje izvršljivo sodbo o izvršitvi kazni zopora s hišnim zaporom tudi zavodu za prestajanje kazni, v katerega bi bil obsojenec sicer napoten, ter policijski postaji na območju, kjer se izvaja hišni zapor. Zavodu se posredujejo tudi vse odločbe in obvestila o izvajanju hišnega zopora.

(2) Do spremembe ZIKS-1 se za namene izvršitve kazni zopora s hišnim zaporom za poziv obsojencu na prestajanje, odložitev izvršitve ter za nastop hišnega zopora smiselno uporabljajo določbe ZIKS-1, ki veljajo za kazen zopora. Zavod za prestajanje kazni, v katerega bi bil obsojenec sicer napoten, na dan, ki je določen za nastop hišnega zopora, opravi dejanja iz prvega odstavka 29. člena ZIKS-1. Začetek prestajanja hišnega zopora se šteje od dneva, ko so bila ta dejanja opravljena.

(3) Za namene izvršitve kazni zopora s hišnim zaporom zavod iz prejšnjega odstavka upravlja zbirke osebnih podatkov iz 31., 32., 33., 35., 37., 38., 39. in 40. člena ZIKS-1, ki se nanašajo na obsojence na prestajanju kazni zopora v zavodih, in obdeluje osebne podatke obsojencev v hišnem zaporu v zbirkah podatkov na način, da ustrezno navede, da se obdelujejo osebni podatki obsojencev v hišnem zaporu. Osebne podatke obsojencev v hišnem zaporu se obdeluje ločeno od osebnih podatkov drugih obsojencev.

(4) Do uskladitve določb ZIKS-1 z določbo spremenjenega sedmega, osmega in novega devetega odstavka 88. člena zakonika o pogojnem odpustu obsojenca iz hišnega zapora in o postavitvi obsojenca na pogojnem odpustu pod varstveno nadzorstvo, določitvi svetovalca, ki opravlja varstveno nadzorstvo, ter o določitvi nalog v okviru varstvenega nadzorstva, odloča komisija za pogojni odpust po ZIKS-1.

(5) Za potrebe odločanja o pogojnem odpustu iz prejšnjega odstavka lahko komisija za pogojni odpust brez soglasja obsojenca:

- pridobi podatke, ki jih po ZIKS-1 za potrebe odločanja o pogojnem odpustu brez soglasja obsojenca lahko pridobi zavod, in
- od sodišča in policije pridobi podatke o morebitnih kršitvah pravil, ki jih je sodišče določilo glede izvrševanja hišnega zapora.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona uskladi določbe Pravilnika o izvrševanju dela v splošno korist (Uradni list RS, št. 109/08) s spremenjenim 86. in dopolnjenim 87. členom zakonika.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona uskladi določbe Pravilnika o izvrševanju varstvenega nadzorstva (Uradni list RS, št. 85/09) s spremenjenim 86., dopolnjenim 87. ter spremenjenim in dopolnjenim 88. členom zakonika.

128. člen

(1) Določbi novega tretjega odstavka 135. člena in četrtega odstavka 246. člena zakonika se uporabljata za kazniva dejanja, storjena po uveljavitvi tega zakona.

(2) Za kazniva dejanja iz 135. in 146. člena zakonika, storjena pred uveljavitvijo tega zakona, se glede načina pregona uporabljajo določbe zakonika, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

129. člen

Ta zakon začne veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1C (Uradni list RS, št. [54/15](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE DOLOČBE

32. člen

(1) Določbi novega 15.a člena in tretjega odstavka 135. člena zakonika se uporabljata za kazniva dejanja, izvršena po začetku veljavnosti tega zakona.

(2) Za kazniva dejanja iz 15.a člena in iz tretjega odstavka 135. člena zakonika, izvršena pred uveljavitvijo tega zakona, se glede načina pregona uporabljajo določbe zakonika, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Do uskladitve določb Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09 in 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2 in 109/12) in Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14) z določbo novega tretjega odstavka 86. člena zakonika se uporabljajo določbe 86. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo).

KONČNA DOLOČBA

33. člen

Ta zakon začne veljati tri mesece po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi Kazenskega zakonika – KZ-1D (Uradni list RS, št. [38/16](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1E (Uradni list RS, št. [27/17](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

29. člen

(1) Do uskladitve določb Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 109/12 in 54/15) z določbami dopolnjenega 43. člena, spremenjenega 44. člena in novega 48.a člena zakonika zavod za prestajanje kazni zapora na podlagi tega zakona najmanj 60 dni pred predvidenim odpustom obsojenca, ki mu je bil izrečen izgon tujca iz države in bo od pravnomočnosti sodbe, s katero je bil izrečen, na dan predvidenega odpusta obsojenca minilo več kot dve leti, o predvidenem odpustu obvesti sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, da po uradni dolžnosti oceni, ali so še podane osebne okoliščine, ki so bile podlaga za odločitev o izgonu.

(2) Sodišče od zavoda za prestajanje kazni zapora pridobi podatke o vedenju obsojenca v zavodu, če so taki podatki potrebni za oceno iz prejšnjega odstavka. Zavod za prestajanje kazni zapora posreduje podatke v petih dneh od prejema zahteve sodišča.

(3) Sodišče v 15 dneh od prejema obvestila o predvidenem odpustu obsojenca opravi oceno in s sklepom odloči, ali naj se izgon tujca iz države izvrši. Zoper sklep sodišča

je v treh dneh od vročitve sklepa dovoljena pritožba. O pritožbi višje sodišče odloči v treh dneh od prejema pritožbe.

(4) Sodišče posreduje izvod pravnomočnega sklepa zavodu. Zavod najmanj osem dni pred predvidenim odpustom obsojenca, za katerega je treba izvršiti izgon tujca iz države, o tem obvesti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, ki izgon izvrši v skladu z določbami zakona, ki ureja tujce.

30. člen

Do uveljavitve kazenskega zakona za mladoletnike iz drugega odstavka 5. člena zakonika se sme starejšemu mladoletniku stranska kazen izгона tujca iz države iz novega 48.a člena zakonika izreči, če mu je sodišče izreklo kazen za kaznivo dejanje, za katero se sme izreči kazen več kot dveh let mladoletniškega zapora, in če je na podlagi osebnih okoliščin podana resna grožnja za javni red in mir, vendar le, če je izgon nujen zaradi zagotavljanja njegovih največjih koristi.

31. člen

Določbe spremenjenih prvega odstavka 66. člena ter šestega in desetega odstavka 86. člena zakonika se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe zakona, ki ureja probacijo. Do takrat se uporabljajo določbe prvega odstavka 66. člena ter šestega in desetega odstavka 86. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 54/15, 6/16 – popr. in 38/16).

32. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o dopolnitvi Kazenskega zakonika – KZ-1F (Uradni list RS, št. [23/20](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi Kazenskega zakonika – KZ-1G (Uradni list RS, št. [91/20](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

2. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1H (Uradni list RS, št. [95/21](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1I (Uradni list RS, št. [186/21](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

42. člen

Do ustrezne spremembe osmega odstavka 250.a člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18 in 200/20 – ZOOMTVI) se na zahtevo vrtcev, šol, drugih zavodov, ustanov ali društev, ki so jim otroci ali mladoletniki zaupani v učenje, vzgojo, varstvo ali oskrbo, zaradi preverjanja izpolnjevanja pogojev za njihovega delavca ali drugo osebo, ki za njih opravlja ali bo opravljala delo, dajo podatki iz kazenskih evidenc tudi za izbrisane obsodbe za kazniva dejanja po 170. členu, po 171. členu, po 172. členu, po 173. členu, po 173.a členu, po drugem odstavku 174. člena, izvršena proti mladoletni osebi, po drugem odstavku 175. člena in po 176. členu zakonika ter za izbrisane obsodbe za primerljiva kazniva dejanja, ki jih državljanom Republike Slovenije izrečejo tuja sodišča, neposredno na podlagi določb spremenjenega drugega odstavka 84. člena zakonika.

43. člen

Določba dopoljenega tretjega odstavka 135. člena zakonika se uporablja za kazniva dejanja, storjena po začetku veljavnosti tega zakona.

44. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 1. točka prvega odstavka in tretji odstavek 46. člena Zakona o pridobivanju in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja (Uradni list RS, št. 56/15).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se 1. točka prvega odstavka in tretji odstavek 46. člena Zakona o pridobitvi in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja (Uradni list RS, št. 56/15) uporabljata za dejanja, storjena pred uveljavitvijo tega zakona, že začeti postopki o prekrških, ki do dneva uveljavitve tega zakona niso pravnomočno končani, pa se dokončajo po dosedanjih predpisih.

45. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon za zmanjšanje neenakosti in škodljivih posegov politike ter zagotavljanje spoštovanja pravne države – ZZNŠPP (Uradni list RS, št. [105/22](#)) določa tudi:

»27. člen

Spremenjeni tretji odstavek, ki postane drugi odstavek 132. člena zakonika, se uporablja za kazniva dejanja, storjena po uveljavitvi tega zakona.

Za kazniva dejanja iz dosedanjega drugega odstavka 132. člena zakonika, storjena pred uveljavitvijo tega zakona, se glede načina pregona uporabljajo določbe Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21 in 186/21).

28. člen

Spremenjeni tretji odstavek 135. člena zakonika se uporablja za kazniva dejanja, storjena po uveljavitvi tega zakona.

Za kazniva dejanja iz 135. člena zakonika, storjena pred uveljavitvijo tega zakona, se glede načina pregona uporabljajo določbe Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21 in 186/21).«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

35. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.